AD KINDLY LIGHT

NEWMAN VOICE

72 - 73

THODUPUZHA

9th

NEWMAN VOICE

ANNUAL NUMBER

1972-'73

NEWMAN VOICE

Published by:	*Principal Newman College, Thodupuzha.*
Edited by:	*Joy Joseph, Newman College, Thodupuzha.*
Cover designed by:	*Sebastian Joseph 3rd B.Sc Zoology.*
Blocks by:	*Saf Process Alwaye.*
Printed at:	*Priya Printers, Thodupuzha.*

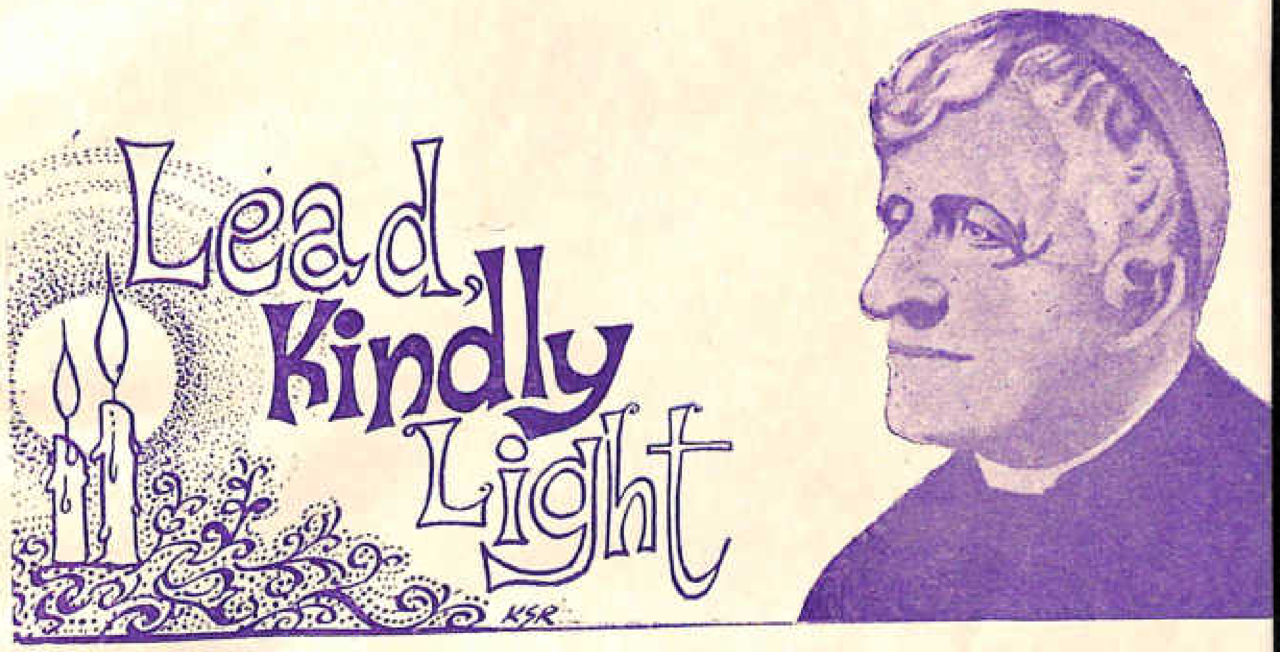

Lead kindly Light
Amid the encircling gloom
Lead Thou me on.
The night is dark,
And I am far from home,
Lead Thou me on.
Keep Thou my feet,
I do not ask to see
The distant scene,
One step enough for me.

—J. H. Newman.

MY GRATITUDE

Towards

The Principal,

The Vice Principal,

The Staff Editors,

Associate Student Editors,

Artists,

Priya Printers,

SAF Process Studio,

Advertisers,

and

All those connected with this annual number.

—Editor.

OUR PATRON

Rt. Rev. Dr. Mathew Pothanamuzhi Ph. D., D. D.

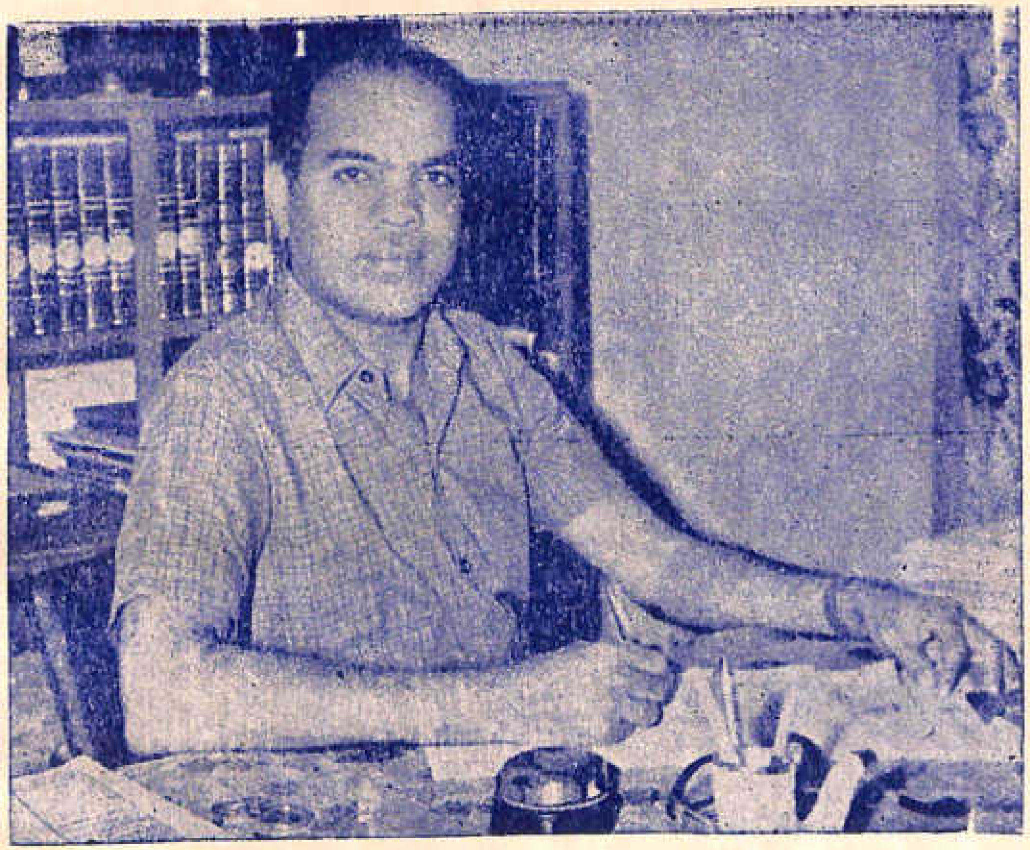

Prof. U. V. JOHN M. A.
Our Principal.

Prof. P. J. Joseph M. A.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മനസ്സിൽ സംതൃപ്തിയുടേയും സന്തോഷത്തിന്റേയും നിലയ്ക്കാത്ത ചലനങ്ങളുണർത്തിയ പി.ജെ. ജോസഫ് സാർ ഈ വർഷം സജീവ സേവന രംഗത്തുനിന്നും വിരമിച്ചു. ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ഒരു വലിയ ഹൃദയം കൈമുതലായുള്ള അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ ഒരു വലിയ ആവേശവും ശക്തികേന്ദ്രവും ആയിരുന്നു ഈ വർഷങ്ങളിൽ. പുരാണങ്ങളിലെ രാജാവിനെപ്പോലെ തൊട്ടതെല്ലാം സ്വർണ്ണമാക്കി മാററുവാനുള്ള അപൂർവ്വ സിദ്ധിയുണ്ടായിരുന്ന ആ അതികായൻ പിരിയുമ്പോൾ—

ഒന്നേ ഞങ്ങൾക്ക് ആശംസിക്കാനുള്ളൂ. സംതൃപ്തിയുടെ നിലാവറ്റാത്ത രാത്രികൾ! ക്ലേശരഹിതമായ ഒരു വിശ്രമജീവിതം—

—പ്രവർത്തകർ.

board of editors

President:
U. V. John M. A.

Vice President:
Fr. Paul Tharaniyil, M. A., M. Ed.

Chief Staff Editor:
Mr. P. T. Chacko M. A.

Chief Student Editor:
Joy M. Joseph

Associate Staff Editors:
M/s: Prof. P. J. Joseph
N. V. Thomas
P. M. Pathrose,
P. K. Kuriakose.

Associate Student Editors;
M/s. M. V. Joseph
A. K. Meeralava.

താളുകൾ മറിയ്ക്കുന്നതിനു മുമ്പ്.....

നമ്മുടെ പരിമിതമായ സൗകര്യങ്ങൾ വച്ച് ഈ മാഗസിൻ അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയിൽ അണിയിച്ചൊരുക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽനിന്നും, വ്യത്യസ്തതക്കുവേണ്ടി മാത്രം അല്ലാതെ, വ്യത്യാസങ്ങളും വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതു് ഈ മാഗസിനു് സൗന്ദര്യം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ്, എന്റെ വിശ്വാസം. എന്നാലും, ഇതിന്റെ ഒരു പേജ് എങ്കിലും നന്നായിട്ടുണ്ട് എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

ഈ കോളേജ് മാഗസിൻ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ കുഴൽക്കണ്ണാടിയിലൂടെ നോക്കികാണരുതു് എന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ. ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ഈ സംരംഭത്തിൽ തെറ്റുകളും, കുറവുകളും വന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്ക് അതു് വരുന്ന വർഷങ്ങളിൽ പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കാം.

ഒരു നിർദ്ദേശം:– കോളേജ് യൂണിയൻ മാഗസിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണ ചുമതല പരിപൂർണ്ണമായി വഹിക്കണം. അതിനു ഇവിടത്തെ അധികാരികൾ സമ്മതിക്കുമെന്നും, വിദ്യാർത്ഥികൾ അതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുമെന്നും, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മുൻവർഷങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ വർഷത്തെ യൂണിയൻഫണ്ടും, മാഗസിൻഫണ്ടും, വളരെ കുറവായിരുന്നുവെന്ന്, നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ? അതുകൊണ്ട് മാഗസിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും വെട്ടിച്ചുരുക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. പല നല്ല ലേഖനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുമല്ലോ?

അവസാനമായി ഒരിക്കൽകൂടി പ്രിൻസിപ്പളിനോടും, വൈസ്. പ്രിൻസിപ്പളിനോടും, ചീഫ് സ്റ്റാഫ് എഡിറ്ററോടും മറ്റു സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റേഴ്സിനോടും, പ്രത്യേകിച്ച്, പി. കെ. കുരിയാക്കോസ് സാറിനോടും, സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റേഴ്സിനോടും, ഞങ്ങളുടെ യൂണിയൻ ചെയർമാനോടും, ആർട്ടിസ്റ്റുകളോടും, പ്രിയാ പ്രിന്റേഴ്സിനോടും, സാഫ് പ്രോസസ് സ്റ്റുഡിയോയോടും, പരസ്യം തന്നു സഹായിച്ചവരോടും, ഇതിനുവേണ്ടി ത്യാഗം സഹിച്ച എല്ലാ നല്ലയാളുകളോടും എന്റെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

നിങ്ങൾക്കു നന്ദി.

ജയ്ഹിന്ദ്!

ജോയി എം. ജോസഫ്

ചീഫ് സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റർ.

THE EDITORIAL BOARD

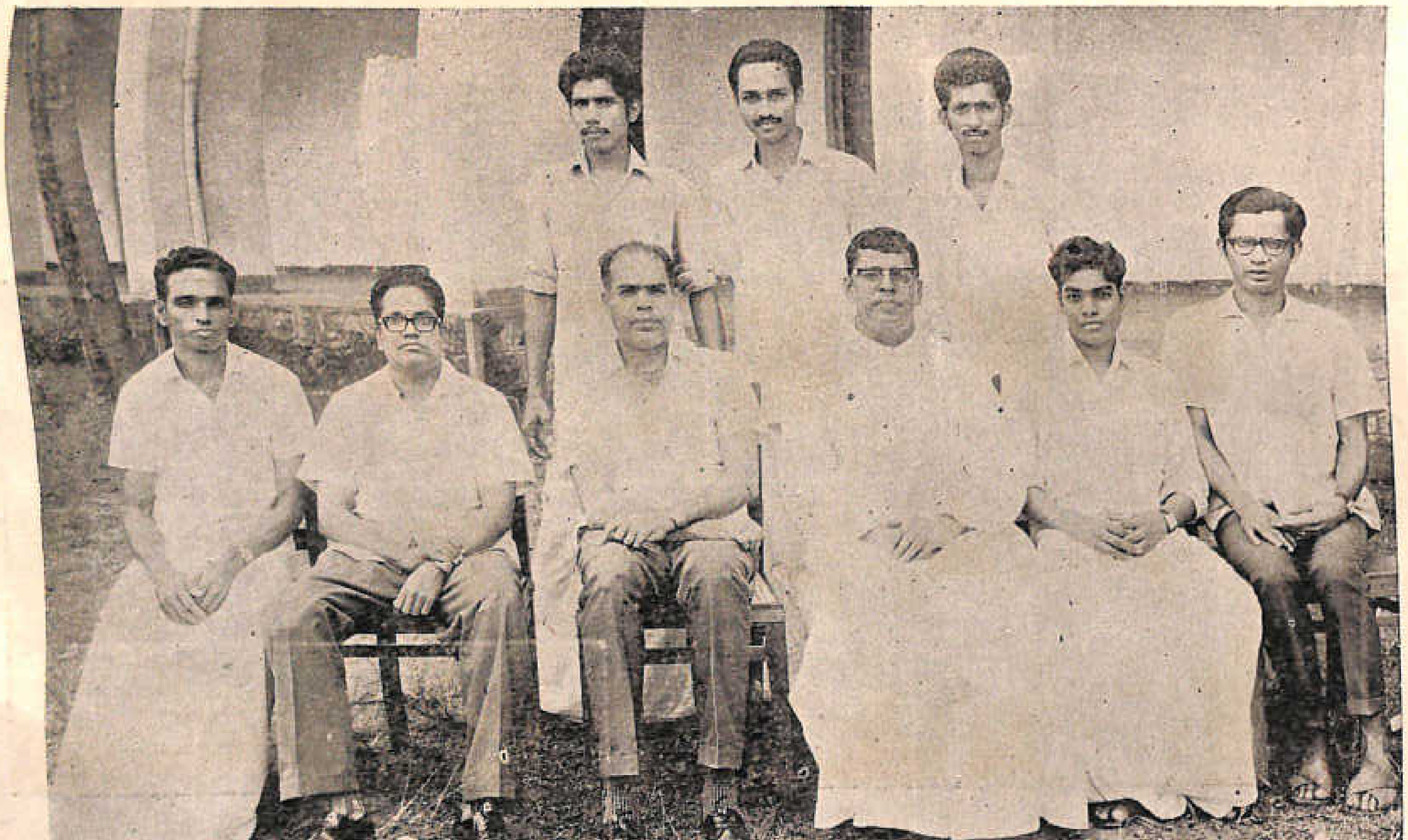

Sitting:- (L to R) Mr. N. V. Thomas M. A; P. T. Chacko M. A. (Chief Editor) Prof. U V. John M. A. (principal) Fr. Paul Tharaniyil M. A; (vice Principal) Mr. P.K. Kuriakose M. A; Mr. P.M. Pathrose M A.

Standing:- (L to R) Meeralava A. K; Joy M. Joseph (Chief Student Editor) Joseph M. V.

The Members of the Staff with Prof. P. J. Joseph

'THE PILOTS OF THE YEAR....'

JOSE V. J.
Union Chairman

JOSE M. G.
General Secretary

MATHEW STEPHEN
Fine Arts Secretary

JAMES KURIAN M.
University Union Councillor

... ... **They were the Choice of the Year** ... ...

Meeralava A. K.
Hindi Assn. Secretary

Celine M. C.

Mary A. J.
Womens Representatives

Mathew M. M.
Science Representative

Joseph M. V.
Malayalam Assn. Secretary

Jose T. J.
Arts Representative

Baby Jose
Commerce Representative

Raju John
P. D. C. Representative

Annual Report-
Newman College 1972-73

I am happy to place before you a brief report of the working of Newman College during the academic year 1972—73.

Strength: The strength of the college at present is 1865 as against 1879 of last year. The class-wise distribution is as under.

1st Pre-degree	—	527
2nd Pre-degree	—	527
1st D. C.	—	281
2nd D. C.	—	261
3rd D. C.	—	269 (of these 925 are boys and 940 girls.)

Staff: There are at present 60 members on the teaching staff and 40 members on the non-teaching staff. During the year under review there were no changes in the non-teaching staff of the college. But there were two additions to the teaching staff M/s Itteera Chacko in the Dept. of History and Mr. T. M. Jose in the Dept. of Hindi. Mr. J. Mathew of the Dept. of Economics has gone on leave.

Retirement of Mr. P. J. Joseph: Mr. P. J. Josph, who had been working as Head of the Malayalam Department in this college for the last three years retires on superannuation at the end of this academic year. Hardworking and earnest, Mr. Joseph took his B. A. Degree, M. A. in Malayalam and M. A. Sanskrit after private study. Mr. Joseph was a sincere, God fearing and devoted teacher. He had always the interest of the students at heart. I take this opportunity to place on record my profound gratitude in the name of Newman College for all the services rendered by him and I pray that the good Lord may bestow on him happiness and good health.

Results: As in the previous years the college kept up a high standard in the matter of academic results. In almost all cases the results were better than that of the previous year. The summary of the results is as under:-

III B. Sc. Maths. (Main)	— 59 percent	
,, I Class	— 13	
,, II Class	— 4	
Chem. (Main)	— 88 percent	
,, I Class	— 12	
,, II Class	— 9	
Zool. (Main)	— 90.6 percent	
,, I Class	— 4	
,, II Class	— 11	
III B. A. Litt. (Main)	— 76 percent	
,, II Class	— 2	
Eco. (Main)	— 59.2 percent	
,, II Class	— 6	
Hist. & Eco.	— 53 percent	
,, II Class	— 4	
II B.A. & B. Sc. English	— 86.3 percent	
Malayalam	— 85.3 percent	
Hindi	— 84.5 percent	
Syriac	— 100 percent	
Pre-Degree Pass	54 percent	
I Class	— 33	
II Class	97	

II B. Sc. Subsidiary subjects

Statistics	— 53 percent
Physics	— 97 percent
Maths	— 87.5 percent
Chem	— 94.3 percent
Botany	— 100 percent

Extracurricular activities

Our Students were keen in taking part in extracurricular activities. Soon after the re-opening of the college elections were conducted to the college union. Mr. V. J. Jose was elected president and Mr. M. G. Jose secretary of the college union. The oath of office was administered to the office bearers of the college union on the 19th of October. The college union was inaugurated by Mr. D. Babu paul, Collector, Idikki District.

The-reafter a number of meetings, debates, dramatic performances, etc. were conducted. A host of distinguised persons addressed our students. Mention may be made of Bishop Dr. Powathil, Mr. K. T. Sebastian of S. B. College, Changanacherry, Prof: P. K. B. Nair and Mr. Baby Varghese of Mar Athanasius college, Advocates M/s. C. Franklin and J. Kattikaran; Mr. M. S. Muthakadan of St. Thomas college Palai, the film actor Alummoodan, Mr. Mathukutty J. Kunnappally the sports writer, Mgr. Vanchipurakal of the Diocese of Palai etc. A three day youth festival was conducted under the auspices of the arts club in which 36 one act plays were enacted, besides presenting a number of dances, monoacts musical performances, tableaus etc.

World peace day was celebrated on the death anniversary of Mahatmaji. A prayer meeting was held in the college in which the extracts from the Various Holy Books were made use of.

The C. S. U. and the National Service Scheme were also doing good work this year. The latter organised a lottery to raise funds for its activities. Both these associations organised a number of work camps, seminars etc. St. Thomas centenary was celebrated in the college under the auspices of the C. S. U. Prof. K. M. Tharakan spoke on occasion.

In the field of sports and games also our students took active interest.

Our volley ball team was the runners up in the Kerala University for the thrid time this year.

They won the Kuruvinakunnel Volley Ball trophy and the S. N. L. P. S. Trophy at Pariyaram. Mr. Philip Mathew our

volley ball captain was selected as the captain of the Kerala University Volley Ball team. He has also been selected to the Indian team to take part in the "Universade" to be conducted in Moscow.

Two coaching camps were conducted in Volley Ball to train our players.

In the field of athletics, our women's team won the Zone championship. Mr. V. G. Babu of our college scored the 1st and 2nd places respectively in the 1500 metres and 800 metres race in the University Athletics meet. In 4X400 metre relay race our team won the 3rd place in the University.

Our foot ball team also participated in the Inter collegiate tournaments.

Our women's basket ball team was runners up in the north zone Inter collegiate tournament and our Men's Basket Ball team reached the semifinals.

A number of excursions and studytours were arranged by our students under the guidance of the members of the staff.

Before concluding this report let me express my deep sense of gratitude to the members of the staff both teaching and non-teaching and to my beloved students for the co-operation they have extended to me for the successful working of the institution during this academic year. Let us all raise our hearts in thankfulness to Almighty God for the numerous graces we were previleged to receive.

And now respected professor, to you who has so graciously consented to preside over this college day celebrations, in the name of Newman College, I express our gratitude.

Let me present this brief report, ladies end gentlemen with your consent.

Thank you all.

DECLARATION ABOUT

Ownership of Newman College Annual

Place of Publication	—	Thodupuzha
Periodicity	—	Annual
Printer, Publisher & Editor	—	Principal, Newman college, Thodupuzha.
Nationality	—	Indian
Address	—	Newman college, Thodupuzha.
Owner of the Annual	—	" "

I, Prof. U. V. John, hereby declare that the particulars given herein are true to the best of my knowledge and belief.

Thodupuzha,
30th April, 1973.

Sd/-

U. V. John,
Principal.

Annual Report of the College Union

It is with great pleasure and satisfaction that we present the annual report of the college union for the academic year 1972—73.

The election of the office bearers took place on 25th Sept. 72.

The following members were elected:-
Jcse V. J. (Union President)
Jose M. G. (Union Secretary)
James Kurian. M. (Councillor)
Mathew Stephen (Fine arts)
Joy M. Joseph (Editor)
Jose T. J. (Arts Representative)
Mathew M. M. (Science Representative)
Joseph M.V. (MalayalamAssociation Secretary)
Meerulava A. K. (Hindi Association Secretary)
Raju John (P. D. C. Representative)
Baby Jose (Commerce representative)
Mary A. J. } Women Representatives)
Celine P. C. }

November 22nd 1973, saw the inauguration of our college union by Sri. D. Babu Paul I. A. S, District collector, Idikki. On this occasion Mr. R. K. Nair, (Lecturer N.S.S. College, Perunna addressed the audience. The Union Secretary Jose M. G. welcomed the gathering, and fine arts secretary, Mathew Stephen proposed the vote of thanks.

Under the auspices of the college union various activities and functions like symposium, study tour, debates etc. were conducted.

We are proud that we could better the inadequecy of transport facilities of our students, to a great extent. We could arrange one way traffic through the college road, and more buses, from Kaliyar, Cheenikuzhy, Velliamattom, Pannimattom etc are now reaching Thodupuzha through the College road.

A grand debate on "the states should be given more powers" was conducted on 5th April, 73 with Joseph Kottaram M. A. speaking for, and K. A. Aprem M. A. opposing the proposition. Mr. sunny Joseph argued vigorously for state autonomy, and Mr. Jose A.J. strongly advocated the necessity for a strong centre. The debate came to the conclusion that States should be given more powers their administration.

Our college day was celebrated on 13th April 1973. Prof. Philip Thayil, Principal, Law College Ernakulam was the chief guest. He made an eloquent and inspiring speech on the occasion. Mr. Jose V. J., President of College union gave warm welcome to the guests and the gathering. Our Principal Presented the Report of the College for the year, and the General secretary Jose M. G. proposed the vote of thanks. With prize-distribution and National Anthem, the functions came to a close.

Now before I conclude this brief report, it is my duty to express our deep sentiments of gratitude to the Principal, the Vice Principal, to all the members of the staff, Reverend Fathers, Reverend Sisters, and the students for their whole hearted co-operation in carrying out successfully the duties of the Union.

It is impossible for us to conclude this report without acknowledging our deep sense of gratitude to our beloved Principal, Prof. U. V. John, whose care and affection were a constant source of encouragement and inspiration to us. The Union is also thankful to Mr. P. J. Joseph M. A. (Mal.), M. A. (Sanskrit) for his valuable advice and guidance in the working of the Malayalam association. We would be failing in our duty if we forget his timely instruction in the functioning of the union in general. We wish him a happy long period of retired life.

I am very grateful to all who rendered their services for the successful functioning of the College union.

Jai Hind

Thodupuzha,
1—5—'73.

Union Secretary,
Jose M. G.

Report of the Arts Association

It is with great pleasure that I submit before you this report of the activities of the Arts Association for the academic year 1972-73. In spite of the scarcity of time and many other inconveniences the association could work to the best of its ability for the benefit of the students.

The activities commenced with the election of Mr.Jose.T.J II B.A. as the Arts Representative and the nomination of Mr. Joseph Kottaram M.A its director. An Arts Council consisting of the Representatives of the various Arts classes was formed for the smooth working of the Association.

The Arts Association was inaugurated by Shri D.Babu Paul I.A.S. along with the inauguration of the college union. An extra ordinary meeting conducted on 11-2-73 under the auspices of this Association was of inesteemable value to the arts students. Messers Joseph Kattikara and C. Franklin (advocates of the Hon. High Court Ernakulam) spoke on this occasion. Their moving addresses dealt with the "Fundamental rights and the power of the parliament under the constitution."

Before concluding this report I would like to place on record my sincere thanks to our respected Principal and the director Shri Joseph Kottaram for their valuable help and effective guidance to the Association. Let me also express my hearty thanks to the members of the Association for their sincere co-operation and good will.

Jose T J. II B. A.
Arts Representative.

Report of the Science Association

The year 1972-73 was a new era in the history of the Science Association. 22nd of Feb. was a red letter day for the science students. On that day our science club was formed. Prof. T.S. Chacko was appointed director to the science association. The science representative was elected the President of the club. All the class repersentatives of the science classes are the permanent members of the club.

The inauguration of the association was made by our Hon. Collector Sri. Babu Paul I. A. S. along with the inauguration of the college union.

An extra-ordinary meeting of the association was held on 22nd Feb. 1973. Mr. M. S. Muthukaden M. Sc. addressed the audience. We are very proud to note that we could conduct a science talent test this year. Remesan T. N. of II P. D. C. came first with 96 percent marks. Basil Mathew of the same class came second and Tomy K. S. of first group came third. We believe we could do much more if we had time.

Let me thank our beloved Principal and our Director prof. T. S. Chacko for this valuable help and guidence. Before I conclude let me thank all the members of the staff and all the members of the association for their co-operation.

M. M. Mathew,
Science Repersentative.

Fine Arts Report

The Fine arts club came into existance with the election of its office beares. Shri Mathew Stephen was elected secretary. Shri Goplakrishnan Nair was nominated director.

The club was inaugurated by famous film star Alummoodan. Shri Mathukutty J. Kunnapilli addressed the audience. All the entertainments were held under the auspices of the fine arts club.

The club participated in the inter-colliageate one act play competition held in Alleppy. Towards the end of the accademic year an arts competition was conducted by the club.

And I take this opportunity to say that the beloved principal of our college and the director of the club hava left no stone unturned to guide and foster the activities of the club.

Mathew Stephen.

C. S. U. Annual Report

It is with much pleasure and satisfaction that we report the activities of the C. S. U. unit of our College during the year 1972-73.

A good number of students actively participated in the activities of C, S· U. The election of the office bearers took place on 28th october 72.

President:	Mr. Mathew. K. V.
Vice president:	Miss Aleyamma K. I.
Secretary:	Mr. James Panthackal
Joint-secretary:	Miss. Sali Mathew
Treasurer:	Mr. Thomas. K. M.
Councillors:	Messrs. Joseph K. J. Baby Jose, Philomena V. C. and Daisy George.

Rt. Rev. Mgr. Joseph powathil, Auxiliary Bishop, Arch diocese of Changanachery inaugurated the activities of our unit on 20th Nov: 1972.

In the inaugural address stress was laid on the importance of Catholic organizations in the modern world. Prof. K. T. Sebastian M. A. of S. B. college gave an influencing talk on that solemn occasion. We are glad to note that three delegates from our unit attended the three-day A I C U F regional camp held at Alphonsa college Palai. We could couduct four one-day- Camps, one work camp and a life-orientation course during the academic year. The National president of A I C U F Mr. M. P. Joseph directed one of our camps.

We recall with gratitude the guidance and help we received from the Principal, Vice- principal, and Rev. Fr Thudianplackal our chaplain. Our thanks are due to our advisers for their valuable help and guidance. We thank the teaching and non-teaching staff who have in some way contributed to the successful working of our unit. Thanking all the office bearers, members and well-wishers we conclude this report.

Secretaries,
James Panthackal &
Sali Mathew.

Tele: Mercantile. Phone: 111

MERCANTILE BANKERS

THODUPUZHA

We accept Fixed and Current Deposits on attractive interest

FOR COLLEGE BOOKS & GUIDES

ASAD BOOK CENTRE

Asad Junction, THODUPUHA.

With Best Compliments from:

S. J. SHOEMART

Market Road, THODUPUHA

With best compliments from:

SWAMY & SONS

TIME CENTRE

Market Road, Thodupuzha

With best compliments of:

CHEMI GLASS
CORPORATION

NARAKATHARA ROAD,
ERNAKULAM,
COCHIN-11.

മലയാളം അസ്സോസിയേഷൻ

1972-'73

1972 ഒക്ടോബർ 6-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച തികച്ചും ജനാധിപത്യ രീതിയിൽതന്നെ നടത്തപ്പെട്ട കോളേജ്‌യൂണിയൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മലയാളം അസ്സോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയായി എം. വി. ജോസഫ് വമ്പിച്ച ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് ശ്രീ. പി. ജെ. ജോസഫ് എം. എ. അസ്സോസിയേഷൻ ഡയറക്ടറായി നിയുക്തനായി.

22-11-'72-ൽ ഇടുക്കി കളക്ടർ ശ്രീ. ഡി. ബാബു പോൾ ഐ. എ. എസ്. കോളേജ്‌യൂണിയന്റെ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചതോടെ അസ്സോസിയേഷന്റെ പ്രവർത്തനം സജീവമായി ആരംഭിച്ചു. ഉദ്ഘാടകൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കർത്തവ്യബോധത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. തുടർന്ന് നടന്ന യോഗത്തിൽ ശ്രീ. ആർ. കെ. നായർ യുവാക്കൾക്ക് സമൂഹത്തോട് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട കടമകളെപ്പറ്റി അവരെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

9-1-'73-ൽ അസ്സോസിയേഷന്റെ ഔപചാരികമായ ഉദ്ഘാടനകർമ്മം സാഹിത്യകാരനായ പി. കെ. ബി. നായർ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ട്, അത്യന്താധുനിക സാഹിത്യത്തിന്റെ ദുർഗ്രാഹ്യത വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി. തുടർന്ന് നടന്ന യോഗത്തിൽ ശ്രീ. ബേബി എം. വർഗ്ഗീസ്, ആശയഗാംഭീര്യത്തിലൂടെ, പാണ്ഡിത്യ പ്രകടനത്തിലൂടെ, വിദ്യാർത്ഥികളെ അമ്പരപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ, ആധുനിക സാഹിത്യത്തെയും അത്യന്താധുനികസാഹിത്യത്തെയും താരതമ്യപ്പെടുത്തി സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി.

അസ്സോസിയേഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രസംഗകലയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിന് 25-11-'72-ൽ 17 പേരടങ്ങുന്ന ഒരു പ്രസംഗസമിതി പ്രവർത്തിച്ചു. സമിതിയംഗങ്ങൾക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകിക്കൊണ്ട് 12-3-'73-ൽ നടത്തിയ ഡിബേറ്റിൽ സണ്ണി ജോസഫ് "സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ അധികാരം വേണം" എന്ന പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചു. എ. ജെ. ജോസ് പ്രമേയത്തെ എതിർത്ത് സംസാരിച്ചു. തുടർന്ന് നടന്ന ചൂടേറിയ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ ശ്രീ അബ്രഹാം എം. എ, സണ്ണി എൻ. എം., ജോസ് പി. ജെ, മരീനാ ജോർജ്ജ് തുടങ്ങിയവർ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചും, ശ്രീ ജോസഫ് കൊട്ടാരം എം. എ, ജോസ് സി. റ്റി, സുബ്രഹ്മണ്യം, വിജയമ്മ എന്നിവർ പ്രമേയത്തെ നഖശിഖാന്തം എതിർത്തും സംസാരിച്ചു. പ്രസ്തുത വാദപ്രതിവാദയോഗത്തിൽ ധാരാളം വിദ്യാർത്ഥിനീവിദ്യാർത്ഥികൾ, അവർക്ക് ഉദാരമായ പിന്തുണയും പ്രോത്സാഹ

നവും ലഭിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഇരുപക്ഷങ്ങളിലും അണിനിരന്നു. യോഗാവസാനത്തിൽ നടന്ന വോട്ടെടുപ്പിൽ പ്രമേയം വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.

ശ്രീ ഫിലിപ്പ് തയ്യലിന്റെ മഹനീയ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കോളജ് യൂണിയന്റെയും ഇതര അസ്സോസിയേഷനുകളുടെയും സമാപനസമ്മേളനം, വിവിധകലാപരിപാടികളോടെ 13.4.'73. വെള്ളിയാഴ്ച നടത്തപ്പെട്ടു. ശ്രീ എം. വി. ജോസഫ്. റിപ്പോർട്ടുവർഷത്തിൽ കോളജിൽനിന്ന് റിട്ടയർ ചെയ്യുന്ന ശ്രീ പി. ജെ. ജോസഫ് സാറിനെ അനുമോദിച്ച് സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി.

അസ്സോസിയേഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട സാഹിത്യമത്സരങ്ങളിലും, കോളജിൽ നടത്തപ്പെട്ട മററു പരിപാടികളിലും അസ്സോസിയേഷൻ അംഗങ്ങൾ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. ചുരുങ്ങിയ ഒരു പ്രവർത്തനമണ്ഡലമേ എനിക്ക് ലഭ്യമായുള്ളു എങ്കിലും, എന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്ന കടമകളെ ഗൗരവപൂർവ്വം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും, പ്രവർത്തിച്ചതത്രയും ഭംഗിയായും നന്നായും ചെയ്യുന്നതിനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനാണ്.

റിപ്പോർട്ടുവർഷത്തിൽ അസ്സോസിയേഷന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാര്യക്ഷമമായി നടത്തുന്നതിന് എനിക്ക് അനിവാര്യമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ ചെയ്തുതന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രിൻസിപ്പലിനോടും, മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകി എന്നെ സഹായിച്ച ഡയറക്ടർ സർവ്വശ്രീ. പി. ജെ. ജോസഫ്, എം. എ., അവർകളോടും, മററു അദ്ധ്യാപകരോടും, അസ്സോസിയേഷന്റെ നാമത്തിൽ കൃതജ്ഞതരേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ അവസരം ഞാൻ ഉപയോഗിക്കട്ടെ. അസ്സോസിയേഷന്റെ പ്രവർത്തനം വിജയിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി എന്നോടു സഹകരിച്ച എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥിസുഹൃത്തുക്കളെയും ഇത്തരുണത്തിൽ കൃതജ്ഞതാപുരസ്സരം അനുസ്മരിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

13—4—1973,
തൊടുപുഴ.

എന്ന്, സെക്രട്ടറി,
ജോസഫ് എം. വി.

വാതരോഗത്തിന്

വാതഘൃത്

നിർമ്മാതാക്കൾ:

മുട്ടപ്പിള്ളിൽ വൈദ്യശാല

H. O. കൂത്താട്ടുകുളം. Br. തൊടുപുഴ.

We solicit your kind patronage
and
Offer you attractive terms and conditions.
(to suit every one).

Services Offered:-

1. **One Year Cash Certificates**
2. **Term|Fixed Deposits**
3. **Current Deposits**
4. **Savings Accounts**

Details on request:

EAST INDIA BANKERS

C/o. East India Sales & Agencies Private Limited,
Market Road, Thodupuzha, Kerala.

സുശീലയുടെ

വിജയ

രഹസ്യം

ഈസ്റ്റ്
ഇൻഡ്യാ
ബോണസ്
പദ്ധതി

വിശദവിവരങ്ങൾക്കും പ്രവേശനഫാറത്തിനും:

ഈസ്റ്റ് ഇൻഡ്യാ സെയിൽസ് & ഏജൻസീസ് പ്രൈവററ് ലിമിററഡ്

മാർക്കററ് റോഡ്, തൊടുപുഴ.

St. JOSEPH'S COLLEGE, KOOTHATTUKULAM.

1) S. S. L. C. Sept & March.
2) S. S. L. C Private (One year)
3) P. D. C. Regular (Two year course)
4) P. D. C Private (All groups & parts)
5) B A Eng. Litt, Economics, Pol. Science & History
6) M. A. Eng. Litt. (University of Kerala)
(For graduate Teachers only)

Classes held on Saturdays, Sundays & Holidays)

വിമലാ സിൽക്കു് ഹൗസ്

തൊടുപുഴ, ബ്രാഞ്ചു്: ഇടുക്കി.

മനോഹരങ്ങളായ റെഡിമെയ്ഡ് ഡ്രസ്സുകളുടെയും,
പുതുമനിറഞ്ഞ ജൗളിത്തരങ്ങളുടെയും കലവറ.

ഏററവും കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്കും ഏററവും പുതിയ
ഡിസൈനുകളിലുമുള്ള ജൗളിത്തരങ്ങൾക്കു് സന്ദർശിക്കുക:

വിമലാ ചിട്ടി ഫണ്ടു്

(തൊടുപുഴയിലെ ലീഡിംഗ് ചിട്ടി ഫണ്ടു്)

ജമിനി ഇലക്ട്രോണിക്സ്, കൂത്താട്ടുകളം

5 രൂപാ 10 രൂപാ തവണകളടച്ച് ഫിലിപ്സ് റേഡിയോ, വാച്ച്, ക്ലോക്ക്, ഫാൻ, സൈക്കിൾ, തയ്യൽമിഷ്യൻ, സ്റ്റീൽ ഫർണിച്ചറുകൾ ഉഷാമോട്ടർ, പമ്പുസെററുകൾ മുതലായവ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു് നേരിട്ടോ 30 പൈസ സ്റ്റാമ്പു് സഹിതമോ അപേക്ഷിക്കുക.

ജമിനി ഇലക്ട്രോണിക്സ്, കൂത്താട്ടുകളം

മലയാള വിഭാഗം......

	പേജ്
വഴിവക്കിലെ കവി— സണ്ണി എൻ. എം.	1
സത്യത്തിന്റെ മുഖം— തോമസ് പി. ററി.	3
മോചനം— ഹേമലതാ ദേവി	7
ജീവിതം— ബേബി ജോസ്	11
ബർട്രാൻഡ് റസ്സൽ— ചന്ദ്രൻ പിള്ള കെ. കെ.	13
പയ്യന്റെ അമ്മാവൻ— എലിസബത്തു് ജോസഫ്	15
നീ വരില്ലേ— ജോയി സി. ഡാനിയേൽ	20
കാലങ്ങൾ ഒഴുകുകയാ— എൽസി എം. മത്തായി	21
സൃഷ്ടിയില്ലാത്ത അവസാനം— ജോയി മാളിയേക്കൽ	27

ര:സന്ത്രീസന്ധ്യകരം ചായക്കൂട്ടണിയുമ്പോഴും,
വിശ്വത്തിൻ മേല്ക്കൂട്ടിയിൽ കവിത വിരിയുമ്പോഴും,
വിരഹം വിരചിച്ച ദു:ഖത്തിൻ നിഴലായ് ഞാ–
നിരിപ്പൂ വഴിവക്കിലേകനായ്, നിരാശനായ്.

വിരഹം വാരിത്തന്ന വിഷമം പൊതികെട്ടി,
സൽക്കലാ സ്വരൂപതൻ തൃക്കാൽക്കലർപ്പിക്കവേ,
ദേവി ദർശനം നല്കി, ഭാവന ചിറകടി–
ച്ചപ്രമേയമാമേതോ തീരങ്ങളും തിരക്കിപ്പോയ്.

വർദ്ധിതോത്സാഹത്തോടെ തൂലികയെടുത്തു ഞാ–
നാവാഹിച്ചെടുത്തു നിൻ രൂപവും വികാരവും,
അരികത്തണച്ചു നിൻ പേലവാധരങ്ങളിൽ
ചുംബനവർഷം ചെയ്തു, കവിതയുയിർക്കൊണ്ടു!

നിത്യവും നിൻ മാറിലെ ചൂടു ഞാൻ നുകരുമ്പോഴും,
നനുത്ത നിൻമേനിയിൽ പടർന്നു കിടക്കുമ്പോഴും,
ഓർത്തുപോയ് സരസ്വതീ! സൽക്കലാനിലയമേ!!
നിത്യമായ് നിന്നാത്മാവിലലിയാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ!

വാർദ്ധക്യം വടികുത്തി പടിക്കലെത്തി നിന്നു,
ഭാവനാ തരുക്കളോ, പുഴകി നിലംപററി,
നിത്യയൌവനത്തിന്റെ തിളപ്പിലെന്നെത്തള്ളി–
പ്പടരാൻ തരുതേടിപ്പോയി, നീ സർഗ്ഗശക്തി.

ദേവതേ! നിൻകാലിലെ ചിലങ്കക്കിലുക്കാത്ത–
ക്കേൾക്കുവാൻ, നിൻമാറിലൊന്നമർത്തിച്ചുംബിക്കുവാൻ
ആർത്തിയാലിരിപ്പൂ ഞാൻ, തമസ്സിൻ കരിമ്പടം
പുതച്ചീവഴിവക്കിലേകനായ്, നിരാശനായ്!

പുരുഷനെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ
ദൈവത്തിനു പററിയ അമളിയാണ്, സ്ത്രീ.

(അരിസ്റ്റോട്ടൽ)

ഒരു സ്ത്രീയേയും, ഒരു പട്ടിയേയും;
എത്രമാത്രം തല്ലാമോ അത്രയും നന്നായിരിക്കും.

(തോമസ് ഫുള്ളർ)

സ്ത്രീ കണക്കിനു മിടുക്കിയാണ്.
അവൾ സ്വന്തം വയസ്സിനെ രണ്ടുകൊണ്ടു ഹരിക്കുകയും,
ഭർത്താവിന്റെ ശമ്പളത്തെ മൂന്നുകൊണ്ട് ഗുണിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു.

(ഡവർജർ)

സമ്പാദകൻ: തോമസ് ചെറിയാൻ.

മനുഷ്യനേക്കാൾ മഹത്തായതൊന്നും ഭൂമിയിലില്ല.
ഹൃദയത്തേക്കാൾ മഹത്തായതൊന്നും മനുഷ്യനിലുമില്ല.

(സർ വില്യം ഹാമിൽട്ടൺ)

ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കാത്തസുഹൃത്താണ് മൗനം.

(കൺഫ്യൂഷ്യസ്)

കാരണമില്ലാതെ കോപിക്കുക,
കാര്യമില്ലാതെ സംസാരിക്കുക,
മാററമുണ്ടായാലും പുരോഗതി ഇല്ലാതിരിക്കുക,
ആരെയും അപമാനിക്കുക, ഇവയെല്ലാം വിഡ്ഢിയുടെ
ലക്ഷണങ്ങളാണ്.

സമ്പാദക: വത്സ വഴുതനപ്പള്ളി. (അറബി പഴമൊഴി.)

സത്യത്തിന്റെ മുഖം

തോമസ് പി. ററി.

അസ്തമയ സൂര്യൻ ഒരു ചിത്രകാരന്റെ വൈഭവത്തോടെ പശ്ചിമാംബരത്തിൽ ചെംപ്രഭ പരത്തി അവിടം നയനാനന്ദകരമാക്കി. കർമ്മവൃദ്ധനായ ധർമ്മപുത്രൻ വിശ്രമാർത്ഥം പശ്ചിമദേശത്തു മറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. കാപട്യത്തിനു പരിശുദ്ധിയുടെ രാചതന്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന തമസ്സ് വിജയോന്മാദത്തോടെ ഭൂമിയിൽ ആധിപത്യം ഉറപ്പിച്ചുതുടങ്ങി.

പട്ടണത്തിൽ ജീവിതത്തിന്റെ ചൈതന്യം ആർത്തിരമ്പി. ആർത്തിരമ്പുന്ന ജനസഞ്ചയത്തിനിടയിലൂടെ ഒറ്റപ്പെട്ട ജീവിതങ്ങൾ പരക്കം പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. നഗരത്തിന്റെ വിരിമാറിൽ മന്ദംമന്ദം ചുവടുവച്ച് പ്രാകൃതനായ ആ മനുഷ്യൻ നടന്നു. നീണ്ടുമെലിഞ്ഞ ശരീരവും ദീക്ഷയും അയാളുടെ പ്രത്യേകതയായിരുന്നു.

പട്ടണത്തിന്റെ സത്ത ഉത്തിരിഞ്ഞ ഒരു പരിഷ്കൃതഭവനത്തിന്റെ പടിക്കൽ അയാൾ

നിലയുറപ്പിച്ചു. അവിടെ എഴുതിവച്ചിരുന്ന വാക്കുകളിലൂടെ അയാളുടെ നയനങ്ങൾ പര്യടനം നടത്തി. കെ. മാധവൻ നായർ I. A. S. അസിസ്റ്റന്റ് സെക്രട്ടറി.

ദീർഘനേരം തീർത്ഥയാത്ര നടത്തി സന്നിധിയിൽ എത്തിച്ചേർന്ന ഭക്തന്റെ പാരവശ്യത്തോടെ അയാൾ ആ വാക്കുകളിൽ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നോക്കി. അയാളുടെ മുഖം പ്രസന്നമായി. അയാൾ ആ ഭവനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ചുവടുവച്ചു.

പരിസരത്തിന്റെ പ്രൗഢി അയാളിലെ ദയനീയത ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. മടിച്ചുമടിച്ച് അയാൾ വരാന്തയിൽ കയറി. യാന്ത്രികമായി അയാളുടെ വിരൽ കാളിംഗ് ബെല്ലിൽ അമർന്നു. ഒരു ഭൃത്യൻ ആഗതനായി. നവരസങ്ങളിൽ പലതും അയാളുടെ മുഖത്തു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

''ങും. എന്തുവേണം.''. അയാൾ ചോദ്യം ചെയ്തു.

''ഇവിടത്തെ ഏമാനെ ഒന്നു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു''. പ്രാകൃതൻെറ വരണ്ട ചുണ്ടുകൾ പിളർന്നു് ഇത്രയും വാക്കുകൾ ബഹിർഗ്ഗമിച്ചു.

''അങ്ങത്തേയ്ക്കു് സൗകര്യപ്പെടുകയില്ല. താൻ പോ''. വാത്സല്യപൂർവ്വം പാലിക്കപ്പെട്ടുപോന്ന സ്വാമിഭക്തനായ ഒരു വിദേശീയ ശ്വാനകൻെറ ഗാംഭീര്യം അയാളുടെ വദനത്തിൽ നൃത്തം വച്ചു.

''സാർ''

കടിക്കാൻ വരുന്ന നായുടെ മുൻപിൽ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്ന ഇറച്ചിക്കഷണംപോലെ ഈ പ്രയോഗം ഏശി. ഭൃത്യൻെറ മുഖം വികസിച്ചു. ഈ എഴുത്തു് ഏമാൻെറ കൈയിൽ അങ്ങു കൊടുക്കാമോ. ഞാനിവിടെ നിന്നുകൊള്ളാം!''

''നാശം. താനൊരു പാവമായതുകൊണ്ടു് ഞാനീ ഉപകാരം ചെയ്യാം''. കത്തുംവാങ്ങി ഭൃത്യൻ അകത്തേയ്ക്കു പോയി.

അല്പസമയത്തിനുശേഷം തേജസ്സുമുററിയ ഒരു പുരുഷാകാരം പ്രത്യക്ഷമായി. ആഗതൻെറ പ്രത്യക്ഷം പ്രാകൃതൻെറ കണ്ണുകളെ മുകുളീകൃതമാക്കി.

''Hallo ! Thomas, what a surprise. Come on Howmany years passed on our back since I last saw you? I cann't express my joy since I saw you after this long period. Really I am very much happy''. ഗൃഹനാഥൻ മൊഴിഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം പ്രാകൃതനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. പ്രാകൃതൻെറ നയനങ്ങൾ സജലങ്ങളായി. അതിഥിയെ ഭഗവാൻ ശ്രീൻ കുചേലനെ എന്നപോലെ അദ്ദേഹം ഉള്ളിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

അകത്തെ സജ്ജീകരണങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ പ്രാകൃതൻ അന്ധാളിച്ചു. ഒരു ഇന്ദ്രലോകത്തിലായതുപോലെ അയാൾ കണ്ണുമിഴിച്ചു. ഒരു സോഫാ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് ഗൃഹനാഥൻ

'''Thomas, please sit down''

''വേണ്ട ഞാനിവിടെ നിന്നുകൊള്ളാം''.

''My heart aches when I saw this. I cann't bear this''. അദ്ദേഹം കൂട്ടുകാരനെ ബലമായി സോഫായിലിരുത്തി. സമീപത്തു് സ്വയം ആസനസ്ഥനായി.

''Thomas I think at least 30 years have passed since I last saw you. What a change! You are thoroughly transfigured. How ball and strong you were. You are now like a firewood''.

''എല്ലാം എന്നും ഒന്നുപോലെ നില്ക്കുമോ'' തോമസ്സ് നെടുവീർപ്പിട്ടു.

Don't be a pessimist. I will do my best for you. Look here, I am your old friend Bhasi.

ഒരു നിശബ്ദത അവിടെ പരന്നു. തോമസിൻെറ ഓർമ്മ ഭൂതകാലത്തേയ്ക്കു പാഞ്ഞു.

രാജവാഴ്ചക്കാലം. കൂട്ടിനു സി. പി. യും. താനന്നു സീനിയർ ഇൻറർമീഡിയററ് ക്ലാസ്സിലാണു്. ഒത്ത ശരീരവും, തലയെടുപ്പും. വിദ്യാർത്ഥി നേതാവെന്ന നിലയിൽ താൻ പ്രസിദ്ധനായിരുന്നു. മേമ്പൊടിക്കു് അല്പം ചട്ടമ്പിത്തരവും. അന്നു് State-Congress ൻെറ പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾ അലയടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കലാലയാന്തരീക്ഷത്തിലും അതിൻെറ മാറെറാലി മുഴങ്ങി. താനന്നു് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആവേശവും വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ ആരാധനാ പാത്രവുമായിരുന്നു. ആ വർഷമാണു് ഭാസി ജൂണിയർ ഇൻററിനു ചേർന്നതു്. സ്ത്രൈണഭാവങ്ങളോടു കൂടിയ ഒരു പയ്യൻ! ഒരു നാഷണൽ (തിരുവിതാംകൂർ) കോൺഗ്രസ്സുകാരനും. ഒററപ്പെട്ട ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു ഭാസിയുടേതു്. ഒരു പ്രശ്നത്തെച്ചൊല്ലി ഭാസിയും മററു കുട്ടികളും തമ്മിൽ ശണ്ഠയായി. അടിപിടിയുടെ വക്കോളമെത്തി. താനാണു് ഭാസിയെ രക്ഷിച്ചതു്. അന്നുമുതൽ ഞങ്ങൾ സുഹൃത്തുക്കളായി. നാൾക്കുനാൾ അതു വളർന്നു. ഭാസിയുടെ രാജഭക്തി ദേശഭക്തിയായി വളർന്നു.

പൊന്നിൻ തിരുവോണം

ഓണത്തിന് ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ ഓണക്കോടിക്കാണ് ഇന്നും എന്നും പ്രാധാന്യം. നിങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെട്ട വസ്ത്രങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വസ്ത്രവ്യാപാരികളെന്ന നിലയിൽ ഞങ്ങളെ മറക്കാൻ നിങ്ങൾക്കാവില്ലെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ സേവനത്തിൻെറ കാര്യം നിങ്ങളെ ഈ അവസരത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു

ശീമാട്ടി

പ്രമുഖ വസ്ത്രവ്യാപാരികൾ

ആലപ്പുഴ കൊല്ലം കോട്ടയം

വ്യാപാരശാലകൾ

ചങ്ങനാശ്ശേരി

തിരുവല്ല. പത്തനംതിട്ട.

ഗൗരിമഹാൾ (ആലപ്പുഴ)

Managed by S. വീരയ്യാ റെഡ്യാർ

All good wishes from:

NINAN'S TECHNICAL COLLEGE,

KOTTAYAM-1.

Phone: 2373 & 4228

(Permanently recognized by the Government)

The leading and the foremost Technical institution in the State Renowned for excellent coaching, best results, and strict discipline.

100% വിജയവും ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സുകളും നേടിക്കൊണ്ടു മുന്നേറുന്ന

★ മാത്സ് സെന്റർ ★

(1966-ൽ സ്ഥാപിതം)

ക്ലാസ്സുകൾ: തൊടുപുഴ ഈസ്റ്റ്

S.S.L.C. മാർച്ച് & സെപ്റ്റംബർ കോഴ്സ്.

S.S.L.C. പാസ്സായവർക്ക് 2 വർഷത്തെ

T.T.C. കോഴ്സ്. P.D.C. കോഴ്സ്

കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന P.D.C., B. Sc. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള Maths, Physics, Chemistry, Statistics, Half-Subsidiary Maths എന്നീ വിഷയങ്ങൾക്കുള്ള ട്യൂഷൻ (വെക്കേഷൻ കാലത്തും) VIII, IX, X സ്റ്റാൻഡേർഡുകളിലേക്കുള്ള ട്യൂഷൻ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയവും (വെക്കേഷൻ കാലത്തും)

N. B. മണക്കാട് വിശ്വം കോളേജിൽ S.S.L.C. സെപ്റ്റംബർ കോഴ്സും ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിലേക്കുള്ള ട്യൂഷനും (വെക്കേഷൻ കാലത്തും) ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

പ്രിൻസിപ്പാൾ: കെ. എൻ. സുബ്രഹ്മണ്യം.

Best Compliments From:

HOTEL Wood Lands

THODUPUZHA

Geo Joe Brothers

TAILORS

Indian & Foreign Suit Makers

K. K. Road, KOTTAYAM.

Phone: 3133

FOR TEXTILES

AIYAPPAS

KOTTAYAM

FOR READYMADE DRESSES

BALAJI

KOTTAYAM.

With Best Compliments From:

BLUE BIRD AUTOS

BLUE BIRD

ENGINEERS AND AGENTS

Idikki Road, THODUPUZHA.

Kerala State, S. India.

Visit:

ന്യൂസർവ്വീസ്

(ബസ്സ്റ്റാൻറിനു സമീപം)

തൊടുപുഴ

വിജയാ ടെക്സ്റ്റയിൽസ്

കരിങ്കുന്നം

നവീന ജൗളിത്തരങ്ങൾ
കുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു ലഭിക്കുന്നു.

സ്കൂൾകുട്ടികൾക്കാവശ്യമായ എല്ലാവിധ
ജൗളിത്തരങ്ങൾക്കും കുടകൾക്കും
സമീപിക്കുക:

Vijaya Textiles

KARIMKUNNAM

വിദേശവസ്ത്ര ബഹിഷ്കരണവും ഉത്തരവാദിത്വപ്രക്ഷോഭണവും എല്ലാം ഗംഭീരമായി നടന്നു. താൻ ഒന്നിനൊന്നു സമ്മതനമായി. ആ വർഷം ക്ലാസ്സോടുകൂടി താൻ ഇന്റർ പാസ്സായി. ബി. എ. ക്ലാസ്സിലും ചേർന്നു. വിദേശവസ്ത്ര ബഹിഷ്കരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി, ജൗളിക്കടകളിൽക്കയറി വിദേശവസ്ത്രങ്ങൾ കത്തിച്ചു. പോലീസ് പാർട്ടി വന്നു. പലരും തടിതപ്പി. അന്നത്തെ ഇൻസ്പെക്ടർ പത്മനാഭപിള്ള സ്വാതന്ത്ര്യസമരക്കാരെ മർദ്ദിക്കുന്നതിൽ പ്രസിദ്ധനായിരുന്നു. അന്നയാൾ തന്റെ പള്ളയ്ക്കു തന്ന തൊഴി തന്നെ നിത്യരോഗിയാക്കി. അന്ന് മൂന്നു ദിവസം താൻ കിടന്നകിടപ്പിൽ കിടന്നു.

''ക്വിറ്റ് ഇൻഡ്യാ'' പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ പേരിൽ കോളേജിലെ വിദേശ പ്രൊഫസർമാരോടും ഞങ്ങൾ സമരം നടത്തി. അന്ന് ഡാനിയേൽ ഒബ്രയാൻ ആയിരുന്നു തന്റെ പ്രൊഫസർ. തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ കാര്യമായിരുന്നു. എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തെ അവഹേളിക്കുന്നതിന് താൻതന്നെ നേതൃത്വം നൽകി. അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന ഒരു വെള്ളക്കാരനായിരുന്നു. ശുദ്ധമായി മലയാളം സംസാരിക്കുകയും, മലയാളി വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അദ്ദേഹം ഒരു സാക്ഷാൽ ഹിപ്പോക്രാറ്റാണ് എന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനം വളഞ്ഞു.

അവിവാഹിതനായിരുന്ന പ്രൊഫസർ ഒറ്റക്കായിരുന്നു താമസം. ഞങ്ങൾ ചെന്നതേ അദ്ദേഹം മായാത്ത മന്ദഹാസവുമായി മുമ്പോട്ടു വന്നു. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി മുദ്രാവാക്യം വിളിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും കാപട്യമാണെന്നും അദ്ദേഹം [illegible]ടിയായിരുന്നു എന്നുമായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ മുദ്രാവാക്യങ്ങളുടെ സാരം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം വേദനകൊണ്ടുവിങ്ങുന്നതു താനന്നു കണ്ടു. അതെല്ലാം ഒരു ക്രൂരമായ സംതൃപ്തിയാണ് തനിക്ക് നൽകിയതു്. ഈ സംഭവത്തിന്റെ പേരിൽ താൻ സസ്പെൻഡ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. അന്നു രാത്രി പ്രൊഫസറുടെ മുറിയിൽ ഭാസി തോട്ടപൊട്ടിച്ചു. ഭാസിയും സസ്പെൻഡ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, ഭാസിയാണ് കുറ്റംചെയ്തതെന്നു പറയുവാൻ ഭാസി വിസമ്മതിച്ചു. താൻ കുറ്റമേൽക്കുകയും ഡിസ്മിസ് ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടി കലാലയാന്തരീക്ഷം ശാന്തമാകുകയും ചെയ്തു.

''You are immersed in deep thought. What are you thinking''? നീണ്ട ആ മൂകതയ്ക്ക് ഭാസി വിരാമമിട്ടു.

''ഞാൻ പഴയ കാര്യങ്ങൾ ഓർക്കുകയായിരുന്നു''.

''We didn't get any of your news after your dismissal. We asked your father. But he told us, when you joined in the independance struggle, at that same moment he discarded you and he said whatever may happened to you it was not at all a matter of importance to him''

''എനിക്കു വീട്ടിൽ പ്രവേശനമില്ലായിരുന്നു. കുറേക്കാലം ഞാൻ ഒളിവിലായിരുന്നു. പിന്നെ കുറേക്കാലം ജപ്പാനിലും മലയായിലുമായിരുന്നു. അവസാനം സിലോണിലെത്തി. ഈയിടെ സിലോണിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു.'

''Then you would have earned much.''

''എന്തു്? അന്ന് പത്മനാഭപിള്ള തന്ന തൊഴിതന്നെ സമ്പാദ്യം. ഇതാ നോക്കു്'' അയാൾ ഷർട്ടുയർത്തി ഒരു വലിയ വടു കാണിച്ചു. ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്യേണ്ടിയ വടു. ''അന്നത്തെ തൊഴി എന്നെ മാറാ രോഗിയാക്കി. ഈയിടെയാണ് ഓപ്പറേഷൻ നടത്തിയതു്''. എന്തോ ഓർത്തു് അയാൾ ചിരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. വിളറിയ ചിരി! ''എന്റെ വയറും പത്മനാഭപിള്ളയുടെ കാലുമായുള്ള അഭിമുഖം അയാൾ അയാളുടെ ആത്മകഥയിൽ എഴുതിയോ?'' അയാൾ തുടർന്നു.

''ഭാസി എനിക്കൊരുപകാരം ചെയ്യുമോ. ഇവിടത്തെ ആഫീസിൽ....'' അയാൾ നിർത്തി.

''What do you want, please tell me.'' ഭാസി ഗൗരവപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

''ഒരു പ്യൂണിന്റെ ഒഴിവുണ്ടല്ലോ......... അതു്......''

"Any recommendation for anybody. Do you mean that".

"അതു് എനിക്കുതന്നെ !!!"

K. B. Pillia I. A. S. ഞെട്ടിപ്പോയി.

"Goodness gracious! It is for you. I cann't belive it. I won't allow that. You are making less of us."

"എനിക്കു ജീവിക്കണം ഭാസീ! ജോലി കിട്ടാത്ത ജീവിക്കുവാൻ പററുകില്ലല്ലോ". തോമസ് ആവേശത്തോടെ വാദിച്ചു.

"Never mind. We can settle the matter. If your old lieutenant try they can do something for your. Now Govinda Menon is a minister in the union, Reveendran is an M. P., Appu is in the Administrative Service. Don't be dissappointed", ആ ഉന്നതോദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞുനിർത്തി.

"എന്നാൽ ഞാനിറങ്ങട്ടെ ഭാസീ".

"അയ്യോ കാപ്പി കുടിച്ചിട്ടു പോകാം!" ഭാസ്കരൻ നായർ അതിഥി സൽക്കാരത്തിനു മുതിർന്നു.

"വേണ്ട ഭാസീ. ഞാൻ പോകുകയാണു്".

അയാൾ പറഞ്ഞു നടന്നു നീങ്ങി. അപ്പോൾ അയാളുടെ മുഖത്തു് ഒരു മന്ദസ്മിതം കളിയാടിയിരുന്നു. അയാൾ ചിന്തിച്ചു. ഗോവിന്ദമേനോൻ സംസാരിക്കുവാൻപോലും നിന്നില്ല. രവി പത്തുരൂപാ വച്ചുനീട്ടി. അപ്പു കണ്ടഭാവം നടിച്ചില്ല; ഇവനൊക്കെ പൊള്ളയായ വാക്കുകൾകൊണ്ടു് തന്നെ സല്ക്കരിച്ചു. ജനകീയ യുഗമല്ലേ? കൃഷ്ണരോഗിയേയും പിച്ചക്കാരേയും ചിലപ്പോൾ കെട്ടിപ്പിടിക്കേണ്ടി വരും. ഇവൻ ഒപ്പമിരുത്തി. നന്നു്. അഭിനയം ഭേഷായിരുന്നു!

പ്രൊഫസർ ബ്രയൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനു നിത്യശാന്തി ലഭിക്കട്ടെ! അയാളുടെ നയനങ്ങൾ ഈറനായി.

തന്നെ ഡിസ്മിസ് ചെയ്ത വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്നെ വിളിച്ചു; ഉപദേശിച്ചു—തുടർന്നു പഠിക്കുവാനും വലിയവനാകുവാനും. ആ വർഷംതന്നെ അദ്ദേഹം തന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിച്ചു. ഇൻഡ്യൻ ഫോറിൻ സർവ്വീസിൽ താനിന്നൊരു ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനാണു്. അന്നു് അദ്ദേഹം വികാരാവിക്ഷോഭത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"തോമസ് ഞാനിവിടെ ജനിച്ചുവളർന്നവനാണു്. പക്ഷേ, വെള്ളക്കാരനായിപ്പോയി. എന്റെ ആത്മാർത്ഥത ചോദ്യംചെയ്യപ്പെട്ടു. ഞാനവിടെപ്പോകും. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഞാൻ അന്യനാണു്. പക്ഷേ,അവിടെത്തന്നെ പോയേ തീരൂ. നിങ്ങൾ നന്മയെ സ്നേഹിക്കൂ. തിന്മയെ വെറുക്കൂ. ഞാൻ ആരെയും ദ്രോഹിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും എന്റെ വർഗ്ഗക്കാർ നിങ്ങളെ ദ്രോഹിച്ചു. ഞാൻ ഇൻഡ്യ വിടുകയാണു്. എന്റെ സമ്പാദ്യം - അവസാന ചില്ലിവരെയും ഇൻഡ്യക്കാർക്കുള്ളതാണു്- എന്റെ നാട്ടുകാർ! അവർക്കുള്ളതു്".

അദ്ദേഹം അന്നു പറഞ്ഞു "ദേശസ്നേഹം നല്ലതുതന്നെ, പക്ഷേ, അതിന്റെ പേരിൽ സങ്കുചിത ദേശസ്നേഹത്തിന്റെ പേരിൽ മററുള്ളവരെ വെറുക്കണോ. ആരെയെങ്കിലും വെറുക്കുക, അതു് മനുഷ്യന്റെ വാസനയാണു്. ഇന്നു് അന്യരെ വെറുത്താൽ നാളെ സ്വയം വെറുക്കും".

അതെ. അതുതന്നെ സംഭവിച്ചു. ഇന്നു് ഇവിടെ ഭിന്ന മതവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ, ഭാഷക്കാർ തമ്മിൽ, സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിൽ എന്നു വേണ്ട എല്ലാ തലത്തിലും സംഘട്ടനമാണു്. ഇവിടത്തെ ഓരോ പൗരനും ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ വിഭാഗീയ വാദിയാണു്. ആ സത്യം അന്നു താൻ കണ്ടില്ല. ഒരു പൊതു ശത്രുവിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി കൃത്രിമമായി കെട്ടിപ്പടുത്ത ആഴമില്ലാത്ത ഒരു ഏകതയല്ലേ വാസ്തവത്തിൽ ഭാരതം? ഭാരതീയർ പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കിയതു് വിദേശഭാഷയിലൂടെയല്ലേ? ഈ നാടു് വിദേശികളാൽ ഉൽഗ്രഥിക്കപ്പെട്ട ഒന്നല്ലേ?

വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ കേദാരമായ ഇവിടെ ഉൽഗ്രഥനം പ്രസംഗിക്കുന്നവൻ വിഭാഗീയതയുടെ വിത്താണു് വിതയ്ക്കുന്നതു്. രാഷ്ട്രീയക്കാ

(ശേഷം 8-ാം പേജിൽ)

ചെറുകഥ

ഈറനണിഞ്ഞ സന്ധ്യ. തണുത്ത കാററ്, തണുപ്പിന്റെ ഈർപ്പം സൂചിമുനകൾ പോലെ ശരീരത്തിൽ തുളച്ചിറങ്ങുന്നു.

ഇലകൾ കൊഴിഞ്ഞ മരം....

മരച്ചുവട്ടിൽ മരിച്ചു വീണ മഞ്ഞയിലകൾ. ദുഃഖത്തിന്റെ മുഖച്ഛായയുള്ള പെൺകുട്ടി, മരണത്തിന്റെ മുഖം കണ്ടു് വിറങ്ങലിച്ചു നില്ക്കുന്ന മരത്തിൽ ചാരി ഇരുന്നു.

മുന്നിൽ ചെറിയ കൈത്തോടു്.

അവളുടെ വലിയ കണ്ണുകൾ ചെറിയ മത്സ്യങ്ങളെ വലയം ചെയ്യുന്നു.

എന്താടൂ കുട്ട്യേ, സന്ധ്യയാവണതു് കണ്ടൂടേ....

വലിയമ്മയുടെ ചോദ്യം കേട്ടു് അവൾ ഞെട്ടിയുണർന്നു. എന്തേ ഇവിടെ വന്നു് തനിച്ചിരിക്കുന്നു, വീട്ടിലേക്കു് വന്നോളൂ, സർപ്പക്കാവിൽ തിരി വയ്ക്കാൻ നേരമായി.

മുററത്തേക്കു നടക്കുമ്പോൾ ഓർത്തു. സന്ധ്യ മയങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

വലിയമ്മ തിരി വച്ചോളൂ...... എനിക്ക നല്ല സുഖമില്ല, കടുത്ത തലവേദന.

വർഷങ്ങളായി ചെത്തിച്ചായ്ച്ചിട്ടില്ലാത്ത മുറ്റത്തു് പൂക്കളില്ലാത്ത തൊട്ടാവാടികൾ വളർന്നു കിടക്കുന്നു. കാലം ഇടിച്ചു നിരത്തിയ തുളസിത്തറയിൽ ജീർണ്ണതയുടെ ശോകഗാനം........

ഉമ്മറത്തേയ്ക്കു കയറുമ്പോൾ അനാഥത്വം മനസ്സിലേക്ക കടന്നു വന്നു. ഉമ്മറ വാതിലിനു മുകളിൽ അച്ഛന്റെ വലിയ ചിത്രം. "അച്ഛന്റെ പ്രതാപം ഇന്നെവിടെ..അച്ഛാ"....വിളിച്ചു പറയണമെന്നു തോന്നി.

ഉള്ളിലേക്ക കടന്നപ്പോൾ ഇരുട്ടിൽ പെരുച്ചാഴികളുടെ മരണപ്പാച്ചൽ..... നരിച്ചീറുകളുടെ ചിറകടികൾ കേട്ടില്ല.....മരവിച്ച മനസ്സിനു് ഇരുട്ടാണാശ്വാസം. വെളിച്ചം കാണുമ്പോൾ കണ്ണുകൾ ചിമ്മുന്നു. തെക്കിനിയിലെ ഇരുട്ടിൽ അഭയം തേടി. മൂകത മരവിച്ച മുറിയിലെ കട്ടിലിൽ കിടന്നു് മച്ചിലേക്ക നോക്കുമ്പോൾ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ ചിലന്തികൾ വലകെട്ടുന്നു.

അടുത്ത വീടുകളിൽ നിന്നു് ആർപ്പുവിളികൾ കേട്ടു. നാളെ തിരുവോണമാണെന്നു് അപ്പോഴേ ഓർത്തുള്ളൂ. അവർ ഓണത്തപ്പനെ എതിരേൽക്കുകയാണ്.....ക്ഷണിക്കപ്പെടാത്ത അതിഥിയെപ്പോലെ പഴയ ഓർമ്മകൾ മനസ്സിലേക്ക കടന്നു വന്നു.

പന്ത്രണ്ടു വയസ്സിന്റെ ഓമനത്തം തുളുമ്പുന്ന ശ്രീദേവി എന്ന പെൺകുട്ടി, വലിയ തറവാട്ടിലെ പ്രതാപശാലിയായ അച്ഛന്റെ കൊച്ചുമകൾ, ഓണക്കാലത്തു് ഏട്ടന്റെ കൈയ്യിൽ തൂങ്ങി പൂക്കൾ ഇറുത്തു നടന്ന വസന്തം........ കൂട്ടിനു് ഉണ്ണ്യേട്ടനുമുണ്ടായിരുന്നു. അച്ഛന്റെ പെങ്ങളുടെ മകനാണു് ഉണ്ണ്യേട്ടൻ. ഞാറപ്പഴവും, പേരക്കായും തനിക്ക കൊണ്ടു വന്നു തരുന്ന തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഉണ്ണ്യേട്ടൻ.....ഏട്ടനും, താനും, ഉണ്ണ്യേട്ടനുമായി കൂട്ടുകൂടുന്നതു് രഹസ്യമായിട്ടായിരുന്നു. തറവാടിനേയും, സഹോദരനേയും ധിക്കരിച്ചു്, സ്നേഹിച്ച ആളിനെ വിവാഹം കഴിച്ചു് തറവാടിനു് കളങ്കം വരുത്തിയ അപ്പച്ചിയുടെ മകനാണു് ഉണ്ണ്യേട്ടൻ. അച്ഛന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുവിന്റെ മകൻ. ഉണ്ണ്യേട്ടനും, ഏട്ടനും ഒരേ പ്രായക്കാരാണ്. ഒരു ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന അവർ അടുത്ത കൂട്ടുകാരാണ്. സ്കൂളിൽ പോകുമ്പോൾ അവരുടെ വലിയ വർത്തമാനങ്ങൾ കേട്ടു്, പലതും മനസ്സിലാകാതെ ശ്രീദേവി എന്ന പെൺകുട്ടി നടന്നു.

വീട്ടിൽ പെൺകുട്ടിക്കു് മൂകത അനുഭവപ്പെട്ടു. കരപ്രമാണിയായ അച്ഛൻ ഉമ്മറത്തിരുന്നു് നാട്ടുകാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ, അമ്മ പൂജാമുറിയിൽ ഭജനവും കീർത്തനവുമായി കഴിഞ്ഞു. അവൾക്കു് എല്ലാ കാര്യത്തിനും വലിയമ്മയായിരുന്നു ആശ്രയം. അച്ഛന്റെ ബന്ധത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പെങ്ങൾ. പതിനാറാമത്തെ വയസ്സിൽ വിധവയായിത്തീർന്ന ഹതഭാഗ്യ. ഒരിക്കലും ഒരമ്മയാവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അവർ ഏട്ടനും, തനിക്കും പ്രസവിക്കാത്ത അമ്മയായിരുന്നു.

സത്യത്തിന്റെ മുഖം

(6-ാം പേജ് തുടർച്ച)

ന്റെ അതിപ്രസരം വിദേശങ്ങളുമായുള്ള നയതന്ത്രബന്ധം വഷളായിരിക്കുന്നു. കുട്ടിരാഷ്ട്രീയക്കാർ സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിടവു് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ്.

താൻ തീരാരോഗിയായതു്, പതിനായിരങ്ങൾ തീരാരോഗികളായതു് ഈ മിഥ്യാസ്വപ്നത്തിനു് വേണ്ടിയായിരുന്നോ? ആയിരങ്ങൾ ഈ യാഗഭൂമിയിൽ ആത്മാഹുതിചെയ്തു. നിങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയക്കാർ സംസ്ഥാനങ്ങൾതോറും ഇവർക്കായി മരിച്ചവർക്കും മരിക്കാതെ മരിക്കുന്നവർക്കുമായി മണ്ഡപങ്ങൾ തീർത്തു. ഇനിയും മുക്കവലകൾ തോറും തീർക്കും. തീർത്തുകൊള്ളൂ! ഒരുവരെയെങ്കിലും ഹൃദയത്തിൽ മാനവതയുടെ സന്ദേശം എത്തിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക സാധിക്കുമോ? സാധിച്ചാൽ അന്നു് ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾ ഈ മണ്ഡപങ്ങൾ പൊളിച്ചു് സ്വതന്ത്രരാകും, അന്നേ ഞങ്ങൾക്ക സംതൃപ്തി— സമാധാനം ലഭിക്കൂ.

കുട്ടികൾ ഊണു കഴിച്ചോ....ഉറങ്ങിയോ.... അമ്മയുടെ അന്വേഷണം ഇതിൽ ഒതുങ്ങി നിന്നു. ഭയത്തോടെ അല്ലാതെ അച്ഛന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലാൻ ഏട്ടനോ, തനിക്കോ ഒരിക്കലും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കൗമാരം തന്നോടു യാത്ര പറഞ്ഞപ്പോൾ ഏകാന്തതയെ സ്നേഹിക്കാൻ പഠിച്ചു. ഏട്ടൻ അകലെയുള്ള കോളേജിൽ പഠിക്കാനായി പോയപ്പോൾ ഏകാന്തതാബോധം കൂടുതലായി മനസ്സിൽ വളർന്നു വന്നു.

സ്കൂളിൽ പോകുമ്പോൾ ഉണ്ണ്യേട്ടനെ പലപ്പോഴും കാണാറുണ്ടെങ്കിലും ഏട്ടന്റെ അഭാവത്തിൽ ഏറ്റങ്കിലും സംസാരിക്കാൻ സങ്കോചം അനുഭവപ്പെട്ടു. ആ തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകൾ തന്നിലേക്ക ചൂഴ്ന്നിറങ്ങുമ്പോൾ സ്വയം ചുരുങ്ങി ഇല്ലാതാവുന്ന തോന്നലായിരുന്നു.

വെള്ളത്തുള്ളികൾ ഇറ്റിറ്റു വീഴുന്ന ചുരുണ്ട മുടിയിൽ തുളസിക്കതിർ ചൂടി അന്തിത്തിരി കൊളുത്താൻ സർപ്പക്കാവിലെത്തുമ്പോൾ തന്നെ എതിരേല്ക്കുന്നതു് ഉണ്ണ്യേട്ടന്റെ തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളായിരുന്നു. ബാഹ്യമായി അകൽച്ച വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ മനസ്സുകൾ കൂടുതൽ അടുത്തു. ഒരു ദിവസം കാവിൽ തിരി വച്ചു മടങ്ങുമ്പോൾ......... ദേവീ......വിളി കേട്ടു് താൻ തിരിഞ്ഞു നിന്നു. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ..........

ദേവിയോടു യാത്ര ചോദിക്കാനാണു് ഞാൻ വന്നതു്...... അത്ഭുതപ്പെട്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ ഉണ്ണ്യേട്ടൻ മിലട്ടറിയിൽ ചേർന്നതായി പറഞ്ഞു. രോഗിയായ അച്ഛനേയും, സ്നേഹനിധികളായ അമ്മയേയും കൊച്ചനുജത്തിമാരേയും രക്ഷിക്കാനായി ഉണ്ണ്യേട്ടൻ പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നു. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ യാത്ര പറഞ്ഞു് നടന്നകന്നപ്പോൾ നിർവ്വികാരയായി നില്ക്കാനേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. നിഴലുകൾ അകലുന്നതായി തോന്നി.

അമ്മ തളർവാതം പിടിച്ചു് കിടപ്പിലായപ്പോൾ താൻ ആകെ തകർന്നുപോയി. അമ്മയുടെ ലോകം മച്ചിലെ മുറിയിൽ ഒതുങ്ങി. എണ്ണയുടേയും കുഴമ്പിന്റേയും രൂക്ഷമായ ഗന്ധത്തോടൊപ്പം നീണ്ട നിശ്വാസങ്ങളും മച്ചിൽ ഉയർന്നു പൊങ്ങി. അമ്മയുടെ അസുഖം അച്ഛനെ ആകെ തളർത്തിക്കളഞ്ഞു. അച്ഛന്റെ ആരോഗ്യം ക്ഷയിച്ചു വന്നു. ഒന്നിലും മേൽനോട്ടം വഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തകർച്ചയിലും കൂടെ നില്ക്കാൻ കാര്യസ്ഥൻ രാമൻ നായരും, വലിയമ്മയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

മൂകത തളം കെട്ടിയ ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്നു രക്ഷനേടാൻ കഴിഞ്ഞതു്, വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി അകലെയുള്ള കോളേജിൽ എത്തിയപ്പോഴാണ്. കൂടുതൽ പഠിക്കുംതോറും കൂടുതൽ കൂടുതൽ സംശയങ്ങൾ. ലൈബ്രറിയുടെ മൂലയിൽ, പുസ്തകങ്ങളുടെ താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ, ഏകാന്തമായ കടല്ക്കരയിൽ അഗാധമായ നീലിമയിലേക്കു് കണ്ണും നട്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഹോസ്റ്റലിൽ മട്ടുപ്പാവിലിരുന്നു് നക്ഷത്രങ്ങൾ എണ്ണി നോക്കുമ്പോൾ, മായാത്ത ഒരു ചോദ്യ ചിഹ്നം മനസ്സിൽ ഉയർന്നു വരും.

എന്താണീ ജീവിതം......

എല്ലായിടത്തും താൻ ഒറ്റപ്പെടുകയായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ സ്വയം ഒറ്റപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. കൂട്ടുകാർ തനിക്കൊരു പേരു നല്കി. 'വിഷാദം'. തനിക്കു് ഒരിക്കലും ഒന്നിലും സന്തോഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഏട്ടനു് ഡൽഹിയിൽ ജോലി കിട്ടി. പോകാൻ സമയം ഹോസ്റ്റലിൽ വന്നു് തന്നെ കണ്ടു. ഏട്ടൻ യാത്ര പറഞ്ഞിറങ്ങിയപ്പോൾ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു. മരവിച്ച മനസ്സിനു് കരഞ്ഞപ്പോൾ അല്പം ആശ്വാസം ലഭിച്ചു. അച്ഛന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ തന്നെ ഏട്ടൻ ഒരു പഞ്ചാബിപ്പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഏട്ടന്റേയും, ഏട്ടത്തിയമ്മയുടേയും കൂടിയുള്ള ഫോട്ടോ ഏട്ടൻ അയച്ചു തന്നു. അവർക്കു് മനസ്സുകൊണ്ടു മംഗളം നേർന്നു.

അവധിക്കു വീട്ടിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ണ്യേട്ടൻ ഏതോ അപകടത്തിൽ മരിച്ചു പോയതായി കമ്പി കിട്ടി. വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞെട്ടിത്തെറിച്ചു പോയി. ധീരനെന്നു സ്വയം വിശ്വസിച്ചിരുന്ന അച്ഛന്റെ കണ്ണുകൾ ഈറനാകുന്നതു് തനിക്ക കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു കൊണ്ടു് അച്ഛന്റെ കാൽക്കൽ വീണ അപ്പച്ചിയുടെ മുമ്പിൽ അച്ഛൻ ദുർബ്ബലനായിപ്പോയി. തനിക്ക സ്വയം നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയാതെ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി.

റങ്കോട് കൂടി എം. എ. പാസ്സായ
പ്പോൾ പഠിച്ചിരുന്ന കോളേജിൽ തന്നെ ജോ
ലി ലഭിച്ചു. മനസ്സിന് വളരെ ആശ്വാസം
തോന്നി. പുതിയ ചുറ്റുപാടുകളെ താൻ അതേ
യാറം റവുത്തിരുന്നു, പഴമയിൽ ആശ്വാസം
കണ്ടെത്താനായിരുന്നു ശ്രമം. സ്നേഹമുള്ള വി
ദ്യാർത്ഥികൾ ഹോസ്റ്റലിൽ അവർ തമ്മിൽ
തമ്മിൽ ചോദിക്കുന്നതു് പലപ്പോഴും കേൾ
ക്കാൻകഴിഞ്ഞു. പാവം ടീച്ചർ .. ഈ ടീച്ചർ
ക്കെന്തുപറ്റി ആവോ......... ഈ ടീച്ചർ ഒരി
ക്കലും ചിരിക്കാറില്ല

അപ്പോഴെല്ലാം മനസിൽ പറഞ്ഞു.......
ഇല്ല കുട്ടികളേ...... ടീച്ചർ ചിരിക്കാൻ മറന്നി
രിക്കുന്നു. അവർ തന്നെ സഹതാപത്തോടെയാ
ണു് നോക്കിയിരുന്നതു്, അതു പലപ്പോഴും
സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. താൻ ഒരിക്കലും സ
ഹതാപം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. ആഗ്രഹിച്ചതൊ
ന്നും തനിക്കൊരിക്കലും ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

ഉണ്ണിക്കുട്ടന്റെ മരണം അച്ഛനെ മറ്റൊരാളാ
ക്കിത്തീർത്തു. അച്ഛന്റെ ആരോഗ്യം ദിനംപ്രതി
ക്ഷയിച്ചു വന്നു. പെങ്ങളോടും, അനന്തരവ
നോടും, അച്ഛൻ മനസ്സിൽ ഇത്രയേറെ സ്നേഹം
സൂക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്നു് അത്ഭുതത്തോടു കൂടി
മാത്രമേ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ഒരു
വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അച്ഛനും അന്ത്യയാത്ര
പറഞ്ഞു. അച്ഛന്റെ മരണത്തോടുകൂടി അമ്മ
യുടെ തളർന്ന ശരീരത്തിലെ മനസ്സും തളർന്നു.

അമ്മയെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ താൻ വള
രെ വിഷമിച്ചിരുന്നു. അവധിക്കു വീട്ടിലെത്തി
യാൽ ഉടൻ പള്ളിയിലേക്കു പോകും. അസ്ഥികൂടം
മാത്രമായി തീർന്നിരിക്കുന്ന അമ്മയെ കാണു
മ്പോൾതന്നെ മനസ്സു ദുർബ്ബലമായിത്തുടങ്ങും.
ചിത്തുപ്പണി ചെയ്ത തൂണിൽ തെരുപ്പിടിച്ചു
കൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ അമ്മയുടെ ക്ഷീണിച്ച
കണ്ണുകളിൽ ചലനം—ഭാഗ്യഹീനയായ മകളെ
ഓർത്തു് അമ്മയുടെ കണ്ണുകളിൽ നിശബ്ദ ദുഃഖം
നിഴലിക്കുന്നതു കാണാം. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങ
ളിൽ കരയരുതു് എന്നു മനസ്സിൽ കരുതാറുണ്ടു്.
പക്ഷേ...., തന്റെ നിസ്സഹായതയെ ഓർക്കു
മ്പോൾ നിയന്ത്രണമില്ലാതെ കരഞ്ഞു പോകാ
റുണ്ടു്. പിന്നെ അവിടെ നില്ക്കാറില്ല. ഓടി
താഴെ ഇറങ്ങും.

കുഞ്ഞു് എന്തേ കിടക്കണ്, വന്നു് അത്താ
ഴം കഴിച്ചോളൂ..... വലിയമ്മയുടെ ശബ്ദം
കേട്ടു് ചിന്തയിൽ നിന്നു് ഉണർന്നു. നേരം നല്ല
പോലെ ഇരുട്ടിയിരിക്കുന്നു. വലിയമ്മ മുറി
യിൽ വിളക്കു കൊണ്ടുവന്നു വച്ചു.

മുറിയിൽ പ്രകാശം വലയം സൃഷ്ടിച്ചു.

കരഞ്ഞു കലങ്ങിയ കണ്ണുകൾ വലിയമ്മ
കാണാതിരിക്കുവാൻ മുഖം തിരിച്ചു....

എല്ലാം മനസ്സിലാക്കുന്ന വലിയമ്മ അടുത്തു
വന്നിരുന്നു് തലയിൽ തലോടി ആശ്വസി
പ്പിച്ചു.

ഇങ്ങനെ ദുഃഖിച്ചു കിടന്നാലോ കുഞ്ഞേ...

കുഞ്ഞും ഇങ്ങനെ തുടങ്ങിയാൽ എനിക്കു്
സഹിക്കാൻ വയ്യ.....

എങ്ങനെ കഴിഞ്ഞ തറവാടാണ്...........
ദൈവമേ നീ ഇതു കാണുന്നില്ലേ......... വലി
യമ്മ ദൈവത്തോടു പരാതി പറഞ്ഞു് കരഞ്ഞു
തുടങ്ങി.

കരച്ചെങ്കിലും ചോറുണ്ണു കുഞ്ഞേ.......വലി
യമ്മ വീണ്ടും നിർബ്ബന്ധിച്ചു.

എനിക്കു വല്ലാതെ തലവേദനിക്കുന്നു......
എനിക്കു് ഒന്നും വേണ്ട.... വലിയമ്മ പോയി
കഴിച്ചോളൂ..... പിന്നീടൊന്നും പറയാതെ
നെടുവീർപ്പിട്ടു കൊണ്ടു് അവർ നടന്നു.

വിളക്കുകൂടി കൊണ്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളൂ.....
എനിക്കു വെളിച്ചം വേണ്ട..... വിളക്കുമായി
വലിയമ്മ നടന്നകന്നപ്പോൾ പതിയിരുന്ന ഇരു
ട്ട് ഓടിയടുത്തു.

അപ്പോൾ ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറയണമെന്നു
തോന്നി........ വയ്യാ......... എനിക്കിതു്
സഹിക്കാൻ....., ആവുന്നില്ല....... എനിക്കു
മോചനം തരൂ.............

ജീവിതം

ഇന്നലെ!

പൂനിലാവിന്റെ പുഞ്ചിരിയോടും പുഷ്പദലത്തിന്റെ മാർദ്ദവത്തോടുംകൂടി
അതിലോലങ്ങളായ വസ്ത്രങ്ങൾക്കുള്ളില് യോഗനിദ്രചെയ്തിരുന്ന ദിവ
സങ്ങൾ!

വാത്സല്യലാളനകളേറ്റ് കളമോഹനമായ നിസ്വനങ്ങളാല് കൊ
ഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞിരുന്ന ആ ദിനരാത്രങ്ങൾ!

സ്നേഹശീതളമായിരുന്ന വിദഗ്ധഹസ്തങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണമേറ്റ്
ജീവിതനൗക സ്വച്ഛന്ദം പുരോഗമിച്ചിരുന്ന നിമേഷങ്ങൾ!

നിഷ്കപടതയുടെ വെൺപട്ടാടയണിഞ്ഞ്; ആനന്ദത്തിന്റെ കുഞ്ഞല
കൾ പരത്തി, സ്നേഹസാഗരത്തിലൂടെ എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ, എന്തിനെന്നി
ല്ലാതെ, ആപച്ഛങ്കയേതുമില്ലാതെ കളിച്ചു പുളച്ചിരുന്ന ആ ജീവിതം!

സ്നേഹമധു ആവോളമാസ്വദിച്ച്, ഉല്ലാസോന്മാദത്തോടുകൂടി, ജീവി
തവിഹായസ്സിലൂ് ഞാൻ പാറിപ്പറന്നു നടന്നിരുന്ന ആ കാലങ്ങൾ!

അല്ലലറിയാത്ത നിസ്തുലമോഹനമായ അന്തർലാവണ്യത്തോടുകൂടി,
ദിവ്യപ്രേമത്തിന്റെ പൊൻചിറകുകൾ വിരിച്ച് പ്രപഞ്ചനഭസ്സിലേക്ക് മന്ദം
മന്ദം ഉയർന്നിരുന്ന ആ കാലം!!

ഇന്ന്!!

ജീവിതം ദുഃഖമെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്ന കാലം— ജീവിതത്തിന്റെ
സംഘട്ടന വിഘട്ടന വിഘട്ടനങ്ങൾ— മോഹനമെന്നു കരുതിയിരുന്നവയുടെ
വിരൂപത അതികഠോരമായ ജീവിതമാത്സര്യം— ഭയങ്കരങ്ങളായ ജീവിതാവ
ശ്യങ്ങൾ— സ്നേഹലേശമില്ലാത്ത ഹൃദയങ്ങൾ— സംശയഗ്രസ്തങ്ങളായ ദൃഷ്ടി
കൾ— അനുകമ്പാഹീനരായ സഹചാരികൾ— അർത്ഥമില്ലാത്ത അപവാദ
ങ്ങൾ— രൂക്ഷവീക്ഷണങ്ങൾ നീറിപ്പുകയുന്ന ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുയരുന്ന തപ്ത
നിശ്വാസങ്ങൾ!!

നാളെ!

ചിന്തിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ദിവസം! അനിശ്ചിതത്വത്തിലേയ്ക്കുള്ള
പ്രയാണം!! നിത്യനിർവൃതി അടയുവാനുള്ള മഹായജ്ഞത്തിന്റെ പ്രാരംഭം!
മരണകവാടത്തിൽകൂടി നിത്യതയിലേയ്ക്കുള്ള ഒരെത്തിനോട്ടം!

എല്ലാം പ്രപഞ്ചകർത്താവിന്റെ ലീലാവിലാസങ്ങൾ!

—ബേബി ജോസ്.

ഫലിതബിന്ദുക്കൾ

അദ്ധ്യാപകൻ— ഏറ്റവും കൂടുതൽ കാറുള്ളത് എവിടെയാണ്?
ഒന്നാമൻ— അമേരിക്കയിൽ
രണ്ടാമൻ— ആകാശത്ത്.

x x x x

സോഷ്യൽ സ്റ്റഡീഡ് ക്ലാസ്സിൽ.
അദ്ധ്യാപകൻ— ചക്ക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ എവിടെനിന്നു കിട്ടുന്നു?
കുട്ടി— ഇഞ്ചിയിൻനിന്ന്.

x x x x

അദ്ധ്യാപകൻ ക്ലാസ്സിൽ;— ഒരു ആർ എത്ര ച: മീറ്റർ
കുട്ടി:— നൂറു ച: മീറ്റർ.
അദ്ധ്യാപകൻ:— മൂന്നാർ എത്ര ച: മീറ്റർ.
അടുത്ത കുട്ടി:— എത്രയുണ്ടെന്ന് അളന്ന് നോക്കീട്ടില്ല സാർ.

—വിജയൻ തട്ടക്കുഴ

ഒന്നു ചിരിക്കൂ.....

ഒരു കല്യാണസ്ഥലത്തുവച്ച് ഒരാൾ സുമുഖനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനോടു ചോദിച്ചു; നിങ്ങളാണോ വരൻ—?

അല്ല, സാർ— ചെറുപ്പക്കാരൻ പറഞ്ഞു: 'സെമിഫൈനൽസിൽവച്ച് ഞാൻ പുറത്തായി'.

x x x x

സുന്ദരികളായ പെൺകുട്ടികളെ കാണുമ്പോഴെല്ലാം നിങ്ങൾ കല്യാണം കഴിച്ച ആളാണെന്നുള്ളത് മറന്നുപോകുന്നു– ഭാര്യ ഭർത്താവിനോടു പരാതി പറഞ്ഞു.

അല്ല; ജസ്സി— ഭർത്താവു പറഞ്ഞു! അപ്പോഴാണ്; അതു് ഏറ്റവും വേദനയോടെ ഞാൻ ഓർമ്മിക്കാറുള്ളത്.

x x x x

എനിക്ക് എഴുതാനറിഞ്ഞുകൂടെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ പത്തു വർഷങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നു. ഒരെഴുത്തുകാരൻ സ്നേഹിതനോടു പറഞ്ഞു.

'ഓഹോ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എഴുത്തുനിർത്തി, അല്ലേ?' സുഹൃത്തു ചോദിച്ചു.

'ഇല്ല'—സാഹിത്യകാരൻ മറുപടി നല്കി. 'എന്റെ കഴിവുകേടു മനസ്സിലാക്കിയപ്പോഴേയ്ക്കും, ഞാൻ പ്രസിദ്ധനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.'

—വത്സമ്മ എം. ആർ. ശ്രീരംഗം.

With Best Complements of:

Kannikkat Trading Company

THODUPUZHA EAST

The Cheapest House For:

QUALITY BONEMEAL
CHEMICAL FERTILISERS
SPRAYERS & PESTICIDES

For Your Requirement at:

COCHIN MUVATTUPUZHA PERUMPAVOOR

K. J. Joseph & Company

Phone: TPZ. 58 CHN. 24530 MPZ. 394 Res: CHN. 33259 VKM. 30

A COMPLETE AGRICULTURAL SERVICE

PULICKAL AGENCIES

THODUPUZHA P. O. IDDIKKI Dt.

OPP: BUS STAND.

★

Dealers in:-

Allwyn Refrigerators,

Watches, Clocks, Timepieces,

Fans, Washing Mechines

& other Electrical goods.

ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഹോം ഇക്കണോമിക്സ്

ജ്യോതിഭവൻ, മൂലമറ്റം.

ഉത്തമകുടുംബിനികളായിത്തീരുവാൻ യുവതികൾക്ക് പരിശീലനം നല്കുന്ന ഇടുക്കി ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലെ ഏകസ്ഥാപനമാണ് മൂലമറ്റത്തു ജ്യോതി ഭവനിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഗാർഹിക കലാലയം. ഏകവത്സര കോഴ്സുകൾ, ഹ്രസ്വകാലകോഴ്സുകൾ, സ്റ്റഡി ക്ലാസ്സുകൾ തുടങ്ങി വിവിധ കോഴ്സുകൾ ഇവിടെ വിജയപ്രദമായി നടത്തിവരുന്നു. ഈ ഗാർഹിക കലാലയത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയുവാൻ താല്പര്യമുള്ളവർ എഴുതുക.

പ്രിൻസിപ്പാൾ.

സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്ക് സമീപിക്കുക.

പുൽപ്പറമ്പിൽ ജ്യൂവലേഴ്സ്

മാർക്കററ് റോഡ്, തൊടുപുഴ.

Phone: 162

ഫിലിഫ്സ് റേഡിയോ, വാച്ച്, ക്ലോക്ക്, തയ്യൽ മിഷ്യൻ
വാങ്ങുന്നതിനും റിപ്പയർ ചെയ്യുന്നതിനും
തൊടുപുഴയിലെ മികച്ച സ്ഥാപനം

ചെറുപുഷ്പം ഡിപ്പോ

തൊടുപുഴ

Phone: 131

ബേക്കറി സാധനങ്ങൾക്കും
ററീപാർട്ടികൾക്കും സമീപിക്കുക

ബ്രീസ് ഹോട്ടൽ

തൊടുപുഴ

With Best Complements From:

Grams: "CHEMIGLASS" Phone: 31580

QUALITY TRADERS

NARAKATHARA ROAD, NEAR SHENOY'S.

ERNAKULAM, COCHIN-11.

Authorised Stockists for:-

Borosil Glass Works Ltd.

E. Merck India Pvt. Ltd.

B. D. H. Awivn: of Glaxo Lab.

Sarabhai M. Chemicals Pvt. Ltd.

Large Stocks of Lab Chemicals, Glass Wares, Equipments available.

" Courteous Service with Quality Products "

ബർട്രാൻഡ് റസ്സൽ

ചന്ദ്രൻപിള്ള കെ. കെ.

"ഭാവനാപരമായ സൃഷ്ടിയും മൗലികമായ ചിന്തയും, നൂതനാവിഷ്കാരത്തിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും അസാധാരണവുമായ കഴിവിനെയാണ് പ്രതിഭ (Gorius) എന്ന സാധാരണമായി നാം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ നോക്കിയാൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട് ലോകത്തിനു കാഴ്ചവച്ച ഒരേയൊരു പ്രതിഭാശാലിയേ ഉള്ളൂ. അതു് ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റീനാണ്." സോമർസെറ്റ് മോമിന്റെ ഈ അഭിപ്രായത്തോട് നമുക്ക പൂർണ്ണമായി യോജിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെന്നുവരില്ല. കാരണം, ചിന്തയിൽ മൗലികതയും, ധിഷണാശാലിത്വത്തിൽ അസാധാരണത്വവും പ്രകടിപ്പിച്ച മറ്റൊരതികായന്റെ ശബ്ദംകൂടി ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ ലോകമെമ്പാടും മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുകയുണ്ടായി. ആ ശബ്ദത്തിന്റെ ഉടമയായ ബർട്രാൻഡ് റസ്സലിനെക്കൂടി ഐൻസ്റ്റീനോടൊപ്പം പിടിച്ചുനിറുത്താൻ ആരെങ്കിലും ശ്രമിച്ചാൽ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൂടാ. വിശ്വമനസാക്ഷിയെ അമ്പരപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സംഭവം—അതു യുദ്ധമായാലും, അണ്വായുധ പരീക്ഷണമായാലും, വർണ്ണവിവേചനമായാലും—ലോകത്തിന്റെ ഏതു കോണിലായാലും ഉടലെടുത്താൽ അതിനെതിരെ വിശ്വമനസാക്ഷിയുടെ കാവൽഭടനായ ഈ മഹാപുരുഷന്റെ അതിഗംഭീരശബ്ദം ചക്രവാളസീമയിൽ പ്രതിധ്വനിക്കുമാറ് ഉയർന്നുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. വിഷയവൈവിധ്യംകൊണ്ട് ചെറുതും വലുതുമായ റസ്സലിന്റെ അറുപതിലേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെ പ്രകാശിതമാകുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയപ്രപഞ്ചം അമ്പരിപ്പിക്കും. ആ ആശയപ്രപഞ്ചത്തിലൂടെ ഒരു പര്യടനം നടത്താനും, കർമ്മോന്മുഖമായ ആ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് ഒന്നെത്തിനോക്കാനും, കഴിഞ്ഞാൽ നാം അറിയാതെ പറഞ്ഞുപോകും;—" ഇതാ ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ മറ്റൊരു പ്രതിഭാശാലി!"

റയന്നാ ചത്തു കിടക്കുകയാണോ?'' ആരോ കഴു
ത്തിന് കത്തിപ്പിടിച്ചപോലെ തോന്നും പുറത്തു
നിന്നുള്ള ശബ്ദം കേട്ടാൽ. ആക്രമണകാരി
സ്വൽപ്പം പിശകാണെന്നു കണ്ടപ്പോഴും ഉറക്കം
പമ്പ കടന്നു. ചാടി എഴുന്നേറ്റ് പകുതി വഴി
നടന്നപ്പോഴാണ് തുണി ഉടുത്തിട്ടില്ലെന്ന മന
സ്സിലായത്. അതിരാവിലെ എന്തിനാണ്
അനാവശ്യം കാണിക്കുന്നതെന്നു വിചാരിച്ച്
തിരിച്ചുചെന്ന് കട്ടിലിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ ചില
റ പെണ്ണുങ്ങളുടെ തലയിലെ മുടിക്കെട്ടുപോലെ
ചുരുട്ടിവച്ചിരുന്ന മുണ്ടെടുത്തുടുത്തു. വാതിൽ
ക്കലേക്കു നടക്കുമ്പോഴും, ഇവന്റെയൊക്കെ സ
ന്തതികളും പോലും ഗുണം പിടിക്കുകയില്ലെന്നു
മനസ്സിൽ ശപിച്ചു. ഏതു ശനിയനാണോ
കണികാണാൻ പോന്നതെന്നുള്ള പേടിയോടു
കൂടി പുറത്തേയ്ക്ക് എത്തിനോക്കി. പുറത്തുനിൽ
ക്കുന്ന ഉരുപ്പടി എന്താണെന്നു മനസ്സിലായപ്പോ
ഴാണ് ശ്വാസം നേരെ വീണത്. ഇടനില
ക്കാരൻ കുട്ടൻ പിള്ളയാണ—പത്തു മണിക്ക്
ഒരിടത്ത് പെണ്ണു കാണാനുള്ളതിന് ആ മുതുക്കൻ
വെളുപ്പിനെ ചൂട്ടും കത്തിച്ച് ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടി
രിക്കുകയാണ്.

"സാറിതുവരെ നേരമായിട്ടും എഴുന്നേറ്റി
ല്ലേ?'' അയാളുടെ ചോദ്യം. കോലപ്പുള്ളിയെ
നോക്കുന്നപോലെയൊരു നോട്ടവും. പെണ്ണുക
ണ്ണു കാര്യമാണല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോഴും ഒന്നും
മിണ്ടിയില്ല.

പെണ്ണുകാണനടന്ന് ഓർത്തു തുടങ്ങിയി
ട്ട് വർഷം പലതു കഴിഞ്ഞു. പെണ്ണു കാണാൻ
പോയിപ്പോയി വെള്ളെഴുത്തും തുടങ്ങി. എന്നി
ട്ടും യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല. നിറനരയോടെ
ആൾ വേണമെന്നുള്ള മട്ടിലാണ് ഓരോ പെണ്ണു
ങ്ങളുടെയൊക്കെ നോട്ടവും മറ്റും. ഒരു മാസമായി
പെണ്ണു കാണാൻ പോക്കു നിർത്തി വച്ചിരിക്കുക
യാണ്. ഇനി നരച്ച ഇതിനായി കാലിറ
തോലു കളയണോ എന്ന് ആലോചിച്ചിരിക്കു
മ്പോഴാണ് കുട്ടൻപിള്ളയുടെ വരവ്.

അപ്പീസിലെ മൂട്ടക്കസേരയിൽ ഉറക്കം
തൂങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് പ്യൂൺ വന്നു
പറഞ്ഞത് എന്നെ ഒരാൾ കാണാൻ വന്നിരി
ക്കുന്നെന്ന്. കണ്ണും തിരുമ്മിക്കൊണ്ട് പുറത്തേ
യ്ക്ക് ചെന്നപ്പോഴും ആദ്യംപോലെ നാവു ഒരു പട്ട

കിളവൻ കോളാമ്പി മാതിരി വായും പൊളിച്ചു
കൊണ്ട് നിൽക്കുകയാണ്. നാലര അടി പൊക്കം
മുള്ള ആ മുതുക്കന്റെ വയർ വളർന്ന് മുട്ട് മൂടി
ക്കിടക്കുകയാണ്—കർട്ടനിട്ട മാതിരി. പഴയ
പോലീസുകാരുടേതുപോലുള്ള ഒരു കാക്കി ഉടു
പ്പിട്ട് ചെണ്ടയായിട്ടമാതിരി മൂപ്പിലാനങ്ങനെ
നിൽക്കുകയാണ്. ഗർഭിണികളുടെ വയ
റു പോലുള്ള പോക്കറ്റിൽ ഒരാൾക്കവേണ്ട അത്യാ
വശ്യസാധനങ്ങൾ മുഴുവനുമുണ്ട്. അപ്പനപ്പൂപ്പ
ന്മാർവഴി കിട്ടിയതായിരിക്കണം ഒരു പഴയ
മുക്കേൽ കണ്ണാടി കടലാസുകെട്ടുകളുടെ ഇടയിൽ
കൂടി തള്ളിനിൽക്കുന്നു. വള്ളി പൊട്ടിയ ഒരു
ചെരിപ്പിട്ടിരിക്കുന്നതിൽ തുന്നിക്കെട്ടാനിനി
സ്ഥലമില്ല. അയാളുടെ തലപോലെ നരച്ച
കാലൊടിഞ്ഞ ഒരു വയസ്സൻ കുട കക്ഷത്തിൽ
വച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ഇത്രയും പഴക്കമുള്ള
സാധനങ്ങൾ വല്ല മ്യൂസിയത്തിൽനിന്നും പൊക്കി
ക്കൊണ്ടു വന്നതാണോ എന്നു തോന്നും.

"സാറിങ്ങനെ കഴിഞ്ഞാൽ മതിയോ?
എത്ര നാളെന്നുവച്ചാ ഒറ്റത്തടിയായിട്ടിങ്ങനെ
കഴിയണെ''

സ്വന്തം അപ്പനെപോലും ഇത്രയും സ്നേഹം
കാണുകയില്ല. വായിൽനിന്നു തെറിച്ച മുറുക്കാൻ
തുപ്പൽ തോണ്ടിക്കളയുമ്പോഴും ഞാനോർത്തു.

തുടർന്നങ്ങോട്ട് ഏതോ ഒരു പെണ്ണിന്റെ
വിവരണമാണ്. അവളുടെ സൗന്ദര്യം, കുടും
ബത്തിന്റെ ചുറ്റുപാട്, പെണ്ണിന്റെ അമ്മാ
മ്മായിട മൂത്ത മോളു കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഇങ്കം
ടാക്സ് ആഫീസറുടെ കാര്യം—അത്രയും എത്തി
യപ്പഴേ പായസം കടിച്ചപോലത്തെ പ്രതീതി—
സമ്മതിച്ചു. അതിൻ പ്രകാരംതന്നെയാണ് അ
ങ്ങേരുടെ രാവിലത്തെ എഴുന്നള്ളത്ത്. സ്വല്പം
ജാള്യത്തോടെതന്നെ അയാളു ഒന്നു [illegible].

"രാത്രിയിൽ ഒരുപാട് ഫയൽ നോക്കാനു
ണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് താമസിച്ചാ കിടന്ന
ത്''. കൊള്ളുന്നിടത്തു കൊള്ളട്ടെ എന്ന മട്ടിൽ
ഒരു കാച്ചങ്ങു കാച്ചി.

"സാറിന്നാരാ എന്തു ഫയലാ നോക്കാ
നുള്ളത്?'' എന്ന മട്ടിൽ എന്നെയൊന്നു പാളി
ത്തു നോക്കിയിട്ട് കിളവൻ ഗർജ്ജിച്ചു. "എ
ന്നാൽ പോകാനുള്ള പണി നോക്ക്."

ഇനി നിൽക്കുന്നതു പന്തിയല്ലെന്നുകണ്ട്
ഞാൻ പതുക്കെ തല വലിച്ചു.

കുളി—വടി—(മുഖംവടി) എല്ലാം കഴി
ഞ്ഞ് കണ്ണാടിയുടെ മുൻപിൽ വന്നുനിന്നപ്പോ
ഴാണ് ഒരു വൈഷമ്യം തല വെൺചാമരം
പോലെ. നരച്ച മുടി പറിച്ചു കളയുന്നതിലും ഭേ
ദം കറുത്ത മുടി പറിക്കുകയാണ് എന്ന പറയു
മ്പോഴുംതന്നെ എന്റെ തലയുടെ ഒരു സാമാ
ന്യ രൂപം മനസ്സിലാകുമല്ലോ. തലമുടി കറുപ്പി
ക്കാൻ ഏതോ ദ്രോഹികൾ പടച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്ന
പെൻസിൽ പോലുള്ള ഒരു സാധനം പെട്ടിപ്പ
ടി ഒരു പന്ത്രണ്ടെണ്ണം തികച്ചങ്ങു വാങ്ങിപ്പോ
യി. നിറനരയൊക്കെ കറുപ്പിച്ചേ വിടൂവെന്നുള്ള
ന്ന മട്ടിലാണ്, കമ്പനിക്കാരുടെ നിലപാട്.
തല കറുത്തു കഴിയുമ്പോഴേക്ക് കുടുംബം വെളുക്കു
മെന്നു അവരുണ്ടോ അറിയുന്നു? 'തല പോയാലും
മുടി കറുപ്പിച്ചേ മാറൂ, എന്ന ഭാവത്തിലാണ്
ഓരോരുത്തരും ഈ കരി തേക്കൽ പ്രയോഗം തു
ടരുന്നത്.എന്തു മാരണമാണെങ്കിലും ശരി കാ
ശു റൊക്കത്തു വാങ്ങിച്ചതല്ലേ എന്ന വിചാരി
ച്ച് അതു് തലേച്ചൊന്നു തേച്ചേക്കണമെന്നു തീർച്ച
യാക്കി. നരയന്മാരായ ചില സുഹൃത്തുക്കളുടെ ഉ
പദേശമാണ് ഈ ഏട്ടാകൂടം വാങ്ങാനുള്ള കാര
ണം തന്നെ.

തലമുടി കറുപ്പിച്ചു മീശയും കറുപ്പിച്ചു കഴി
ഞ്ഞതാണ് ഒരു ടിൻ കുട്ടിക്കൂറാ പൗഡർകൊണ്ട്
ദേഹമാസകലം ഭസ്മം പൂശുന്ന പോലൊരു പ്ര
യോഗം നടത്തിയതു്. പത്തു മിനിട്ടിടവിട്ട്
വയസ്സൻ സ്വല്പം കടുത്ത ഭാഷയിൽത്തന്നെ എ
ന്നെ വിളിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഒരു മണിക്കൂറിനു ശേഷം
അലക്കിത്തേച്ച ഒരു ഷർട്ടും കടംവാങ്ങിയ
പാന്റ്സും ആയി ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു. സകല ദൈ
വങ്ങളേയും ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടാണ്, യാത്ര. ബ
സ് സ്റ്റാൻഡിൽ ചെന്ന് നിൽപ്പുറപ്പിച്ചപ്പോഴേ
ക്കും വിയർത്തൊഴുകാൻ തുടങ്ങി. മുഖംതുടച്ചു ക
ളയാമെന്നു വിചാരിച്ച് തൂവാല എടുത്ത് ഒന്നു
പെരുമാറി. വെളുത്ത തൂവാല അതോടുകൂടി ക
റുത്തതായി. തലയിൽ നിന്നും മീശയിൽ നിന്നും
ചായമെല്ലാം ഇളകി ചാലുകളായി ഒഴുകുകയാ
ണ്. ഇട്ടിരിക്കുന്ന ഷർട്ടിനേയും അതു കാര്യമാ
യി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും, വന്നതു വ
ന്നു. പോകാതിരിക്കുന്നതു പന്തിയല്ലല്ലോ എന്നു

കരുതി ആദ്യം വന്ന ബസ്സിനു തന്നെ കൈ കാ
ണിച്ചു. കാണാൻ കൊള്ളാവുന്ന പെൺപിള്ളേ
രു് വണ്ടി നിറഞ്ഞങ്ങനെ നിൽക്കുകയാണ്.
ആ വർണ്ണ പ്രപഞ്ചത്തിലങ്ങനെ മുഴുകി നിൽക്കു
മ്പോഴാണ് കണ്ടക്ടറുടെ ചോദ്യം:-

"സാറു പോരാനാണോ? അതോ, അടുത്ത
ബസ്സിനേ ഉള്ളോ?., ചോദ്യം കേട്ടാൽ തോന്നും
അതിയാനു സ്ത്രീധനം കിട്ടിയതാണ് വണ്ടിയെ
ന്നു്. ഒരു വിധത്തിൽ ബസ്സിൽ കയറിക്കൂടി. കു
ട്ടൻ പിള്ളയും തൊട്ടു മുൻപിലുണ്ട് പുറത്തെവി
ടെയോ ഒരു മൃദുലസ്പർശം. 'ടിക്കറ്റ്', എന്ന സ്വ
രം കേട്ട് തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോഴാണ് മന
സ്സിലായതു്. എന്നെ സ്പർശിച്ചിരുന്നതു കണ്ട
ക്ടറുടെ കുടവയറാണെന്ന്''.

ടിക്കറ്റെടുത്തതിനു ശേഷം വീണ്ടും പഴയ
നില്പാണ്. നിലത്ത് തൊട്ടും തൊടാതെയും ക
മ്പിയിൽ തൂങ്ങിയും ഇടയ്ക്കിടക്ക് തല സമീപ
പ്രദേശങ്ങളിലൊക്കെ ഇടിച്ചും ഉറിയിൽ തൂങ്ങി
യ ഉണ്ണികൃഷ്ണനെപ്പോലെ നില്ക്കുമ്പോഴാണ്,
ഇറങ്ങാനുള്ള സ്ഥലമാണെന്നുള്ള കുട്ടൻ പിള്ളയു
ടെ അറിയിപ്പ്. ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞ് ബസ്സും പോ
യിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് അറിയുന്നത് ഒരു കാ
ലിൽ കിടന്ന ചെരിപ്പ് കാണാനില്ലെന്ന്. നി
ർവ്വാഹമില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ മറ്റേ ചെരിപ്പും
എടുത്തു ദൂരെ കളഞ്ഞു.

മാസം തികഞ്ഞ ഗർഭിണികളെപ്പോലെ കു
ട്ടൻ പിള്ള മുൻപേയും നനഞ്ഞ കോഴിയേപ്പോ
ലെ ഞാൻ പുറകെയുമായി ഞങ്ങൾ മൗന ജാഥ
യായി നീങ്ങുകയാണ്. ഇടവഴികളും, തോടും,
ആറും, വയലും, കാടും, മേടും ഒക്കെ താണ്ടി, അ
വസാനം ഒരു ഓടിട്ട കെട്ടിടത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
ചെന്നു. കുട്ടൻപിള്ള കതകിൽ മുട്ടി.

"ആരാ അതു്?'' അകത്തുനിന്നുള്ള പ്രതിക
രണം തികച്ചും ഭീകരമായിരുന്നു. കതക തുറന്ന്,
ഒരു ഭീമകായൻ പുറത്തേയ്ക്കു തലനീട്ടി. ഞ
ങ്ങളെക്കണ്ടപ്പോഴും അങ്ങേരു് തന്റെ പല്ലിന്റെ
എണ്ണം ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താനെന്ന മട്ടിൽ ഒന്നു
വെളുക്കെ ചിരിച്ചു.

"അകത്തേയ്ക്ക് കയറി ഇരിക്കുന്നേ.''—
അതിനുതന്നെയാണ് വന്നതെന്നമട്ടിൽ ഞാൻ
മുൻപേതന്നെ കയറി ഒരിരിപ്പുവച്ചുകൊടുത്തു.

''മോളീടെ കല്യാണക്കാര്യം സംബന്ധിച്ച വന്നതായിരിക്കും''.

''അതെയാത. ഭഗവതി പറയുകയാണെന്ന വിചാരിക്കല്ലേ. പണ്ടൊരു കേസാ.'' എന്റെ മുൻപിൽ വച്ചുതന്നെ കുട്ടൻപിള്ള തകർക്കുകയാണ്—എന്നെപ്പററിയുള്ള വിവരണം എററ കാരണവന്മാർ കേട്ടാൽ നെഞ്ചിൽ കൈവച്ചു പോകും. ഇത്ര വലിയ ഈ മനുഷ്യൻ ഞാൻ തന്നെയാണോ എന്നുവരെ എനിക്കു സംശയം തോന്നിപ്പോയി—

''അപ്പോഴം കുട്ടിയെയൊന്ന കാണുകയല്ലേ''.

''ആവാം. ആവാം. ധാരാളമാവാം.''

ബർട്രാൻഡ് റസ്സൽ

(14-ാം പേജിൽനിന്ന തുടർച്ച)

ജയിൽ വാസത്തിനിടയിൽ അദ്ദേഹം മഹത്തായ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചന നടത്തി ലോകത്തിന കാഴ്ച വച്ചു.

റസ്സൽ ഇന്ത്യ, ചൈന, റഷ്യ, അമേരിക്ക എന്നിവ ഉൾപ്പെടെ നിരവധി വിദേശരാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. 1920-ൽ അദ്ദേഹം ചൈന സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ, ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വ മേധാവിത്വത്തിന്റെ കൊള്ളരുതായ്മകളെ ചോദ്യം ചെയ്തിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷുകാരനായ റസ്സലിന് ഹൃദ്യമായ സ്വീകരണമാണ് ലഭിച്ചത്. ചൈനയെ മനസ്സിലാക്കിയ ആദ്യത്തെ ഇംഗ്ലീഷുകാരനെന്നാണ് സൺ യാത് സെൻ അന്ന് റസ്സലിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

റസ്സൽ നിരവധി ബഹുമതികളുടെ ഉടമയാണ്. 1949-ൽ അദ്ദേഹം ''ഓർഡർ ഓഫ് മെറിറ്റ്'' (Order of Merrit) എന്ന ബഹുമതിക്ക് അർഹനായി. 1950-ൽ റസ്സലിന് സാഹിത്യത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം ലഭിച്ചു. നോബൽ സമ്മാനം കൊടുത്തത് ഒരു ഗദ്യകാരനുള്ള അംഗീകാരമെന്ന നിലയ്ക്കാണ്. ഗദ്യകാരനായ റസ്സലിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ആത്മാർത്ഥതയുടെ അനന്തമായ ഉറവുകളിൽനിന്ന മാത്രമേ ഇത്ര വ്യക്തവും സ്വച്ഛവുമായ ചിന്തയ്ക്കു പ്രവഹിക്കാൻ കഴിയൂ'' എന്ന വിൽഡ്യൂറാന്റിന്റെ വാക്കുകളാണ് ഓർമ്മയിൽ വരുന്നത്. യുക്തിയുടെ സത്യത്തെ സംരക്ഷിക്കാനായി അന്ത്യം വരെ ആയുധമേന്തിയ റസ്സൽ മൂഢവിശ്വാസങ്ങളുടെ വിധ്വംസകനായിരുന്നു. യുക്തിയുടെ പ്രകാശവുമായി ജ്ഞാനവിജ്ഞാനങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്വൈരവിഹാരം നടത്തി ആർജ്ജിച്ചെടുത്ത അറിവുകളെ തികഞ്ഞ ആർജ്ജവബോധത്തോടെ ജനഹൃദയങ്ങളിലേക്കു സംക്രമിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ച റസ്സൽ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ വമ്പന്മാരായ ഗദ്യകാരന്മാരിൽ ഒരാളാണ്.

നാനാമുഖത്വമാർന്ന റസ്സലിന്റെ ചിന്തകൾ ഏതു മാർഗ്ഗത്തിൽ തിരിഞ്ഞാലും യുക്തിയുടെ നനുനനുത്ത നൂലിഴകൾകൊണ്ടു ബന്ധിതമായിരിക്കുന്നതു കാണാം. ലോകത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തുനിന്നായാലും അവശന്മാരുടെ ആർത്തനാദം കേട്ടിട്ടുള്ളപ്പോഴൊക്കെ ആ വിശ്വമാതാവിന്റെ വിശാലഹൃദയം വിഹ്വലവും വിക്ഷുബ്ധവുമായിട്ടുണ്ട്. തത്വചിന്ത ഗണിതശാസ്ത്രം, ധർമ്മനീതി, വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ വിഷയങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനങ്ങളും, അപഗ്രഥനങ്ങളും, വിലയിരുത്തലുകളും റസ്സലിനെ ഈ ശതകത്തിലെ ഉൽമിഷിത പ്രതിഭരിൽ ഒരാളാക്കിയെങ്കിൽ പൊതുജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രകടമാക്കിയ അസാധാരണമായ മനുഷ്യസ്നേഹവും, സമാധാന തൃഷ്ണയും റസ്സലിനെ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ ലോകമനസ്സാക്ഷിയുടെ കാവൽഭടനാക്കിത്തീർക്കുകയാണ്. എന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യവും ധീരവുമായ സ്നേഹംകൊണ്ട് ലോകം കീഴടക്കാനാഗ്രഹിച്ച റസ്സൽ താൻ പിന്നിട്ടുപോന്ന ജീവിതത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കി തന്റെ പരാജയങ്ങളോർത്തു നെടുവീർപ്പിടുന്ന കാഴ്ചയാണ് നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മകഥയിൽ കാണുന്നത്. സ്നേഹവിജ്ഞാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആവേശപൂർവ്വം ആഗ്രഹിക്കുകയും, മനോദുഃഖം കണ്ട് ഹൃദയം നിറഞ്ഞ അനുകമ്പ ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്ത റസ്സൽ, സമാധാനത്തിന്റെ സൂര്യോദയം വിദൂര ചക്രവാളത്തിൽപോലും കാണാതെയാണ്, 1970 ഫെബ്രുവരി മൂന്നാം തീയതി 93-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അന്തരിച്ചത്. ▭

കണ്ണടച്ചു തുറക്കുന്ന വേഗത്തിൽ രംഗം ശൂന്യം. കുട്ടിലിട്ട മാതിരി മുറിയുടെ മൂലയിൽ കുനിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുകയാണ്.

''അതങ്ങു കൊണ്ടെക്കൊടുക്കെടീ. ഇത്ര നാണിക്കാൻ വല്ലതുമുണ്ടോ?'' കർട്ടന്റെ പുറകിൽ നിന്ന് അശരീരി. കേട്ടപാതി കേൾക്കാത്ത പാതി അതു സംഭവിച്ചു. കർട്ടന്റെ ഇടയിൽ നിന്ന പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട രൂപം കണ്ടപ്പോൾ, 'അയ്യോ' എന്ന ഞാനറിയാതൊരു വിളി. പക്ഷേ സ്വരം പൊങ്ങിയില്ല. ആ സത്വം അങ്ങനെ ചിരിച്ചുകഴിഞ്ഞ് നിൽക്കുകയാണ്, കാപ്പിയുമായി. തേങ്ങാ പൊതിച്ച മാതിരിയുള്ള തല ഫിററുചെയ്തിരിക്കുന്നത് പന വണ്ണമുള്ള ഉടലിലാണ്. തല മാറിപ്പോയതായിരിക്കും ദൈവത്തിന്. കറുത്ത കർട്ടന്റെ ബാക്ക്ഗ്രൗണ്ടിൽ വെളുത്ത പല്ലുകൾ മാത്രമേ തെളിഞ്ഞു കാണാനുള്ളു. ജീവനുംകൊണ്ട് അവിടുന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിനേപ്പററി ആലോചിച്ചുകൊണ്ട്, ഞാനൊന്നുകൂടി ചരിഞ്ഞിരുന്നു. കിട്ടിയ കാപ്പി കളയണോ എന്ന കരുതി അതു മുഴുവൻ ഒററ വലിക്കു കുടിച്ചു തലയുയർത്തിയപ്പോൾ വീണ്ടും രംഗം ശൂന്യം.

വരാന്തയിലേക്കിറങ്ങി ഭീമനെ തൊഴുതുകൊണ്ട് റിക്കാർഡുവച്ച മട്ടിൽ ഞാൻ ചോദിച്ചു—

'ഞങ്ങളിറങ്ങട്ടെ. വിവരത്തിന കത്തിടാം'

വീണ്ടും ചിരി—

വീണ്ടും ചോദ്യം—

''അപ്പോൾ നമ്മളെ മനസ്സിലായില്ലല്ലോ. പയ്യന്റെ അമ്മാവനായിരിക്കും—''

മറുപടി കുട്ടൻപിള്ളയാണ് പറഞ്ഞതെന്ന തോന്നുന്നു. പിന്നീട് നടന്നതൊന്നും നല്ല ഓർമ്മയില്ല. ടാക്സിയിലാണെന്ന തോന്നുന്നു തിരിച്ചുവന്നതു്. അന്നത്തെ സംഭവത്തോടുകൂടിയാണ് ചെവിക്കും ലേശം കേൾവിക്കുറവ്. ഇടിവെട്ടിയവനെ പാമ്പുകടിച്ച മാതിരി. ▭

സ്ത്രീകളുടെ തലമുടി നീണ്ടതാണ്. എന്നാൽ അവളുടെ തലച്ചോറ് ചുരുങ്ങിയതത്രേ.
—റഷ്യൻ പഴഞ്ചൊല്ല്.

ഒരു സ്ത്രീയുടെ മനസ്സ് പുരുഷന്റേതിനേക്കാൾ ശുദ്ധമാണ്; എന്തെന്നാൽ അവളതു് കൂടെക്കൂടെ മാറുന്നു.
—ഓസ്കാർ വൈൽഡ്.

കാപട്യം നിറഞ്ഞ അസ്ഥിരതേ നിന്റെ പേർ സ്ത്രീ എന്നാകുന്നു.
—ഷേക്സ്പിയർ.

വിവാഹം സ്ത്രീയെ മോതിരമണിയിക്കുകയും, പുരുഷനെ മൂക്കുകയറിടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ചടങ്ങാണ്.
—ഹെർബർട്ട് സ്പെൻസർ.

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം കവിതയിലും, ബാക്കിയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഗദ്യത്തിലും എഴുതിയ ഒരു പുസ്തകമാണ് വിവാഹം.
—ബീവർലി നിക്കോളാസ്.

സമ്പാദകൻ—രാജൻ ടി. കെ.

നീ വരില്ലേ???...

ജോയി സി. ഡാനിയേൽ.

നിശ്ശബ്ദനിമിഷങ്ങളുടെ-
കല്ലടവുകൾ ചവുട്ടിക്കടന്നു ഞാൻ തിരയുന്നു...
പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ പരുപരുത്ത-
പാതയിലൂടെ-
ഞാൻ നടന്നലയുന്നു......
ഞാനറിയാതെ എന്റെ ഹൃദയതംബുരു-
ശബ്ദിക്കുന്നു......
നീ വരില്ലേ......നീ വരില്ലേ......
ഞാൻ നിന്റെ അടുത്തെത്തി-
പക്ഷേ......
എന്നിലെ ആത്മാർത്ഥത കണ്ടെത്താൻ
നിനക്കു കഴിഞ്ഞില്ല......
എന്നാൽ......
എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ശ്രീകോവിലിൽ
സ്നേഹദീപം നീ കൊളുത്തി.
കാളിൽ കളിതം, കവിളിൽ കാരുണ്യവും,
കണ്ണുകളിൽ കവിതയുമായി-
ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു......
നീ വരില്ലേ...നീ വരില്ലേ......
മാന്തളിർപോലെമൃദുലമായ കവിളിണകളിൽ.-
മന്ദഹസിക്കുമ്പോൾ നുണക്കുഴികൾ-
വിരിയുമായിരുന്നു-
മാൻമിഴികൾ കൊണ്ട് കവിത
രചിക്കുമായിരുന്ന എന്റെ ശാരീ...
നീ വരില്ലേ...നീ വരില്ലേ...
ജീവിതത്തിന്റെ ചുട്ടുപഴുത്തമണലാരണ്യത്തിൽ
ഞാൻ തളർന്നവശനായി വീണപ്പോൾ...
കൈക്കുമ്പിൾ നിറയെ,
സ്നേഹജലവുമായി സമീപിച്ച എന്റെ ശാരീ...
നിന്റെ സാമീപ്യം എന്റെ ഹൃദയ-
യവനികയിൽ ചലനം സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ-
സൗന്ദര്യത്തിന്റെ നിദർശനംപോലെ-
പരിശോഭിച്ച നിന്റെ ദേഹകാന്തിയിൽ-
ഞാനാകൃഷ്ടനായപ്പോൾ...
പ്രശാന്തസുന്ദരമായ നിന്റെ കലിനതയിൽ-
ഞാൻ സംതൃപ്തിയടഞ്ഞപ്പോൾ...
—സങ്കല്പിച്ചു-
ഭൂമിയുടെ താഴ്വരയിലെ ലില്ലിപ്പൂവാണ്-
നീയെന്ന്...
പക്ഷേ...
വർഷത്തിലെ മാരിവില്ലുപോലെ,
വസന്തത്തിലെ ചന്ദ്രബിംബം പോലെ,
'ആദ്യവർഷാവസാനത്തിൽ'-
നീ, നിശ്ശബ്ദയായി നടന്നു മറഞ്ഞപ്പോൾ...
ഞാൻ ആദ്യമായി ദുഃഖിച്ചു കണ്ണീരൊഴുക്കി...

ഹാ...! പ്രിയമുള്ളവളേ...
ഞാനും നീയും പരിചിതരല്ലായിരുന്നു.
നാം തമ്മിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ-
ഗീതങ്ങളാലപിച്ചില്ല.
ഹൃദയം പരസ്പരം കൈമാറിയില്ല...
എന്നാൽ ഞാനാരാധിക്കുന്നു.
എന്റെ ഹൃദയ ക്ഷേത്രത്തിൽ മുല്ലമാലയുമായി.
നീയൊരു പൂജാരിയെപ്പോലെ-
നിൽക്കുന്നതു ഞാൻ കാണുന്നു...
ഒരിക്കൽ കൂടി, ഒരു തവണമാത്രം;
ഞാൻ കാണ്മാനാശിച്ചു...
വിഫലമായ ശ്രമങ്ങൾ!
വ്യർത്ഥമായ പകലുകൾ!!
ഉറങ്ങാത്ത രാവുകൾ!!!
ഞാൻ നിരാശനായി-പക്ഷേ...
ഞാൻ കരഞ്ഞില്ല.
കരയാൻ കണ്ണീരില്ലായിരുന്നു...
വേദന വിവരിക്കാൻ അസാധ്യമായിരുന്നു.
ഹൃദയം പകർത്താൻ ക്യാൻവാസില്ലായിരുന്നു...
ഇന്ന്...
-രാത്രിയുടെ കാരാഗൃഹത്തിൽ-
പകൽ ബന്ധനസ്ഥനാവുമ്പോൾ...
—നീലനിർമ്മലമായ നീർപ്പരപ്പിൽ-
വെള്ളാമ്പൽപ്പൂക്കൾ വിരിയുമ്പോൾ...
വൃക്ഷശിഖരങ്ങളിലിരുന്ന്-
രാക്കിളികൾ മനോജ്ഞമായി പാടുമ്പോൾ...
ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു-
നിറഞ്ഞുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ നിതാന്ത-
പ്രവാഹമെന്നപോലെ...
പുലരിയിലെ മനോജ്ഞമായ-
കിഴക്കേ ചക്രവാളംപോലെ-
പ്രശാന്തതയുടെ സാഫ്ലീയമായ-
വിമൂകതപോലെ-
...അനവദ്യസുന്ദരമായ-
നിന്റെ നാദം കേൾക്കാൻ...
-മനസ്സിന്റെ ശൂന്യവും നിർജ്ജീവവുമായ-
സെമിത്തേരിയിലിരുന്നുകൊണ്ട്,
ഇരുണ്ട ജീവിതത്തിന്റെ വെളിച്ചം വീഴാത്ത-
ഇടനാഴിയിലിരുന്നുകൊണ്ട്...
ഹൃദയത്തിന്റെ ചക്രവാള സീമയിൽ-
തകർന്ന വീണയുമായി ഇതാ ഒരിക്കൽകൂടി.
—ക്ഷണിക്കുന്നു-
എന്റെ ശാ...രീ???
നീ-വ-രി-ല്ലേ......????

Tele—TEESEE
Phone: 191

TEA'S C. RESTAURANT
(AIR CONITIONED)
THODUPUZHA.

We Accept Tea Party Orders at Moderate Rates

Phone: 151

CENTRAL STORES
STATIONARY MERCHANTS,
THODUPUZHA.

A reliable firm for all kinds of Sports Goods & Stationaries

'ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോ' വമ്പിച്ച സൈസിലും അതിവിശിഷ്ടമായ
രീതിയിലും ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോകൾ മിതമായ ചാർജ്ജിൽ
കൃത്യസമയത്തു ചെയ്തുതരുവാൻ ഞങ്ങളെ സമീപിക്കുക
വിദ്യാലയ ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോകൾക്ക് സിററിംഗ് ചാർജ്ജ് സൗജന്യം
മാനേജർ,
കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്:
ലോയൽ സ്റ്റുഡിയോ, തൊടുപുഴ.
ഫോൺ നമ്പർ: 155

സമീപിക്കുക:

സൗദാംബിക
സിൽക്ക് സ്റ്റോഴ്സ്

തൊടുപുഴ.

INSTRUCTION CENTRE,
THODUPUZHA.

Classes Conducting for:

S. S. L. C., P. D. C.
B. A., B. Com, Sanskrit etc.

Managing Director:
M. M. MATHEW Rt. R. D. D. P. I.

Stany Trust & Agencies

CHIT PROMOTORS
FINANCIERS &
DISTRIBUTORS

for

A. B. C. BUISCUITS

for

IDDIKKI DIST

REGD OFFICE:
THODUPUZHA

UNION HARD WARES,
MARKET ROAD,
THODUPUZHA.

Dealers in:

Iron & Steel,
Paints, Cements,
A. C. Sheets
and all kinds of
Hard Ware Goods

Phone: 170

METRO STUDIO
METRO JUNCTION,
THODUPUZHA East.

വസ്ത്രങ്ങൾക്കും, കുടകൾക്കും

കല്യാണ സ്പെഷ്യൽ

തൊടുപുഴ.

SUDARSAN STORES,
THODUPUZHA.

FOR

Stationaries,
Sports goods,
Plastic goods,
Aluminium Wares etc.

NEHRU COLLEGE, KANJAR

The Most reputed College among the tutorials for discipline, Coaching and results.

Courses: **S. S. L. C., P. D. C., B. A., B. Sc. & B. Com.**

Principal:
T. NARIMATTAM M. A.

Vice Principal.
Mrs. NARIMATTAM M. Sc.

Visit

JOSCO RESTAURANT

THODUPUZHA

JOSE BROTHERS

CHEMISTES AND DRUGGISTS

THODUPUZHA-KERALA.

പ്ലെയിൻ ഗ്ലാസ്, മിറർ, വിൻഡോ ഗ്ലാസ്, ഫ്രെയിം, പിക്ചർ, ഹാർഡ് ബോർഡ്, പ്ലൈവുഡ്, മൈക്കാ ഷീററ് & റിലീജിയസ്സ് ഗുഡ്സ്, പാഠപുസ്തകങ്ങൾ, നോട്ട് ബുക്കുകൾ, ഫാൻസി പ്രസൻ്റേഷൻ സാധനങ്ങൾ

മുതലായവയ്ക്ക് സമീപിക്കുക:

നിർമ്മലാ ഗ്ലാസ്സ് വർക്ക്സ്

തൊടുപുഴ. ബ്രാഞ്ച്: കട്ടപ്പന

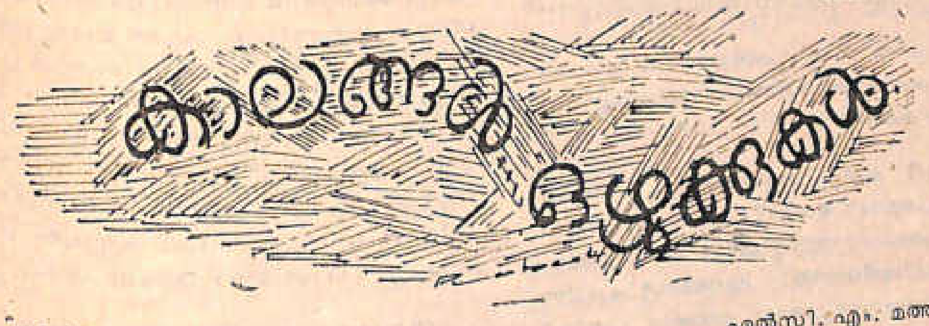

എൽസി. എം. മത്തായി

ചിത്രപ്പണികളുള്ള window കർട്ടൻ തിരുപ്പിടിച്ചു നിന്നു തേങ്ങുമ്പോഴും കേട്ടു.

''മാലിനിയെ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയല്ല. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലെ ദുഃഖങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും പതറി നടന്നു വിഷമിക്കുന്നതിൽ.... ഒരു ജീവിതമാണു് ഞാൻ നൽകുന്നതു്. ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ.... മനസ്സറിഞ്ഞു് സ്വീകരിക്കൂ....''

തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ചുണ്ടിലിരുന്നുപുകയുന്ന 'ഹുക്കയുമായി' നിൽക്കുന്ന, മലയാളം ഭംഗിയായി സംസാരിക്കുന്ന സർദാർ ഗോപാലൻ സിംഗ്! ചുവന്ന തലപ്പാവിനുതാഴെ ജീവസ്സുററ ആ കണ്ണുകളിൽ നോട്ടം തറഞ്ഞപ്പോഴും പെട്ടന്നു മിഴി പിൻവലിച്ചു. ചിത്രപ്പണികളിൽ വിരലോടിച്ചു മെല്ലെ പറഞ്ഞു.

എന്റെ കഴിഞ്ഞ കാലം മുഴുവൻ കേട്ടതിനു ശേഷമാണോ? ''ഒരു പുരുഷനെ സ്നേഹിച്ചു എന്നതു് ഒരു തെററായി ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നില്ല. പകരം സ്നേഹിച്ചവർക്കേ അതിനേറതായ വേദനയും സുഖവും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കൂ... എന്താ അങ്ങനെയല്ലേ? ''

''മനഃപൂർവ്വം മററാരാളുടെ പരാജയമാവാൻ..''

''അതു ഞാൻ സ്വയമേറ്റെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ.''

ഉത്തരം പറയാനാവാത്ത വിധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ പുറത്തുവന്നപ്പോഴും തല താണുപോയി.. ഉറച്ച കാലടികളോടെ നടന്നു പോകുന്ന ഗോപാലൻസാറിനെ പിന്നിൽ നിന്നു നോക്കിനിന്നു. ഈ മനുഷ്യനെ താനെന്നാണു് കണ്ടുമുട്ടിയതു്? ആദ്യമായി...... ആദ്യമായി ചേട്ടന്റെ കൂടെയാണു് കണ്ടതു്......

'മാലിനി, ഒരാൾക്കും കൂടിവേണേ കാപ്പി'

ചേച്ചി കാപ്പിയെടുക്കാൻ വന്നപ്പോഴും തടഞ്ഞു. ഗർഭിണിയായ ചേച്ചിയെക്കൂടി സഹായിക്കാൻ തനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ... ട്രേയിലെ ചൂടുകാപ്പി ടീപ്പോയിൽവച്ചു പിന്തിരിയുമ്പോഴും കൂടെയുള്ള മനുഷ്യൻ ആരെന്നു തിരക്കാൻ മിനക്കെട്ടില്ല. അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ ആരു വന്നാലെന്തു്, പോയാലെന്തു്? തനിക്കീ ലോകത്തു് എന്തു കാര്യം? ഈ വെള്ളവസ്ത്രവുമായി താൻ ഇഴുകിച്ചേർന്നിട്ടു് നീണ്ട രണ്ടു മൂന്നു വർഷങ്ങൾ തന്നെ കടന്നു പോയിരിക്കുന്നു. മുറിയിലെ ശൂന്യത

യിൽ തനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഭീതിയുളച്ച വാക്കുകൾ ചെവിയിലെത്തി...

"ആ കുട്ടി വിജയൻ്റെ....?"

"എൻ്റെ സിസ്റ്ററാണ്"

"ഇത്ര ചെറുപ്പത്തിലേ വെള്ളവസ്ത്രത്തിനടിമയായോ? എത്ര വർഷമായി വിധവയായിട്ട്?"

"അതൊരു നീണ്ട കഥയാണ്. കാലങ്ങളുടെ പഴക്കത്തിനുപോലും മായ്ച്ചുകളയാൻ കഴിയാത്ത കഥ."

"രജനീ കതക് ചാരിക്കൊള്ളൂ! ഞാനിപ്പോഴിങ്ങെത്താം" ചേച്ചി കതക് ചാരി തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ പുറത്ത് കാറ് സ്റ്റാർട്ടാകുന്ന ശബ്ദം ചെവിയിലെത്തി. എന്താണ് പറഞ്ഞത്? കഥയാണെന്നോ.. അല്ല കഥയല്ല... ജീവിതമാണ്. വെറും കെട്ടുകഥയിലെ നായികയല്ല താൻ, ജീവിക്കുന്ന ലോകത്തിലെ ജീവനുള്ള ബിന്ദുവാണ് താൻ, ഓർമ്മകളൊന്നും മറഞ്ഞിട്ടില്ല. തികട്ടിത്തികട്ടി മനസ്സിൽ വന്നു തളംകെട്ടി നിൽക്കുകയാണ്.. ഒഴുകാനിടമില്ല. വീർപ്പുമുട്ടുന്ന സ്മരണകൾ മാത്രം.. ഓളം വെട്ടിയൊഴുകുന്ന ഓർമ്മകളിലെ അലയാണ് താൻ.. അല്ലെങ്കിൽ മങ്ങിമങ്ങി കത്തുന്ന ഒരു കരിന്തിരിമാത്രം ഓജസ്സ് നശിച്ചാൽ പിന്നെ... വെള്ളവസ്ത്രം തന്നെ അടിമയാക്കുന്നതിനുമുൻപ് തനിക്കൊരു നല്ലകാലമുണ്ടായിരുന്നു. സ്വപ്നങ്ങൾമാത്രം പൂവണിഞ്ഞിരുന്ന വസന്തങ്ങൾ.. അന്നൊന്നും, ഒരിക്കൽപോലും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല, ജീവിതം സുഖിക്കാൻ മാത്രമുള്ളതല്ലെന്ന്. ഇന്നെല്ലാം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്... എല്ലാം..

ഒരിക്കലും കണ്ണുനിറഞ്ഞു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത താൻ എങ്ങിനെ ഈ നിലയിലായി... ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്...അയലത്തെ വീട്ടിൽ, എഞ്ചിനീയർ സാറിൻ്റെ വീട്ടിൽ, പതിവില്ലാത്ത മറ്റൊരു പുരുഷൻ്റെ ശബ്ദം ഉയർന്നു കേട്ടപ്പോൾ തെല്ലു സംശയിച്ചു. അകലെ, പട്ടണത്തിൽ ജോലിയുള്ള, സാറിൻ്റെ ഏക പുത്രനാണെന്ന് പിന്നീടേ മനസ്സിലായുള്ളൂ. ചേട്ടനു വീട്ടിനടുത്താണ് ജോലി. അധികദിവസം വേണ്ടിവന്നില്ല ചേട്ടൻ്റെ കൂട്ടുകാരനാവാൻ. ആദ്യമായി വീട്ടിൻ്റെ പടി ചവുട്ടിക്കടന്നുവന്ന രൂപം ഇപ്പോഴും ഓർമ്മയുണ്ട്. ചേട്ടൻ്റെ കൈകോർത്തുപിടിച്ചു മുറിയിൽ കടന്നുവന്നപ്പോൾ തെക്കെ മുറിയുടെ കതകിൻ്റെ പിന്നിലൊളിക്കാനേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അച്ഛനമ്മയുമൊത്തു സംസാരിക്കുമ്പോൾ കാണണമെന്ന ആഗ്രഹത്തോടെ ജനൽപ്പാളിയുടെ ഇടയിലൂടെ ഒളിഞ്ഞുനോക്കി. നീല വായൻ ഷർട്ട് ദേഹത്തിനു നന്നായി ചേരുന്നുണ്ട്. തുറന്നിട്ട കുപ്പായത്തിലൂടെ കറുത്ത രോമപ്പാളികൾക്കിടയിൽ കുരുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന സ്വർണ്ണച്ചെയിൻ. പെട്ടന്നാണ്, മിഴികൾ പാറിവന്നത്. ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു പിന്മാറി. നേരിയകള്ളച്ചിരിയോടെ ഒരുകടിയുറിച്ചുനോട്ടം. മനസ്സിൽ വികാരത്തിൻ്റെ തിര ആഞ്ഞടിക്കുകയായിരുന്നു..വരാന്തയിലിറങ്ങി ചെരുപ്പിടുമ്പോൾ കണ്ണുകൾ ജനാലയിലേക്കു പറന്നുവന്നോ എന്നു സംശയം.

അമ്പലത്തിൽ ദീപാരാധന തൊഴുത് തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ കണ്ടു. നേരെ എതിരെവരുന്നു. കടന്നുപോകാൻ ഒതുങ്ങി മാറിനിൽക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം മുന്നിൽ വന്നുനിന്നു. തെല്ലുനേരം.. മിഴി അറിയാതെ ഉയർന്നു. പുഞ്ചിരിച്ചുനിൽക്കുന്നു... നേരിയ ലജ്ജയോടെ നടന്നകന്നു ഹൃദയത്തിൻ്റെ മണിവീണ മെല്ലെ മെല്ലെ മീട്ടിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സുഖമുള്ള മധുര ഓർമ്മകൾമാത്രം രാഗവും താളവും ഒത്തുചേർന്നു ഒന്നായിഒഴുകുന്നുവെന്നു തോന്നി. അതുവരെ താൻ. തന്നിലെന്തൊക്കെയോ മറഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. എല്ലാം ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റമാതിരി.

അടുത്ത ദിവസം ചേട്ടൻ്റെ പിറന്നാൾദിവസം, പ്രസാദം വാങ്ങി വരുമ്പോൾ ചേട്ടൻ്റെ കൂടെ അദ്ദേഹമുണ്ടായിരുന്നു. താനടുത്തുവന്നപ്പോൾ മുറുകിനിന്ന സംസാരത്തിൻ്റെ ചരട് അല്പമൊന്നയഞ്ഞതുപോലെ. മുന്നിൽപ്പെടാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറുമ്പോൾ കേട്ടു.

"അല്ല, മാലിനീ... ചേട്ടനുള്ള പ്രസാദം കൊണ്ടുവരൂ... ഓഹോ മോഹനനെ കണ്ടിട്ടാണോ?"

ചേട്ടൻ്റെ നെററിയിൽ തിലകക്കുറി ചാർത്തിക്കുമ്പോൾ കൂട്ടുകാരൻ പറഞ്ഞു.

'പ്രസാദവും സിന്ദൂരവും എനിക്കു നിഷിദ്ധമൊന്നുമല്ല കേട്ടോ' ഇലക്കീറു നേരെ നീട്ടുമ്പോൾ മിഴികൾ തറയിലായിരുന്നു.

"അല്ല,അതു കൊള്ളാം—ഒരു പന്തലിൽ രണ്ടു വിളമ്പോ?"

തിരിഞ്ഞു ലജ്ജയോടെ മുറിയിലേക്കോടുമ്പോൾ ചേട്ടൻ പറയുന്നതു കേട്ടു:

'ചാർത്തിക്കോടാ ചാർത്തിക്കോ...കുറച്ചുകൂടി കഴിഞ്ഞോട്ടെ അപ്പോൾ ഈ ചേട്ടനെ...'

പൊട്ടിച്ചിരിയുടെ അലകൾ...അന്നു തുടങ്ങിയ ബന്ധം...വീട്ടുകാർ അനുവദിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യം...മാനമായിഅംഗീകരിച്ച അടുപ്പം...എത്ര സന്തോഷപ്രദമായ ദിനങ്ങൾ! കൂടുതൽ അടുത്തപ്പോൾ അകലാൻ കഴിയില്ലെന്നുതോന്നി... അവധികഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോകാൻ യാത്രപറയുവാൻ വന്നദിവസം... ഫോട്ടോകൈയിൽ തരുമ്പോൾ മോഹൻ പറഞ്ഞു ,,ഒരിക്കലുംമറക്കാതിരിക്കുവാനുള്ളസമ്മാനമാണ്"

"എന്നിൽ ജീവൻ്റെതുടിപ്പ്നിലനിൽക്കുന്നനിമിഷംവരെ മറ്റൊരു പുരുഷനുംഈ ജീവിതത്തിൽ കടന്നുവരില്ല." അന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്തതാണ്. വെറുംകെട്ടുകഥകളിൽ നായികാനായകന്മാർ മാറുന്ന പാഴ്പ്രതിജ്ഞകളാകരുതേ എന്നുമാത്രമായിരുന്നു പ്രാർത്ഥന. താനെന്നേ മോഹനനെ തൻ്റെ പങ്കാളിയായി അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തൻ്റെ ദുഃഖം പങ്കിടുക്കാൻ സങ്കടങ്ങളിൽ തലചായ്ക്കാൻ ഒരത്താണിയാണ് തനിക്കാവശ്യം...മോഹൻ്റെ കൈകളിൽ താൻ സുരക്ഷിതയാകുമെന്നതിനു സംശയം വേണ്ട... പോകുന്നതിനു മുൻപ് തൻ്റെയടുത്ത് മോഹൻ പറഞ്ഞു...

"നോക്കൂ... മാലൂ... അടുത്ത അവധിവരെ കാത്തിരിക്കൂ... പിന്നെ ഒരിക്കലും വേർപെടേണ്ടി വരില്ല." ഈജീവിതം മുഴുവൻ കാത്തിരിക്കാൻ ഞാനൊരുക്കമാണ്" എന്നുപറയുവാൻ മനസ്സുവെമ്പി......

കൊടുങ്കാറ്റുപെട്ടന്നാണ് ആഞ്ഞടിച്ചത്. ജീവൻ്റെ നശ്വരത ഹൃദയത്തിലേക്കാഴ്ന്നിറങ്ങി... മോഹൻ്റെ അച്ഛൻ്റെ മൃതശരീരം നോക്കിനിന്നപ്പോൾ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞുതുളുമ്പി.. മകനെ കാണാനാവാതെ ഇനിയൊരിക്കലും കണ്ടുമുട്ടാനാകാതെ ഏതോ ശൂന്യതയിലേക്കു പോയ്ക്കഴിഞ്ഞു... കാലിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകരയുന്ന മോഹനനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനാവാതെ കുഴയുകയായിരുന്നു താൻ. ആ വീഴ്ചയിൽനിന്നുണരാൻ ദിവസങ്ങൾതന്നെ വേണ്ടിവന്നു. എത്ര നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടും താമസിച്ചുപോകാൻ അദ്ദേഹം കൂട്ടാക്കിയില്ല. അച്ഛൻ്റെ ശബ്ദവും കാലടിയും, മറാപ്പാ ഓർമ്മകളും തളം കെട്ടിനിൽക്കുന്ന വീട്ടിൽ കഴിയാൻ... വേദനയോടെയാണ് പടിയിറങ്ങിയത്. ഒരു സ്വപ്നാടനക്കാരനെപ്പോലെ. ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ തനിക്കു വാക്കുകൾ കിട്ടിയിരുന്നില്ല. ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ ആ വീട്ടിൽ താൻ വലതു കാലുവച്ച്, മോഹനൻ്റെ കൈപിടിച്ച് കയറുന്നതു മാത്രമായിരുന്നു ഭാവനയിൽ....

ആദ്യമേറ്റ ആഘാതം പതിയെ തണുത്തുറയുകയായിരുന്നു. കണ്ണുകളുടെ പ്രവാഹം കുറഞ്ഞപ്പോൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. എന്തു സംഭവിച്ചു? എവിടെയാണ് മോഹൻ? തുടരെത്തുടരെയുള്ള കത്തുകൾക്ക് മറുപടി കിട്ടാതായപ്പോൾ താൻ തളർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മൗനമായ നിശ്ശബ്ദതയിൽ കിടന്നു നീന്തിത്തുടിച്ചു. എല്ലാ അന്വേഷണങ്ങളും വിഫലമായപ്പോൾ, ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ താൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു വന്നെത്തുമെന്നു കരുതി. ഇന്നലെകളും നാളെകളും പിന്നിട്ടപ്പോൾ പ്രതീക്ഷകൾ നൈരാശ്യത്തിൽ മുങ്ങിത്താണു. നാളുകൾ നീങ്ങിയപ്പോൾ താൻ വെള്ളവസ്ത്രത്തിലേക്കു സ്വയം ഇഴുകിച്ചേർന്നു. സ്വയം വിധവാത്വം ഏറെറടുത്തു. അച്ഛനമ്പരന്നു... അമ്മയമ്പരന്നു..ചേട്ടനമ്പരന്നു...ഒന്നുമൊന്നും കണ്ടില്ലെന്നുനടിച്ചു. നിർബ്ബന്ധങ്ങൾ വിഫലമായപ്പോൾ അപേക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ താൻ ഒന്നിനും തയ്യാറായിരുന്നില്ല. മനസ്സിൽ കിടന്ന വാക്കുകൾ വീർപ്പുമുട്ടി...

'എന്നിൽ ജീവൻ്റെ തുടിപ്പ് നിലനിൽക്കുന്ന നിമിഷംവരെ മറ്റൊരു പുരുഷനും ഈ ജീവിതത്തിലേക്കു കടന്നു വരില്ല...' എന്നിട്ടും.... കൊടുത്ത പ്രതിജ്ഞ പാലിക്കയാണ് വേണ്ടത്. മാറാത്ത വാഗ്ദാനത്തിനു കളങ്കമേൽക്കാൻ ഇനിയിപ്പോൾ ഏതായാലും സാദ്ധ്യമല്ല...എല്ലാവരും പിന്തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഏട്ടനപേക്ഷിച്ചു.... 'നോക്കൂ അനിയത്തീ... എൻ്റെ പെങ്ങൾ സ്വയം നശിക്കുന്നതു് ഈ ചേട്ടൻ സഹിക്കില്ല മാലിനീ...' ഹൃദയം ചിരിച്ചു. നിറഞ്ഞുനിന്ന വേദനയിൽ....സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ.....ഏതോ

മായാലോകത്തിലെന്നപോലെ..... 'അങ്ങിനെ ഒരു ബന്ധം ഈ ജന്മത്തിലെനിക്കുണ്ടാവില്ല ചേട്ടാ.....അടുത്ത ജന്മത്തിൽ....'

മുഴമിപ്പിക്കാനാവാതെ പിന്തിരിയുമ്പോൾ ചേട്ടൻ കരയുകയായിരുന്നെന്നുതോന്നി. സ്വയം സ്രീതവാത്ത ചുട്ടുചാമ്പലാക്കുകയാണ്. മോഹിച്ചതാണ്. വളരെയേറെ ഭർത്താവും, കുട്ടികളും കുടുംബവുമെല്ലാമെല്ലാം. പക്ഷേ.....

ഏട്ടന്റെ വിവാഹം നടന്നു. സങ്കല്പത്തിലിരുന്ന ചേച്ചി വന്നുകയറിയപ്പോഴും താനീ ലോകത്തായിരുന്നില്ല. നിമിഷങ്ങൾ ഒഴുകി. ദിവസങ്ങൾ ഇഴഞ്ഞു. കൂടെ താനുമിഴഞ്ഞു. ശൂന്യതയിലൂടെ. അടുത്ത മുറിയിൽ അടക്കിപ്പിടിച്ച സംസാരവും പൊട്ടിച്ചിരിയും ഉയർന്നുകേട്ടപ്പോൾ മനസ്സ് നിർവ്വികാരമായിരുന്നു. വെള്ളവസ്ത്രം തന്റെ എല്ലാ വികാരവിചാരങ്ങളും കൈയടക്കിയപ്രതീതി...

ചേട്ടൻ ബോംബേയ്ക്ക് മാറ്റമായപ്പോൾ നിർബ്ബന്ധിച്ചു ചേച്ചി നിർബ്ബന്ധിച്ചു...അനുസരിച്ചു. ബോംബേയിലെ അന്തരീക്ഷം തന്നെ പാടെമാറ്റുമെന്ന്.. മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു... തന്നിലെന്തെങ്കിലും മാറ്റം നടക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല.. ഒരു നേരിയചലനംപോലും...പക്ഷേ ഗോപൻ സിംഗെന്ന മനുഷ്യൻ തന്നെ അടിമപ്പെടുത്തുകയാണോ?... ഇല്ല. താൻ സമ്മതിക്കില്ല....

മിഴികളിൽ നനവുതട്ടിയപ്പോൾ വേച്ചെഴുന്നേറ്റു. ചിന്തിച്ചിരുന്നാൽ ഒരുപക്ഷേ തനിക്ക് സമനില തെറ്റിയെന്നുവരും....

''എന്തുചെയ്യണമെന്നാലോചിക്കുകയാണോ... മാലിനി...'' ചേച്ചിയാണ്. മിണ്ടിയില്ല.

തലമുടിയിൽ വിരലോടിച്ച് ചേച്ചി വീണ്ടും പറഞ്ഞു... 'ഞാൻ പറയട്ടേ' പലനാൾ കേട്ടതാണ് വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുകയാവും ''ഗോപൻസിംഗിനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടെങ്കിൽ...'' ചേച്ചി പൂർത്തിയാക്കിയില്ല.. കേൾക്കാനിഷ്ടമില്ലെന്നുള്ളത് മനസ്സിലായിക്കാണണം.

വളരെനാളുകൾക്കു ശേഷമാണ് അന്നു ബീച്ചിൽ പോയത്. താൻ നടുക്കടലിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്'. ഏകാഗ്രത നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു... ഇരച്ചുകയറുന്ന തിരമാലകളിൽ ദൃഷ്ടിയൂന്നിനിൽക്കുമ്പോൾ കേട്ടു..

''എന്താ?... ചക്രവാളത്തിറമ്പത്താ തിരച്ചില്'' ഞെട്ടിനോക്കി. പുകയുന്നഹുക്കയാണ് ആദ്യമേകണ്ടത്..

''ഒന്നുമില്ല'' ചുവന്ന ചക്രവാളത്തിൽതന്നെ നോക്കിയാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്....

''പിന്നെ.. എന്റെ ചോദ്യത്തിനിതുവരെ ഒരു മറുപടി കിട്ടിയില്ല..''

''എന്താ എന്നോട് ദേഷ്യമുണ്ടോ?''

എന്താണ് പറയേണ്ടത്?. ഒന്നുമൊന്നും പറയാനില്ല. എല്ലാം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഇനിയുമൊരാവർത്തനമോ?. ഒന്നും മിണ്ടാതെ മണലിൽ കാലുരസ്സുമ്പോൾ കേട്ടു..

'ജീവിതം ഒരു ഞാണിന്മേൽക്കളിയാണ്' കുട്ടീ. ഒരിക്കൽ വഴുതിവീണെന്നുകരുതി. നഷ്ടപ്പെട്ട വസന്തമോർത്ത് ദുഃഖിക്കാൻ ഒരിക്കലും ഇടവരരുത്.' ഇനിയും തുടർന്നാൽ താൻ കരയുമെന്നു നിശ്ചയമായിരുന്നു. മെല്ലെവാക്കുകൾ ഉതിർന്നുവീണു,

'ഞാൻ ആലോചിക്കട്ടെ'

പെട്ടെന്ന് മനസ്സിൽ വാക്കുകൾ തികട്ടിവന്നു.'നഷ്ടപ്പെട്ട വസന്തമോർത്ത് ദുഃഖിക്കാൻ ഒരിക്കലും ഇടവരരുത്' എന്തേ അങ്ങനെപറഞ്ഞത്? താൻ അനാഥയായോ? അതോ ആകുമോ? അച്ഛനില്ല. അമ്മയില്ല. ആകെയുള്ളത് ചേട്ടനും ചേച്ചിയുംമാത്രം... തന്റെ ഭാരംതാങ്ങാൻ അവർക്കു സാധിക്കാതെവന്നാൽ. തനിക്കുതന്നെ ജീവിതം മടുപ്പായാൽ ആശ്വാസം കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത ഒരവസ്ഥയിലേയ്ക്കിറങ്ങിച്ചെന്നാൽ മറ്റാരെ കുറ്റം പറയാനാവും...? വിധിയെന്ന് മനുഷ്യർ പേരു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രതിഭാസം തന്റെ ജീവിതം പാടേ മാറ്റിയെഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്... മരിക്കാതെ മരിപ്പിക്കുന്നു... ജീവിതത്തിനല്പമൊരയവുവന്നാൽ താൻ താനല്ലാതായിത്തീർന്നെന്നു വരാം... എന്തോ... ഒന്നാലോചിച്ചു തിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു...

നാളുകൾ ആലോചനയിൽ കുരുങ്ങി... അവസാനം തീരുമാനിച്ചു...മനസ്സിലെ പ്രതിജ്ഞ മനഃപൂർവ്വം മറന്ന് സമ്മതം മൂളി...മോതിരം

മാറ്റവും മാലയിടലും ഒരു യന്ത്രംപോലെ ചെയ്തുതീർത്തു... കണ്ണുകളിൽ ഈർപ്പം തട്ടാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു... മറ്റൊരു ലോകത്തിലേയ്ക്കുള്ള അടിത്തറ പാകുകയാണ്......

മണിക്കൂറുകൾക്കകം...... അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈപിടിച്ച് ആ കൂറ്റൻ ബംഗ്ലാവിന്റെ പടികൾ കയറുമ്പോൾ ജീവിതത്തിൽ മറ്റൊരദ്ധ്യായം ആരംഭിക്കുകയായിരുന്നു, മനസ്സ് നിർവ്വികാരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. മിണ്ടാൻ പാടില്ലാത്ത വിധം... വേദനകളിൽ കുരുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.... എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു... എല്ലാം മൂളിക്കേട്ടു.... നിയന്ത്രിച്ച സങ്കടം മിഴിയിൽനിന്നു പുറത്തു വന്നപ്പോൾ തന്നെ ചേർത്തുപിടിച്ചദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ''എന്റെ മാലുവിനെ വേദനിപ്പിക്കാൻ ഇനിയും ഞാനനുവദിക്കില്ല....''

എന്റെ മാലു! കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങൾ മിഴിക്കുമ്പിൽ ഓളംവെട്ടി. മനസ്സിൽ തട്ടുന്ന ഇന്നലെകളുടെ ബിന്ദുക്കൾ ജീവനുള്ള ഇന്നുകളിലും നാളെകളിലും മുങ്ങിക്കിടക്കുന്നുണ്ടാകുമോ?

പരന്നൊഴുകുന്ന നിലാവിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന പ്രകൃതി.... സ്മരണകളിൽതന്നെ കുരുങ്ങിക്കിടക്കുകയാണ് മനസ്സ്.... വാക്കുപാലിക്കാൻ കഴിയാത്ത താൻ.... കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായങ്ങളുടെ ശവപ്പറമ്പിൽ ചവിട്ടിനിന്നുകൊണ്ട് മറ്റൊരു അദ്ധ്യായത്തിനു മനഃപൂർവ്വം കളമൊരുക്കുന്നു. താൻ വഞ്ചകിയായോ....?

വാക്കുകൾ ഹൃദയത്തിൽ മുഴങ്ങി.

''എന്നിൽ ജീവന്റെ തുടിപ്പു നിലനിൽക്കുന്നുവരെ മറ്റൊരു പുരുഷനും ഈ ജീവിതത്തിൽ കടന്നു വരില്ല...''

''എന്താ ആലോചന തീർന്നില്ലേ...മാലൂ'' അദ്ദേഹമാണ്... തന്റെ ദുഃഖം പങ്കിട്ടെടുക്കാൻ സ്വയം മറ്റൊരു കുരിശേറ്റെടുത്ത് തന്നെ മാലയിട്ടു വരിച്ച ഭർത്താവ്... കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങൾ കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച ഒരു നല്ല ആദ്യരാത്രി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടാവില്ലേ അദ്ദേഹം. തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയ മനസ്സിനെ താനും മനസ്സിലാക്കിയേ കഴിയൂ— തുടക്കമാണിത്. നൈരാശ്യത്തിലവസാനിക്കാൻ സമ്മതിക്കരുത്... മെല്ലെ തിരിഞ്ഞു...

''ശൂന്യതയിൽ തന്നെയാണ് മനസ്സ് അല്ലേ...? പിന്നെ, ആലോചിച്ചാൽ മതി... വരൂ...'' തന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്ന് ആലോചിക്കുകയായിരുന്നിരിക്കണം.

അദ്ദേഹം ടേപ്പ് റിക്കാർഡർ ഓൺ ചെയ്യുമ്പോൾ താൻ അലമാരയുടെ പുറത്തിരുന്ന ചില്ലിട്ട പടത്തിൽ നോക്കിനില്ക്കുകയായിരുന്നു. മറുപടി കേൾക്കാത്തതു കൊണ്ടാകണം തിരിഞ്ഞുനോക്കിയത്... ആ പടം മെല്ലെ കൈയിലെടുക്കുമ്പോൾ ഈ ലോകത്തായിരുന്നോ എന്ന സംശയം... വാക്കുകൾ ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങി...

''ഇത്...... ഇത്......''

''ഓഹോ ആ പടമാണോ? ഞാൻ അഡയാറിലായിരുന്നു മുമ്പേ പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ? അപ്പോൾ എന്റെ ഫ്ളാറ്റിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ആളാണ്''

''അഡയാറിൽതന്നെ... ... എന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ?''

കുരുക്കുകളുടെ കെട്ടഴിയുകയാണ്. ജനാലക്കമ്പികളിൽ മുറുക്കിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ മയക്കം കണ്ണുകളിൽ നൃത്തം ചവിട്ടിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. വീണ്ടും കേട്ട സ്വരം,

''ഞാൻ പോന്നതിൽപ്പിന്നെ ഒരറിവുമില്ലായിരുന്നു. രണ്ടുമൂന്നുവർഷം മുമ്പ് സ്ലീപ്പിംഗ് പിൽസ് അധികമായി കഴിച്ചുകൊണ്ട് മരിച്ചുപോയെന്നു കേട്ടു. എന്താ അറിയുമോ?

ഞെട്ടിപ്പോയി... ''മരിച്ചു എന്റെ മോഹൻ മരിച്ചു... ഇല്ല... ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല... മരിച്ചിട്ടില്ല''

"മാല്യ... എന്തേ, എന്തുപററി...?"

ലോകമാകെ ഇരുളുന്നതുപോലെ തോന്നി. ഒന്നുമൊന്നും കാണുന്നില്ല... ഫോട്ടോ വീണ ശബ്ദമാകുമോ താൻ കേട്ടതു്? എല്ലാവരുമെവിടെ?... ആരും... ആരും... ഒന്നുമൊന്നും കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല... മനസ്സു് മററൊരു ലോകത്തിൽ ചെന്നെത്തി. ഹൃദയത്തിൽ എന്തൊക്കെയോ ഉയർത്തെഴുന്നേററു... ചുററും നിതാന്തമായ ശൂന്യതമാത്രം...നടുവിൽ....കത്തിയെരിയുന്ന, അഗ്നി വമിക്കുന്ന വൃത്തത്തിനുള്ളിൽ താൻ മാത്രം....

ഒരു സ്വരംമാത്രം..ഓർമ്മയുണ്ടു്.. അസ്പഷ്ടമായി വിളിച്ചുപറഞ്ഞു....

"എന്നിൽ ജീവന്റെ ഇടിപ്പു് നിലനില്ക്കുന്ന നിമിഷംവരെ...." എന്താ.... എന്താ പറഞ്ഞതു്? മോഹൻ മരിച്ചത്രെ.... നുണ.... ശുദ്ധനുണ...., ഞാൻ വിഡ്ഢിയാണെന്നു കരുതിക്കാണണം.... അർത്ഥമില്ലാതെ പൊട്ടിപ്പൊട്ടിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും ഒരു സ്വരംമാത്രം വ്യക്തമായും കേട്ടു...

"മാല്യ..... എന്റെ മാല്യ....."

സൃഷ്ടിയില്ലാത്ത അവസാനം.

ജോയി മാളിയേക്കൽ

ഇവിടെ കൂടുതൽ ചെയ്തി, കുറഞ്ഞ സമയം.

ആലോചന, കണക്കു കൂട്ടൽ......

ഏതു സ്വീകരിക്കണം? എന്തു് ചെയ്യണം? സമയം ഇല്ല. ലോകത്തെതന്നെ മാററി മറിയ്ക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം (അതിനുവേണ്ടി ഒന്നു ചലിയ്ക്കാൻപോലും ഉള്ള ഭയം)

കാലടികൾ എത്രയോ ദുർബ്ബലം!!!

കരയാം...പക്ഷെ കരഞ്ഞിട്ടു് എന്തു പ്രയോജനം?

ആരുണ്ടു് സഹായിക്കാൻ?

നിശ്ശബ്ദത, ഇരുണ്ട പാത, കുത്ത സഹചാരികൾ.

അവസാനിക്കുന്നതിലും,അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിലുമുള്ള ഭയം

....

....

ഉത്തരങ്ങളോ നിങ്ങൾ എവിടെ?

....

....

കണക്കു കൂട്ടിയിട്ടുമതി ചെയ്തി.

ഇവിടെ ഇരിയ്ക്കാം. ഈ വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ, ഇവിടെ തണലുണ്ടു്, (പക്ഷെ തണലിനുവേണ്ടിയല്ല) ചൂടുള്ള പൊള്ളുന്ന സൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടി, ഉഗ്ര സ്ഫോടനത്തിനുവേണ്ടി, സമയമില്ല എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു്, കണ്ണുകളടച്ചു്.

....

....

മുമ്പിൽക്കൂടി ഓടുന്ന നിഴലുകൾ, ഉത്തരമോ, (ഉത്തരങ്ങളോ), നീ, (നിങ്ങൾ) എവിടെ?

....

....

അഗാധത്തിൽനിന്നും, അഗാധത്തിലേയ്ക്കു്, കടൽത്തീരത്തെ മണലെണ്ണിയതുപോലെ, അവസാനം എവിടെ?

അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലമേ നീ എവിടെ? വേഗം, പറയൂ, പ്രവർത്തിയ്ക്കാനുള്ളതാണു്.

ഹാ, കണ്ണുകൾ, കൈകൾ, കാലുകൾ തളരുന്നു...ഇതാ താഴുന്നു.

....

....

സൃഷ്ടിക്കാൻ സമയം എവിടെ?

Best Compliments:

E. A. Parameswaran Nair & Co.

TOBACCO & FAIR PRICE WHOLESALE DEALERS,

THODUPUZHA

KERALA.

Dealers in

Kerala Dinesh Beedies,

Toshiba Anand Batteries etc.

THE FACES

INAUGURATION...

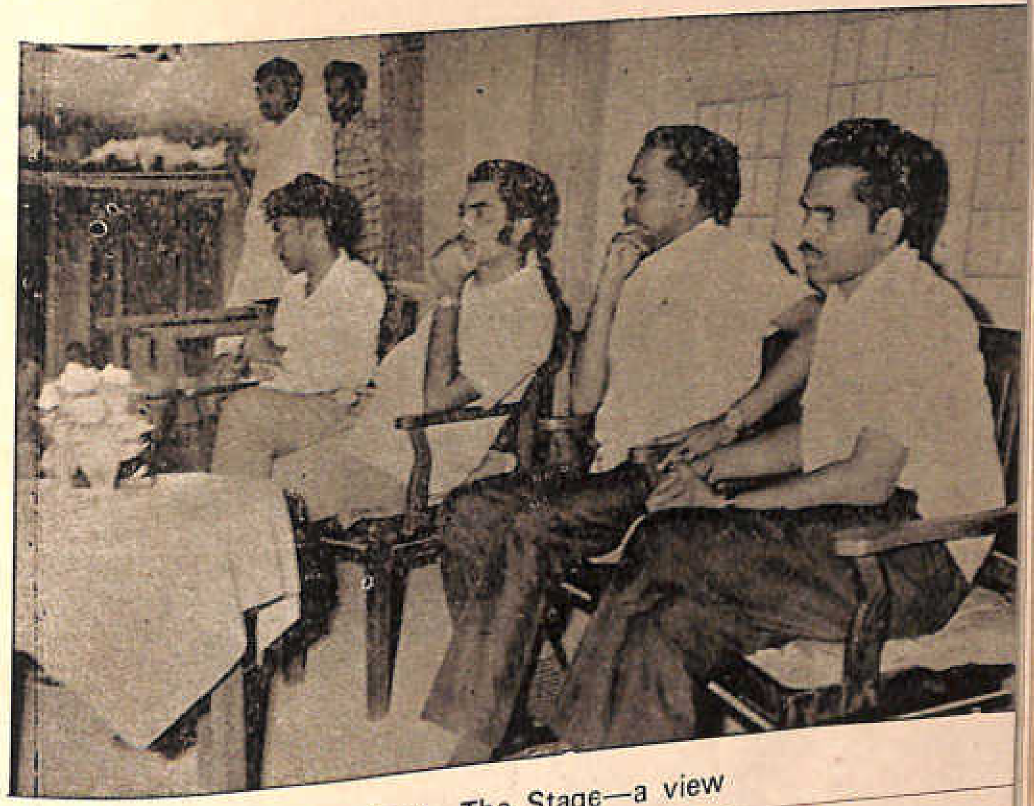

Top: The Stage—a view

Below Speeches: Right: Sri. R.K. Nair N.S.S. College, Changanacherry Left: Sri. D. Babu Paul I.A

N. M. Sunny
Verse Making

M. T. Chacko
Short Story

Joy C. Augustine
Basket ball Junior State player

...they were the best...

Jose T. Thomas
Art and Layout

Joseph Mathew
Hindi Essay

Thomas Moore K. T.
4x400 meters
3rd in the Kerala University

Joseph N. V.
'Newman Sree'

ALUMMOODAN

and

MATHEWKUTTY

J.

KUNNAPPILLY

Address the Gathering

ASSOCIATION MEETINGS...

SCIENCE

M. M. MATHEW-Representative

M. S. MUTHUKADAN—
St. Thomas College, Palai

MALAYALAM...

JOSEPH M. V.—Secretary.

P. K. B. Nair—Inaugural address.

BABY M. VARGHESE
in
Malayalam Association Meeting

Inevitable fate...?
Photo by: T. M. Joseph

...A Debate on fundamental rights

Top Left: Sri. Jose T. J. Begins,......

Right: Adv. C. Franklin continues......

Below: Adv. Joseph Kattikaran Concludes......

Gopalakrishna P
Mr. Newman

Joseph V. V.
Best Mono actor

Joseph T. J.
Best Actor

Babu V. G.
Athletic Champion

Robert Joseph
one of our Artists

Joseph P. A.
Best Musician

Elsy M. A.
Athletic Champion

The College Life as an Artist Sees it...

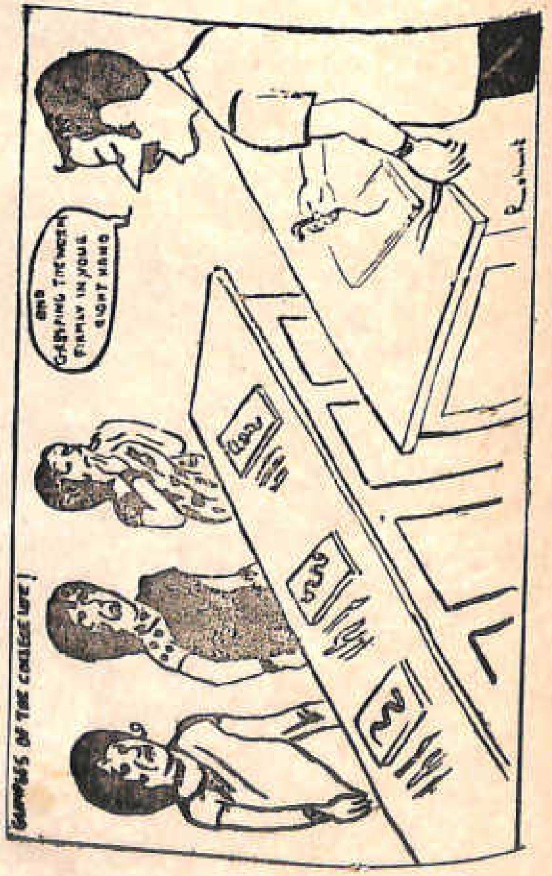

The C. S. U.

Mathew K. V.
President

Msgr. Kurian Vanchipurackal
in the Closing Ceremony

Aleyamma K. I.
Vice President

Rt. Rev. Dr. Joseph Powathil,
the Chief guest......

Hostel Day Celebrations...

A word of wisdom from the Patron

Below:

Left: Annakutty N. J. Best Actress

Right: Speech by: Msgr. Vellankal

The College Day

Prof. Philip Thayyil, Chief Guest

A word from the Principal......

Trophies all....

Babu V. G.—Athletic Champion→

Annakutty N. J.—Best Actress ↓

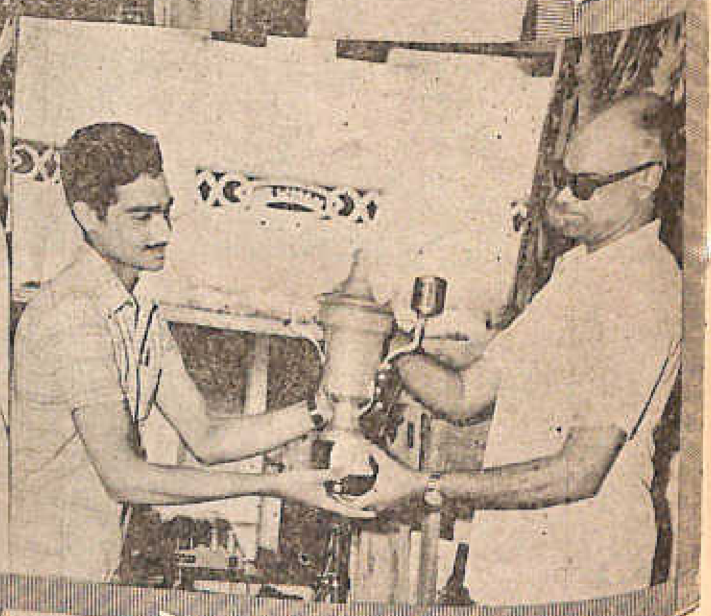

2nd D. C. Economics ↑
all rounders......

←Gopalakrishnan P. S.
Mr. Newman

A WORD FROM

the CHAIRMAN

V. J. JOSE

and

the
GENERAL SECRETARY

M. G. JOSE

Entertainments!!

A Scene from the drama by girls

Dance by L. M. Varikatt

Participants of the drama

M. M. MATHAI at his best......

Fancy Dress

Sebastian Joseph
III Zoology

Office bearers of the C. S. U.
with the Principal

Dance by: Lovely Jacob

Participants of the Drama with the Director

K. L. THOMAS
Athlet

Office bearers of the C. S. U. with the national AICUF President

BABY JOSEPH—Athlet

Top: Final B. Sc. Mathematics. Below: Final B. Sc. Chemistry.

Top: Final B. Sc. Zoology Below: Final B. A. Literature.

Top: Final B. A. Economics Below: II P. D. C. C Batch

Top: II P. D. C. A. Batch

Below: II P. D. C. B. Batch

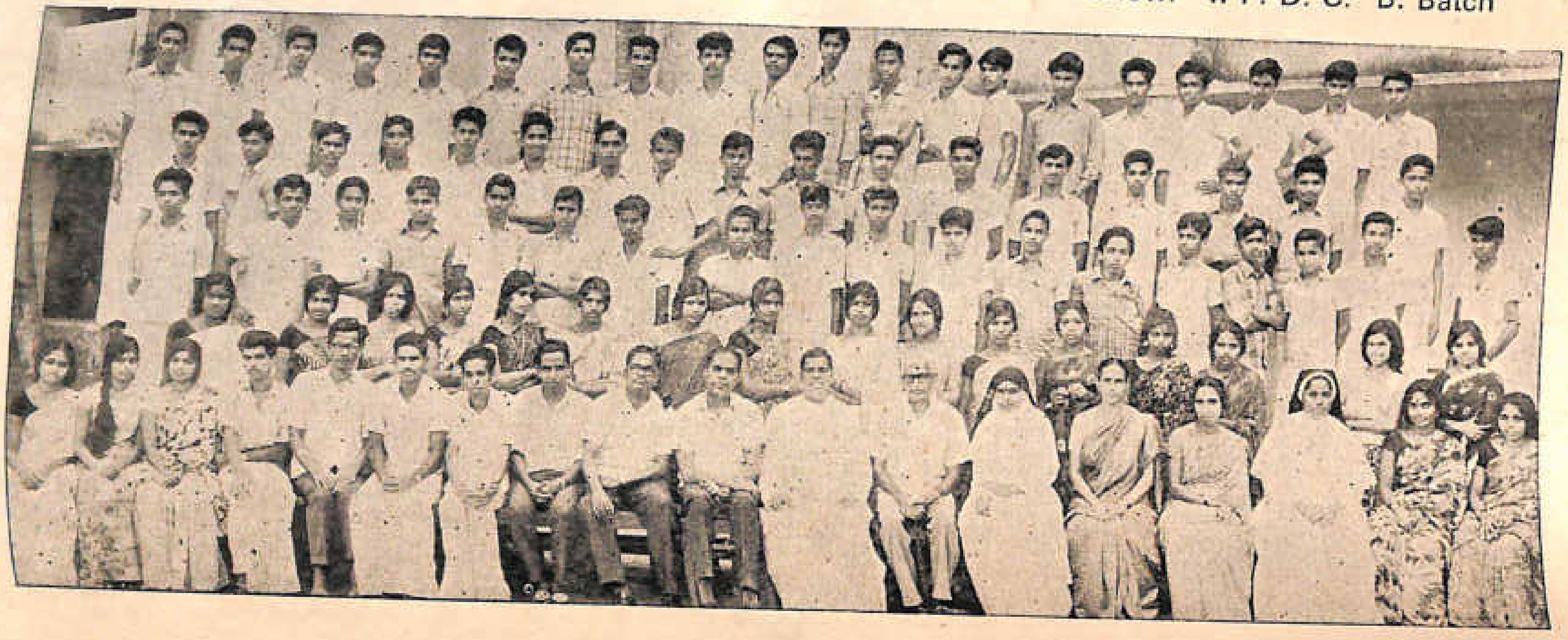

Top: II P. D. C. E. Batch

Below: II P. D. C. F. Batch

Inmates of the Ambika Hostel

english section....

As yon turn over.........

	Page
The Boy who could never walk again— Baby Mathew	1
Why do we dream— Aleyamma K. I.	3
Science in the world— Remesan T. N.	5
Where with Socialisum— Joseph K. J.	7
A broken heart— Sunny P. D.	9
Piccasso, the father of modern art— Robert Athickal	11
Forget— Joseph T. M.	13
A Visit to the city of Mughals— Francis M. F.	15
Ofalost— Rajan T. K.	17

THE BOY WHO COULD NEVER WALK AGAIN

baby mathew

Glenn and Floyd were two little boys in America. They were brothers and both were good runners. When Glenn was seven years old, Floyd and he ran three miles to School—for starting the stove in the school house so that the building would be nice and warm by the time the children came to school. In cold countries like America fire is burnt in a large stove on the groundfloor into all rooms by means of pipes. By doing this work the boys earned a little extra money.

One day the boys were making the fire as usual when a terrible thing happened. The stove blew up. The oil scattered on the floor, and the flames ran across licking it up.

Glenn rushed out of the building. When he got outside he found Floyd was not there. So he went back to the room to find Floyd. He could not get very far. Flames blocked his way, smoke chocked him. "Floyd; Floyd" he called, but got no answer. He tried to cover his face with his coat to find his way in, and then he fainted.

When Glenn woke up he was at home in bed. His legs were covered with bandages. When he tried to move, it was painful; he cried out in pain. And then he remembered his brother Floyd. "Where is Floyd?" he asked. And then they told him that Floyd had died in the fire.

Glenn lay on his bed for weeks with his legs in bandage. His right leg was crooked, pulled up at the knee. The doctors said he might never walk again. Glenn had hoped to be a runner. Glenn turned his face to pillow and cried. At last there came the day when the doctor took off his bandage. Glenn's parents helped him out of bed and gave him a pair of crutches. when he tried to put his feet on the floor. Glenn found his right foot did not reach to the floor. If he put his weight on the left foot the leg went back. So he walked with the help of his crutches. The first time he went outside he bit his lips and hid back his tears. The children gathered round him. "I could run once", he said "and I can still run. You fellows wait and see if I can".

Glenn was already 11 years old when he could go without his crutches. He was 13 by the time the stiffness left his left leg and the leg was straight again.

Every night his parents and elder brothers took turn rubbing his legs and pulling them to stretch them. When they finished Glenn kept rubbing for some more time. Glenn said later that it was painful trying to walk. Then he thought he would try to run. He might forget the pain because he wanted so much once to run. And when he ran it didn't pain at all. So that was what he did. He hardly walked; he ran most of the time.

The rubbing and stretching must have helped a lot and Glenn did work hard too. When he was 14 he got a job. It was loading wheat on to trucks. He ran to his job and back; he ran from truck to truck and from farm to farm.

Back at school, he was in the third year of high school. He tried to be a sprinter. A sprinter is, one who runs at the highest speed over a short distance. By trying to run he eventually developed a high speed.

At last he ran in the big school race. He surprised everyone and himself by setting a record. He ran a mile in 4 minutes and 30 seconds.

Many years later when he was in college he set a world record for a mile run—4 minutes 6 seconds. And the doctors had said of this boy that he would never walk again. It was courage and the will to do it, that made a great runner of him.

This is the true story of Glenn Cunningham who broke the world record in running.

WHY DO WE DREAM?

aleyamma k. i.

The brain has many parts, and some part of it may be asleep while another part is awake and active. That is what happens when we dream. Most part of the brain, especially the highest part of it, is asleep in a dream, but parts of it are awake, and these, unguided by the highest powers of the mind, work on the materials of past experience. especially recent happenings. Perhaps only the very deepest sleep is entirely free from dreams, and it seems certain that most of us have dreams of which we remember nothing when we wake up.

The more vague and shadowy and the more easily forgotten a dream is, the fewer are the parts of the brain that have been awake. But when we have long and complete dreams, very clear, clearly remembered, then it is probable that more of the brain has been awake. The fewer dreams we have, the better it is, for that means that our sleep has been more complete; and if we are to have dreams, it is best to have that kind which are scarcely remembered. No dream has any meaning about the future.

By far the worst kind of dreams is a nightmare—a dream which seems very real, yet intensely horrible or frightening. When nightmares occur often they should be attended to. They may be due to illness such as heart disease, or some disease of the nervous system, or indigestion. Many students of this subject believe that they are caused altogether by feelings that have been aroused at some past time by an unpleasant experience such as a shock, or even by reading an exciting book, and that the thought of this, though we have forgotten it, comes back to the mind, in our sleep. These students say that the best way to overcome nightmare is to fill our minds with thoughts about beautiful and useful things, and so crowd out the ugly and hateful things. Children who have bad dreams should not read crime novels. Besides the unpleasantness of nightmares, we should,

remember that they mean that the sleeper is not getting sleep of the best quality, and his waking hours will suffer accordingly.

The reason why we seem to do quite impossible things when we dream, and are never surprised at doing them, is that, when we dream, the very highest part of our brain, the part which has to do with our knowledge of ourselves, and with judgement and with the power of distinguishing between what is real and what is only fancied, is asleep, and so is unable to do its work. When we are awake we may often build castles in the air or imagine ourselves doing all sorts of wonderful things; but the highest part of the brain remains active, so that at that time we know well that we are only imagining these things, not really doing them. We know fact from fancy. But when the highest part of the brain and the power of the mind that goes with it are asleep, fancy seems like fact. Sometimes, even in day-dreaming, we gradually pass from the ordinary fancies of a waking person into a state where these fancies seem real; our judging and reflecting powers are inactive. Probably all stages can be traced from fancy which we know to be fancy, to the wildest dreams that seem to be realities.

Prescription for happiness

Teach yourself not to want the things you cannot get, to be satisfied with what you have. Practice contentment with the things of today, while you intelligently and diligently saw the seeds for a better tomorrow. Live successfully and effeciently one day at a time.

—Dr. William J. S. Sadler

SCIENCE IN THE WORLD

remesan t. n.

Since the beginning of the 17th century, scientific discoveries and inventions have been increasing at a continually increasing pace. The gulf separating the past and the present has widened from generation to generation, from decade to decade. Science in its victorious march has revolutionised all fields of human activity. But whether this growth of science essentially has become a curse or a boon to humanity, is a controversial problem, now. It is true that science has helped to increase man's material comforts. At the same time it remains another fact that the same science has carried this world to the verge of an ultimate destruction. The role of science in this world is to be evaluated, and a solution is to be found out for the threat posed by science to it.

The present world can rightly be called a creation of science. It is so much dependent on science that its absence for a time-however short it may be-would stop all activities in this world. Science provides man with more food and that too with good food, better houses and clothes. Science makes transportation and communications easier. Science has presented him with new medicines and methods of treatment to the sick. On the whole science has contributed to the overall progress of man, making his life more meaningful and active.

But science has never been an unadulterated blessing. It has brought up many serious problems along with its many blessings and these are now gnawing the taproot of the very existence of humanity Discovery of new medicines and methods of treatment and increased production of food & other necessary things have to cope with an enormous increase in population. This has become one of the major problems facing all nations of the world. Science is not able to keep pace with-to provide food clothes, shelter and employment to the ast increasing population of the world. One of the bitterest fruits of the growth of science and technology is environmental pollution. New factories and automobiles

are mostly responsible for this and the increase in population has made it worse. If things go on like this, says 1971 U. N. Demographic Report,"biological life would cease to exist on earth by 2020 A· D., due to lack of pure air and water". But seeing the fast growth in the field of arms ar d ammunition, it seems as though this world is going to end much earlier. Atom bombs, Hydrogen bombs and at last Laser bombs have posed a worse threat to human existence on this planet. No one can whole heartedly argue that all these are not the after effects of the great sc ientific progress.

We have seen that science has brought up many problems. Now we shall examine the impact of these on society. Here is revealed a startling reality. Even now a major portion of world population lives in the poorest of houses, wearing the poorest of clothes and eating the poorest of food. ie; science has failed to make any change in the lives of the poor. This is one of the many paradoxical injustices common in our complex social set up.

Then who is benefited by science? That depends on who guides the scientists, who controls them. Now a-days, decision making and policy planning on scientific affairs are the monopoly of a powerful group of politicians who know nothing at all about the value of science. Scientists who are conscious of human and scientific values, above all others, have no hand in such matters. To these leaders benefit to society means benefit to them. The only way out of this, as Hamnes Alfvenb, '70 Nobel Laureate in Physics, points out, is that "Scientists should take, far more social responsibility than they do now'

Some critics say science is a monster freed from cage. But this is not at all true. Science even now is under the complete control of man. It is not science, but it is that savage ideology originating in some remote corner of man's mind, that has become a threat to humanity. Science in itself is not good or bad. It becomes either according to the will of the user. Science can be converted to the best friend or the bitterest foe of mankind by its user It is the powerful ruling group, which compels scientists to make more and more new weapons of war, under the excuse of patriotism and nationalism, which are afte. all meaningless words. So if science has become a curse, the whole responsibility of this lies on the shoulders of the scientists, or more exactly on the politicians who control them. So it turns out that the only way to refine science and save mankind is to oust politics and politicians from the scientific world.

Science and the modern world have become so much inter-related that talking of one satisfies the other too. The problem before us is how much life is left to us, or whether science and the world in general can long survive. To a great extent this depends upon man's ideology. Science can be equally potent for good as for evil. Man can use it either way to achieve either good results, or bad which is dependent on the ideology of those in power. Quoting Bertrand Russel from his essay "Science to save us from Science" "Man kind has become so much one family that we cannot insure our own prosperity except by insuring that of every one else"

Whether science can long survive or whether it can do more good than harm depends upon the capacity of man to learn this simple lesson. It must be learnt by all who have power in their hands. But among them, some still have a long way to go. Let us hope that a brave new world is at our doorstep.

WHERE WITH SOCIALISM...?

k. j. joseph.

To oppose the socialistic, economic ideology in India today will be considered unpatriotic. Nevertheless, an analysis of the socialist ideology is long overdue in the interests of the poor, of economic growth with social justice, of preserving democratic values, and above all of Nationa greatness.

This is no time for emotions and uncritical or blind acceptance of any ideology. The nation is facing an economic cricis; Any Public philosophy which is adopted should stand the test of reasoning

For the last 16 years socialism as an economic ideology, has been implemented through the various policies of the Government of india. The objective of socialism namely, creation of a society of the free and the equal, is generally accepted. The methodology of socialism not valid, in the light of experiences elsewhere because, it does not lead to the results promised. The methodology is, centralised comprehensive planning by the state of all economic activities on the one hand and State onwnership of the means of production, distribution and exchangeon the other.

Centralised economic planning has broken down elsewhere, (other than in Communist countries where individual liberty is curtailed to the maximum possible) and will not work in India. The very emergence of a parallel black money economy, as acknowledged by the union Finance Minister himself is an admission of the failure of the centralised comprehensive planning in India.

As regards state ownership, poor results of the Public undertakings a loss of over Rs. 30 crores in central units per year proof enough of its failure. Moreoverr by creating huge monopolies in the fields of Insurance, Transport, Key Industries and hear monopoly in Banking etc., consumer interests are thrown to the winds. Even if some special problems like, political interference, or lack of accountability are ignored, purely on grounds of economic considerations the theory of a complete state sector has failad.

It is be acknowledged that the economic problems of India are furmidable and, whoever is in charge of the destiny of the country, should have the sympathy of the Public. But the way problems

have been handled, for the sake of socialist ideology and the result it has led to are most disturbing because they are disastrous.

After 25 years of independence and 16 years of socialist planning 40% of the population is living below the poverty line. The problem of rising prices has ceased to be a seasonal affair as is sought to be made out by the authorities. It is a permanent malady of the economy. Millions of people are ground to dust by inflation.

If inflation is galloping, the pace of unemployment is still worse. When we started the first plan, the number of educated unemployed was estimated to be 33 lakhs, today the number of educated unemployed who have registered their names in the employment exchanges has almost doubled. The number of the unemployed is estimated to reach 6 crores by the end of this decade if the problem is not solved earnestly. Antisocial activities like smuggling and black marketing have begun to threaten the economy.

So the goal of economic growth with social justice has receded because, inflation has destroyed the honest, and penalised the savers while rewarding the dishonest.

The present approach of the government leading to centralisation of economic power & extension of state ownership in all directions, must be completely given up. One of the main causes of the economic crisis of India is that, private individuals are not given the necessary opportunity to bring in their talents to industry. The heavy taxation & the threat of nationalisation by the government have made, private capital shy in India.

Broadly, outlining, a sensible policy would be, a shift in emphasis from socialism to economic progress, and elimination of unnecessary controls and their replacement by good regulations wherever necessary, planning by the state for the social overheads or the infrastructures of the economy, encouraging private capital to come forward in the fields of production and distribution instead of threatening it by nationalisation.

If the present policy of the government is continued Indian economy will have to face a break down in the near future.

Some one spoke of chastity with the bright of mouth of a whore. The Angel of Evil blew soot over the whiteness of your age.

Compiled by K. L. Thomas.

M. C. THOMAS & Co.
PIECE GOODS MERCHANTS
THODUPUZHA.

A reputed name in Textiles in Kerala

Wholesale & retail dealers of all varities in textiles of all leading Mills in India

Stockists:
J. J. UMBRELLAS

Phone: Shop: 132
Res: 139

തൊടുപുഴ താലൂക്ക് കോ-ഓപ്പറേററീവ് റബ്ബർ മാർക്കററിംഗ് സൊസൈററി (ക്ലിപ്ത)

രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതു് 10-2-1966

പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചതു് 5-3-1966

ഓഹരി മൂലധനം **Rs. 59,900/-**

പ്രവർത്തന മൂലധനം **Rs. 175,000/-**

ഉല്പാദനശേഷി കൂടിയ ബഡ്കമ്പുകൾക്കു്, റബ്ബർ സംരക്ഷണ വസ്തുക്കൾക്കു്, റബ്ബർ വിപണനത്തിനു്,

കൂടാതെ റബ്ബർകൃഷി സംബന്ധമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും സമീപിക്കാവുന്ന തൊടുപുഴ താലൂക്കിലെ ഏക സഹകരണസ്ഥാപനം.

ജോസ് കററിയാനി
പ്രസിഡൻ്റു്.

എ. ഒ. ചാക്കോ
സെക്രട്ടറി.

കവളക്കാട്ട് ബ്രദേഴ്സ്

സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ
22 കാരററ്

ഇരുമ്പു സാമാനങ്ങൾ
ഇനാമൽ പെയിൻറുകൾ

തൊടുപുഴ.

JOS STUDIO,

THODUPUZHA,

(KERAL) (Estd: 1951)

LEADING ARTISTIC PHOTOGRAPHERS

Prop: JOS N. M.

മേന്മയേറിയ

കല്യാണസാരികളും മററ് അഴകുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും

കുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ

ചെട്ടിപ്പറമ്പിൽ ടെക്സ്റ്റൈൽസ്

തൊടുപുഴ.

Phone: 62

വസ്ത്രങ്ങൾക്കും റെഡിമെയ്ഡ് ഡ്രസ്സുകൾക്കും

അലങ്കാർ

തൊടുപുഴ

★

മേന്മയേറിയതും രുചികരവുമായ അച്ചാറുകൾക്ക്

നമ്പൂതിരീസ് പിക്കിൾസ്

Namboothiris Pickels Industries

THODUPUZHA

A BROKEN HEART

Sunny Paraparakath (P. D.)

Today Mr. Jose is a well paid government employee. He is the manager of the State Bank's Kovalam branch. He has a well built body and an elegant and handsome bearing. After a tiresome dayswork Mr. Jose was taking a stroll along the Kovalam beach. It was evening. The beach was filled with a crowd of tourists, strangers and acquaintances. The silvery beach seemed as though covered with fine grains of sugar. He found a seat on a lonely corner and began to admire the beautiful scene before him. The sun was slowly drowning in a crimsom pool of blood. The sea like a damsel dressed in golden silk was dancing farewell to the settingsun.The waves one after onother were breaking themselves on the shore into silvery petals. He lost himself amidst such beauty.

Mr. Jose was thus engrossed in the beauty all around him when the figure of a young lady passed before his gaze. He watched her carefully. She really resembled Rema. Oh ! what a beauty ! Immediately he felt an uneasiness creeping all over his body. He experienced a torment as though a thousand thorns were piercing his heart. Then he became unaware of the surroundings and went into a trance.

His mind recalled the past events of his life one after another. What pleasant days they were ! He recalled the happy hours and days he spent in the company of his closest friend George. George and he were like one soul in two bodies. They shared their joys and sorrows with each other. There was no secret between them. They did their high school studies together; and even sat on the same bench in the college.

It took Jose no time to go from George to Rema. Rema came into his life by a simple coincidence. One day after college, George and he were at a loss as how to go home, since it was raining heavily and neither of them had an umbrella. It was at this juncture that they met Rema, the reigning beauty queen of the college. Her house was just a few seconds walk from the college. She had an umbrella with her and on request she gave it to Jose without any hesitation. That was the first time he and Rema met each other personally. From that day onwards their relation to each other became closer.

To Jose Rema looked like an angel. She looked like a blossoming flower, charming with her beauty and grace. In all respects she was a suitable match for him. Soon the love affair between them became common talk and a topic for foolish songs both in the college and in the town. His friend George felt very much for Jose and advised him to stop his relation with Rema since it was unbecoming and improper for a Christian young man to love a Hindu lady. Both his own people and neighbours forbade him to carry on in his foolishness. But he was in no way prepared to

pay heed to their advice, warnings or threats. On the other hand his love for Rema became more and more intense. He vowed to marry no one except Rema. She also made the same promise.

Rema had a very sweet voice and she used to entertain him with her melodious songs. At her charming voice his heart would leap with joy. Autumn, winter, spring and summer came and went and with each change of season they came closer and closer to each other. Though his family was uncompromising to his marriage with Rema, Rema's own people were counting the days when their love would be crowned with the vow of marriage.

But things did not go well for long to come to a natural conclusion. He began to experience struggles in his conscience. He passed days and days in sorrow, pain and loneliness. Thus he used to pine away his days in agony. He did not speak with anyone, not even with George. He spoke two or three words with Rema when they happened to meet, and would walk away from her. In the beginning Rema took this strange behaviour as though it were a joke.

As time passed he slowly but steadily began to grow dim in his love for Rema. Rema did not want to admit the cruel truth. She did not have the courage and strength to think that her Jose would abandon her, till one day he told her point blank, 'I do not love you any more. To love you is to go against my religion and people. Sorry for the pain I am causing you'. After this betrayal Rema spent her days and nights in sobs and tears. All her hopes were shattered. Her expectations, desires and plans for the future burst like water bubbles. That year both he and Rema wrote the public examination. He passed with a first class. But Rema failed. After knowing the result she did not waste much time but bade goodbye to this world.

It was a loud noice that woke Mr Jose from his reverie. His watch showed that it was past seven 'O' clock. Darkness had slowly crept in all around him. But for him the beach was deserted. He stood up, pondered, and then as if he had taken a decision speedily walked into the darkness. ▭

"The function of educational institutions is to impart education to the boys and girls who choose to join them, and there through to mould their character, never to interfere with their political or other non-moral activities outside the class-room."

Gandhi

PICASSO-
The Father of Modern Art

robert athickal.

"Boy, what hell is this on your forehead ?." Asked his old grand mother. Young Picasso was showing his grand mother one of his self-portraits. She stared at the portrait through her old spectacles. She saw a strange thing. Something was scribbled on the forehead of the picture. So she asked her son what it meant.

"Grand Ma, it is 'Yo el Reg', which means'I, the king'. explained the twelve year old Picasso. Instead of praising the prodigious work of her grandson she scolded him for his presumption. She reminded him of the proverb 'Pride goes before a fall'. But Picasso was neither presumptive nor proud. The scribbling came true during his own life time. Picasso certainly is the king of painters.

Picasso was the eldest child of his father. His father, Monsieur Joseph Valph, was a highly proficient painter. But his son excelled him. He handed over his favourite chinese Palatte to his prodigious son before he finished schooling. Picasso was nineteen when he ended his studies in the Royal Academy of Arts. His ambition was to roam around the city of Paris and paint something great. At the age of twenty he left the village and came to the city of Paris. Residing there he started a studio. Soon his studio became a meeting place for all young artists and writers. Paris was a new revelation to him.

Picasso owes his present position in art, primarily to a contribution which can be traced back to a single painting done in the spring of 1907. This painting is known as 'The Ladies of Avignon'. Through this he introduced a new style in painting, known as cubism, which was to become the major aesthetic expression of the era. He painted figures and objects in interlocking forms of colour and light This new style is directed more to the intellect than to the senses.

Naturally the common critics did not give a warm welcome to the new style. Some shrewd critics observed interesting possibilities in this new approach. By the end of World war I cubism had become the dominant trend in art. This new style gave him an unparalleled influence in the course of art during his time. But being a dynamic man, he began to experiment with various other styles too.

Many condemned his paintings as absurd. Some complained that they were hard to understand. Once he answered them:-

"I do not know English; an English book is blank to me. This does not mean that English language does not exist. If I don't understand what I don't know, why should I blame others. I should blame myself."

Gradually his adversaries were defeated. Years later, while celebrating his ninetieth birthday he summed up his artistic evolution in the following words.

"At the age of twelve I could draw like Raphel, but it took me a lifetime to learn to paint like a child.

Though now Picasso is a multi-millionaire he still leads a simple life. He lives in a small village east of Paris away from the din and buzzle of the city. One of the unplastered rooms of his small house serves him as a makeshift studio. Usually he paints at night under an unshaded neon bulb. He mixes his colours on a newspaper or a piece of card board. He scarcely uses a palette. If the painting goes well he may keep working until late in the morning. He produces hundreds of paintings in a week.

Picasso is considered to be the greatest painter of our times. In 1967 one of his paintings was sold for forty lakhs of rupees. It is the highest price ever paid for a work done by a living artist. Unfortunately he himself has lost count of the number of paintings he has produced. It is estimated that his personal collection of his own paintings values about twenty crores of rupees.

Picasso is the prime instigator of modern art. He may rightly be called the father of modern art. With his peculiar exuberance and spontaneity he has done more to bring life to the aesthetic revolution than any other painter in history. As one critic said of him "Picasso is industrious and so illustrious."

When I was walking through the street I saw a man turning himself from perpendicularity into horizontality.

compiled by k. t. thomas

(Dr. Johnson's style of writing)

FORGET ?

joseph t. m.

Only an infinitesimal portion of our mental possession is at any given moment consciously present to us. Sooner or later every experience drops out of our mind. A favoured few, in fact, are retained so perfectly as to constitute our permanent mental possession. The contents of any past experience which are no longer consciously present to us can be revived again. Let us first examine the positive aspects of this phenomenon.

Whenever we retain anything there must be a corresponding change of something in the nervous system. This is referred to as a memory trace, a neurogram, of an 'engram'. The possibility is suggested that the memory trace is a modification analogous in some ways to the molecular changes in a magnetic tape which enable us to play back what is recorded. Human intellect has the specific characteristic of forgetting, which is a temporary or permanent loss of the ability to recall or recognize something learned earlier.

By recall we mean the actual revival of the contents of a past experience. It may be voluntary or involuntary, complete or incomplete, systematic or desultory. What is desirable is that the recall should be as complete as possible for all details that are relevant and as incomplete as possible for all details that are irrelevant. Such recall is systematic.

What makes the revival of the contents of a past experience an act of memory is the recognition - the knowledge that I have experienced the contents of the present experience before. Recognition implies the perception of the identity of the 'ego' which is the subject of the past experience to the 'ego' which is the subject of the present experience. It also involves the perception of the identity of the object of the past experience to the object of the present experience.

When the retention and recall are mainly dependent on intellectual associations it is known as logical memory. The most powerful intellectual associations are those which connect all the units of a memory task into a system. Aristotle points out the fact that, "such things as they have a fixed order, are easily remembered, for instance the mathematical truths". We rely mainly on logical memory in all scientific studies.

The conscious retention of a past experience side by side with the contents of the next experience which is here and now in the focus of attention is known as

immediate memory. It is a necessary factor in every complete process. If by the time you arrive at the end of a sentence you have forgotten its beginning, you simply do not understand the sentence.

Mechanical memory is that in which recall is automatic and takes the from of a series of co-ordinated movements. Recital of a poem without thinking is purely a neuromuscular transaction. A pianoist must rely as much on his finger memory as on his conscious memory.

Now we shall consider the various important reasons for forgetting. Forgetting is, as mentioned above, a failure to retain or to be able to recall what has been acquired. It is mainly due to the interference among response tendencies of different tasks. Much that we learn incidentally is poorly retained because we pay little or no attention to it. Sometimes forgetting is caused by the poor original impression. When we learn during an exciting or disturbiug situation the chance for forgetting is higher. The absence of the appropriate stimulai fcr recal is another reason for forgetting. You may be oblivious of some earlier experience. It may not have been recalled since child-hood. Yet suddenly you recall it. Upon noting the circumstances it is apparent that an odour, a name of some other stimuli is responsible for the sudden recall of it.

According to Freud, the mear forgetting of names, appointments or duties is motivated rather than accidental. Interference rather than the loss of memory is involved here. So forgetting may occur evonthough the memory trace still exists. An important cause of forgetting in day today life and laboratory experiments with human subjects is conflict between what has been learned and the subsequent learning.

Time may be a factor in forgetting only because of the activities which occur in time. It has been claimed that if it were possible to put a subject into a dreamless sleep immediately after learning so that no new experience interferes with or inhibits to the old, a perfect memory might be expected. Improved retention following relative inactivity suggests that activities which occur after learning are more responsible for forgetting than the lapse of time.

One cannot make a general stantement about the course of forgetting. If forgetting were plotted directly in terms of the amount forgetton as a function of time, the course would rise rather than fall. Experimental studies show that forgetting is rapid at first, then relatively slow. Things which are learned when we are well disposed both mentally and bodily are better retained. When learning the understanding of the logical order and sequence, and the occassional revival ofthe things learned will promote a better and lasting memory.

The oistory of all political persecutions is aptly summed up in L. H. Robbins' witly remark. "How a minority, reaching majority, seizing authority, hates a minority"!

A Visit to the City of MOGHULS-DELHI

francis m. f.

The gigantic grand trunk Express was fast approaching the Madras central station while, we acompany of four, were standing on the platform with our luggages. A few minutes later there came an announcement that the G. T. train would leave platform No. 5 shortly. We occupied the seats reserved for us. The train began to move with a long whistle. It covered stations after stations, hills, vallies, rivers pastoral grounds, meadows, homesteads, forests and gardens. With in about three day's journey we reached our final destination, Delhi.

Perhaps the chief attraction for visitors of Delhi lies in its adjacent monuments. Delhi has from times immemorial been the capital of India. There have been seven cities on the same site, Hindu, Muslim and British, and the ruins of the earlier ones lie scattered far and wide on the surrounding country, together with the tombs of Muslim Sultans, Princes and other famous men. The earliest of these monuments is the Kuth Mosque, with a noble screen of arches, built from the remains of the Hindu temples pulled down by the Mohammaden conquerors and an immense tower known as the Kutub-Minar, built about 1220 A. D. It is 238 feet high, with five storeys of red sandstone and white marble, tapering gradually from the base to the top and carved all over with texts from the holy Koran.

But all this seems nothing when compared to the city which the emperor Shah Jahan built for himself on the banks of the river Jamna. It is really an immense fortress with walls surrounding the pa laces and other buildings. The Lahore Gate leads to the Chandn i Chowk, or the Silver Street, still a busy shopping centre where one may buy costly brocades, carpets, jewellery, carved ivory and trinkets

of gold and silver. This street leads to the imperial Palace itself. Passing through the great Diwan-I- Am, or Durbar Hall, where the emperor heard the petitions of even the humblest of his subjects, and the room where the drums were beaten to announce his approach, we arrive at the Diwan-I-Khas or Hall of Public Audience. Even now it dazzles the eyes, with its vast entrance hall and the Music Hall where the drums announced the approach of the Lord of the World, we finally reach the Hall of Private Audience where the emperor received the salutations of Princes of the Blood, great nobles, and foreign ambassadors. The ceiling is covered with crimson, overlaid with gold and silver foliage, and the marble walls are fretted like lace, and inlaid with the jewelled works known as Pictradura. On the walls is a Persian inscription which reads

"If on earth be a heaven of bliss
It is this! It is this! It is this!"

In the midst sat the Great Moghul, on the famous peacock Throne encrusted with jewels worth, it is said 10 million rupees. In the Peacock's mouth were a great diamond 83 carats, and also the famous Koh-i-noor, which is now in the British crown. The poet Milton might have this dazzling scene in mind when he wrote in 'Paradise lost':-

"High on a throne of royal state, which far
Outshone the wealth of Ormuz and of Ind,
Or where the Gorgeous East, with richest hand,
Showers on her kings barbaric pearl & gold,
Satan exalted Sat."

Adjoining the palace are a number of striking buildings, including the imperial baths and the Rang Mahal, or pointed Palace, where the ladies of the court, hidden from sight behind carved marble screens, could watch. Far off is the Jama Masjid, or Cathed-ral Mosque with enormous domes and minarets of red sandstone and white marble. Like all mosques it has no decoration inside except the pulpit, the Kblah, or niche showing the direction of the holy city of Mecca, and texts from the Koran. It is a most awe-inspiring sight to see fhe vast, white-robed congregation reciting in unison in the Friday Prayers.

Affer the death of Aurangzeb in 1707 the empire broke up, and the once Great Moghul became a puppet in the hands of rival factions. In 1739 the Persians under Nadir Shah, sacked Delhi, and they were followed by the Afghans and Marathas, and in 1803 the poor old Emperor was blind, forlorn, and almost alone sitting under a tattered canopy.

The invaders especially the Sikhs had no mercy on the traditional persecutors of their religion, and months afterwards a traveller found the city almost deserted. The Moghul buildings at Agra and Delhi were carefully restored by Lord Curson and Delhi regained something of its former splendour. Delhi once more became a capital city when it was decided to move the headquarters of the British government from Calcutta. A splendid new capital, with wide, straight roads, and fine buildings for the Viceroy, the Secretariat, and the legislative Council, was designed by famous architects. One of the striking sights is the great tree-lined Central vista leading to the Arch of Victory, built to commemorate the brave Indian Soldiers who fell in the great war. No one thought when these were done in 1611 that in less than forty years the British would depart, never to return. However the Indians remembered an old prophecy which said that whenever a ruler built a new capital at Delhi his dynasty was doomed.

"OF A LOST"

rajan t. k.

A glance of you, had I before.
Months, your presence, your sweet voice,
To hear, never before had I used to
Behold your lovely, contemplated face.

Your languid nature lent me
Thoughts of your sweet larky sound
Haply your listless face
Enjoyable to an unseen companion.

When at meadow used we to impale
Earth, with a spear as a sport, your
Importunate questions used to
Impress you in me for many a time.

Partaking in joys as well as pleasures,
When at desolate,
Your presence used to
Assuage me in miseries.

Your witty jokes
Your nicety in judgement
Your singing spirit, all
But cherish still in mind.

The hoydenish behaviour
When were we at school
Your infallible acts,
Infantile as you told.

Were we blissful then and there
Never returns the long lost hours.

हिन्दी वीभाग

1 आदर्श विद्यार्थी —सि. अलफोनसा आनटणी 1

2 हम और हमारी संस्कुती —कुसुमलता के. टि 3

3 भारतीय त्योहार के. जे. जोसफ 5

4 आर्शीवाद है हिन्दी —राधाकृष्णन नायर एस 8

5 हिन्दी साहित्य समाज की वार्षिक रिपोर्ट 9

आदर्श विद्यार्थि

Sr. Alphonsa Antony, II B. A. History.

मानव जीवन में सब से मधूर, नवीन नवीन
कल्पनाओं एवं आशाओं से भरा हुआ समय है
विघ्यार्थी जीवन। जीवन को जितना उच्च आदर्शों से
पूर्ण इस काल में बनाया जा सकता है उतना अन्य
कालों में नही। विघ्यार्थी-जीवन-काल वास्तव में मानव-
जीवन का वसंत काल है। उसका कारण यह है कि
इस काल में बडी तीव्रता के साथ विचार और भावनाओं
के पत्र और पुष्प जीवन-बेल पर विकसित होते हैं
अपने विघ्यार्थी जीवन में ही एक तरह से मनुष्य
भविष्य के निर्माण की तैयारी करता है। जिस प्रकार
के संस्कार विघ्यार्थी पर विघ्यार्थी-जीवन में पड जाते
हैं वे जीवन पर्यन्द रहते है। विघ्यार्थी जीवन
ब्रह्मचर्य का ही पर्याय है। उस समय मनुष्य अपने सभी
सुखों पर लत मारकर विघ्या का उपार्जन किया करता
है। अपने जीवन के इस काल मैं विघ्या-अर्जन करने
के अतिरिक्त उसे दूसरा कोई भी कार्य नहीं। वास्तव
में उसके जीवन के इस पवित्रतम काल में उसके भावि
जीवन की आर्थकता छिपी रहती है।

अगर हम ध्यानपूर्वक देखें तो यह बात हमारी
समझ में भली प्रकार से आ जाति है कि वीघ्यार्थी-
जीवन मानव जीवन का एक महत्त्व पूर्ण अंग है। यह
मानव जीवन का प्रभात है जिस मे सब प्रकार के
विकास की सम्भावनाएँ सन्निहित रहती है।
विघ्यार्थियों का परम प्रधान कर्तव्य यह है कि वे अपने
जीवन के इस काल में अपने कर्तव्यों की ओर ध्यान दें
तथा अपने जीवन का निर्माण सुचारु ढंग से करें

वीघ्यार्थी कल के सुन्दर प्रभात का आशा-केंद्र है।
भारत-कोकिला श्रीमती सरोजिनी नायडु ने एक बार
कहा था कि विघ्यार्थी जीवन में बच्चों का हृदय कच्चे का
घडे के समान होता है। उस पर इस जीवन में जो
प्रभाव पड जाते हैं वे जीवन-पर्यन्द बने रहते है
यही वह समय है जब विघ्यार्थी अपने कोमल मन
और मस्तिष्क के अंकूरित अवस्था में होने के कारण
कीसी भी दिशा में मोड सकता है। विघ्यार्थी मानव
जीवन एव राष्ट्र के कर्णधार होते हैं। उन्ही
विद्यार्थियो पर देश की उन्नति और अवनति
आधारित है। उन्हीं विद्यर्थियो में से जवाहर जैसे
वीर, पटेल और गाँधी के समान कर्मवीर बनते हैं।

विघ्यार्थियो को तीन श्रेणियों मे विभक्त किया
जा सकता है। एक प्रकार के तो वे हैं, जो केवल

माता-पिता के भय के कारण कालेज में पढने जाते हैं ;लेकिन यह तो समय कारना मात्र है। दूसरे प्रकार के विद्यार्थी की विशेषता यह है कि वे माध्यम श्रेणी में गिने जाते है, परीक्षा से उत्तीर्ण होने केलिए आवश्यक परिश्रम करते है। ये दोनों ही प्रकार के विघ्यार्थी देश तथा अमाज केलिए भारस्वरूप होते हैं। तीसरे तथा सर्वोत्म प्रकार के विघ्यार्थी इन दो प्रकार के वीघ्यार्थीयों से बहुत ऊपर की वस्तु उहरते है। उन्हें हम आदर्श विद्यार्थी कहते हैं। आदर्श वीद्यार्थी का नाम सुनते ही हमारे ह्रदय में एक उतकट अभिलाषा जाग उठती है कि आदर्श विद्यार्थी के क्या लक्षण हैं?

आदर्श विद्यार्थी सदगूणों का पालन करना है। देश और समाज केलिए यश और उन्नति का दाता होता है। उसका कर्तव्य विघ्योपार्जन है और वह निष्ठापूर्वक उसका पालन करता है। आदर्श विद्यार्थी माता-पिताओं और गूरूजनों के प्रति अत्यंत भक्ति और स्नेह से जीवन बिताता है। अपने समवयस्को के प्रति वह प्रेम भाव का पालन करता है। उसका हृद्रय कई गृणों का आगर है अनृराग, क्षमता, त्याग, परोपकार उदारता आदि गृण उसके स्वभाव की विशेषता है। आदर्श विद्यार्थी अपने जीवन में समय का सदुपयोग करता है। वह आचार में पवित्र है व्यवहार में वह साविक है और करतवय के प्रति निष्ठावान होता है। उसके जीवन में अनेकों विघ्नों के उत्पन्न होने पर भी सुख दुःख में समभाव रखकर स्वाव लम्बी मनुष्य का आजीवन – यापन करता है उसके जीवन में मिन्या आडम्बरों का कोई स्थान नहीं है

आदर्श विद्यार्थी आदर्श रूप जीवन बिताता है। वह अपने साथियों को भी अनृकरणीय है। वह अपना संपूर्ण समय केवल पढने में ही व्यतीत नहीं करता, परंतु खेल-कूद और व्यायाम में भी खर्च करता है। स्वस्थ मस्तिष्क स्वस्थ शरीर में हीं निवास करता है। एक आदर्श विद्यार्थी के संबन्द में यह बात ठीक (उचित) है। उसका दैनिक कार्य-क्रम नियमित होता है। वह प्रत्येक काम समय पर किया करता है। भाषण और वाद विवाद में भी वह अपनी अभीरुचि प्रकार करता है। समाज-सेवा उसका एक अमूल्य लक्ष्य है। भावी जीवन में एक सफल नागरिक बनने के, उसमें, अभी गृण विघ्यामान रहते हैं।

एक आदर्शविद्यार्थी समाज सेवी सदाचारी, गुरु भक्त, समय का सदूपयोग करनेवाला, संयमी और सत्यवादी है। उसके जीवन का एक आवश्यक भाग है शिष्टाचार।

हमारे देश केलिए इस प्रकार के आदर्श विघ्यार्थी की आवश्यकता है। गुरूजनों का अपमान, परीक्षा में चोरी और हडताला करना अब वीद्यार्थींयों के बिच मे एक सादारण रीति हैं। लेकिन एक आदर्श विद्यार्थी इस काल का मार्गदीप है। वह अपने सहपाठियों के बीच मे एक सुन्दर, सुमोहन, श्यामल कुसुम हैं और एक मनोहर सित,रा है।

इस प्रकार का एक अ,दर्श विद्य,र्थी र,ष्ट्र की संपत्ति, म,त, पित,ओं का प्रेम भ,जन गुरु जनों का विशिष्ट शिष्य और सहप,ठियों का उत्तम दृष्ट,त हैं। अभि विद्य,र्थीयों को कई गुणों से अलंकृत होकर र,ष्ट्र के अ,भीम,न स्तंभ बन ज,ने च,हिए।

"हम और हमारी संस्कृती"

Kusumalatha K. I. B. Sc.

दिनकर जी ने अपनी पुस्तक, संस्कृति के चार अध्याय ' में लिखा है कि भारतीय जनता की संस्कृति का रुप सामाजिक है और उसका विकास धीरे धीरे हुआ है। उस पुस्तक केलिए भुमिका लिखते समय नेहरू जी ने भी 'दिनकर' की उस उक्ति का समर्थन किया है। हमारी संस्कुति का मूल एक ओर दो आर्यों से पूर्व, मोहेंजोदाडो आदि सम्यता नया द्रविडों की महान सम्यता तक पहुँचता है। दूसरी ओर, इस संस्कुति पर आर्यों की बहुत ही गहरी छाप है। जो भारत में मध्य एशिया से आये थे पीछे चलकर यह संस्कृति उत्तर-पश्चिम एवं समुद्र की राह से पश्चिम से आनेवाले लोगों से बार-बार प्रभावित हुई। इस प्रकार इस मिलन, मिश्रण था समत्वय से एक बहुत बडी संस्कृति उत्पन्न हुई, जिसका प्रतिनिधित्व हमारी प्राचीन भाषा संस्कृत करती है। संस्कुत हमारी जनता के विचार और धर्म का हीं प्रतीक नहीं बनी, वरन् भारत की सास्कृतिक एकता भी उसी भाषा में साकार हुई।

जब तक हमारी संस्कूति में समन्वय तथा नये उपकरणों को पचाकरे आत्मसात करने का गुण शेष रहा तब तक वह संस्कृति जीवित और गतिशील रही। लेकिन बाद को इसकी गतिशीलता जाती रहीं और यह संस्कुति जड हो गयी।

भुगोल ने भारत को जो रुप दिया, उससे वह ऐसा एक देश बन गया, जिसके दरवाजे

बाहर की ओर से बंद थे। बहुत दिनों तक ब,हरी दूनिया से उलग रहने को कारण भारत का स्वभ,व भी और देशों से भिन्न हुआ। हम,रे भीतर छुआछुत, खानप,न और ज,ति-पांति के कूछ ऐसे रिव,जों का चलन होगया है कि उन्हों ब,हर के लोग न तो जानते हैं, और न समझ ही पाते है।

ईसा के जन्म के बाद पहली सहस्राब्दी और उससे पहले के भारतवासी बडे मस्त, बडे जीवन और बडे साहसी थे। वे विदेशों में दूर दूर तक अपना संदेश ले जाते थे। उनके विचार उच्च थे। उनकी ? बहुत

ही परिष्कृत थी और उन्होंने कला के क्षेत्र में अत्यंत उच्च कोटि की कारयित्रीप्रतिभा का परीचय दिया। उन दिनों समय भारतवर्ष में संस्कृतिक उत्साह लहरें ले रहा था। इसके बाद पिछली शताब्दीयों का समय आता है जब पतन की प्रतिक्रिय शूरू होती है। भाषा में कृत्रमता आ गयी, स्थापत्य में सजावट की भरमार होने लगी।" हमारे विचार पुराने के पुराने रह गये, तथा कारयित्री प्रतिभा क्षीण हो गयी। जाती प्रथा का विकास जोरों से हुआ और समाज के दरवाजे चारों ओर से बंद हो गये।

पहले की तरह बातें हम अब भी ऊँची-ऊँची करते हैं, लेकिन हमारा आचरण हमारे विश्वास से भिन्न है बातें तो हम शांति, अहींसा की करते हैं मगर काम हमारे और कुछ होते हैं। सीद्धांत तो हम सहिष्णुता का बघारते है, पर हमारे सामाजिक अत्यंत संकीर्ण हैं। सिद्धांत और आचरण के विरोध ने हमारे व्यक्तित्व को किया है। आज हम अणूविक युग में जी रहे हैं। इस यूग को परिस्थितियाँ इतनी प्रबल है कि हमें इस आंतरिक विरोध का शमन करना होगा; नहीं तो हम कहीं के न रह जाएँगे।

इतना ही नहीं, पाश्चात्य विचारों में भारत का जो विश्वास जगा था, अब तो वह भी हिल रहा है। जब पश्चीम के लोग समूद्र के पार से यहाँ आये, तब आधुनिक औद्योगीक सभ्यता भी धीरे-धिरे इस देश में प्रविष्ट हुई, साथ ही पाश्चात्य विचारों की और भारत का जो ध्यान गया था अब वह भी पिछे हट गया है। नतीजा यह है कि हमारे पास न तो पुराने आदर्श है न नवीन, यह खतरे की स्थिति है।

इस प्रकार नेहरू जी भारतीय संस्कृति का एक सजीव चित्र हमारे सामने उपस्थित कर देते हैं। आप कहते हैं कि हमें चूप नहीं रहना है। हमें मालूम है कि हमारे बिच दो शक्तियाँ काम कर रही हैं। एक है समन्वय और सामंजस्य उत्पन्न करने की, और सरी वह है जो विभजन को प्रोत्साहन देती है। इसी समस्या का, एक भीन्न प्रसंग में, हम आज भी मुकाबला कर रहे है। सांस्कृतीक क्षेत्र में विभजन का प्रश्न खडा करना निरर्थक है। भारत में बसनेवाली कोई भी जाति यह दावा नही कर सकती कि भारत के समस्त मन और सारे विचारें पर उसी का एकाधिकार है। भारत आज जो कुछ है, उसकी रचनाओं में भारतीय जनता के प्रत्येक भाग का योगदान है अगर हमें भारत की सेवा करनी है तो इस सामाजीक व्यक्तित्व के विकास को अवश्य जान लेना है। हम बडी-बडी राजनीतिक और आर्थिक समस्याओं का मुकाबला कर रहे हैं, साथ ही इस सांस्कृतिक समस्या का भी सामना करना है। याद रखना है कि हम अणविक युग में भी रहे हैं। अब किसी भी देश को अपना सुधार करने केलिए ज्यादा मौके नहिं दीए जाएँगे, और इस युग में मौका चुकने का अर्थ सर्वनाश भी हो सकता है।

नेहरू जी की इस चेतावनी के बाद ऐसा कौन भारतिय होगा, जो सर्वनाश की ओर कदम बढाना पसंद करता हो।

भारतीय त्योहार

K. J. Joseph II B. A. Economics

भारत में वीभिन्न प्रकार के लोग रहते हैं। इन लोगों से कई प्रकार के त्योहार मनाये जाते हैं। हर एक देश था जनता की सांस्कृतिक परंपरा के अनुसार त्योहार भीन्न भीन्न होते है। कुछ देश के कुछ त्योहार सारे देशमेंमनाये जाते है। ये त्योहार जनता की सांस्कृति का तो जानकारी देते हैं। इसलिये हमें देशीय त्योहारों को बडे चाप से मनाना चाहिये। भारत में कई प्रकार के त्योहार मनाये जाते है। होलि दशहरा, दीपावली, कृष्णजन्माष्टमी, आदि त्योहार सारे भारत में मनाये जाते हैं। केरलीय यहाँ अपने अलग त्योहार मनाते हैं।

पूराना होली उत्तर भारत का बहुत पुराना त्योहार है। इस त्योहार का आरंभ बसंत पंचमी से होने लगता है। होली के पहले भी इस त्योहार की मनाने की तैयारियाँ भी करते हैं। परिवारी में भोज शुरु होरों जाता है। लोग लाल-पीले कपडे पहनते हैं। वे गाना-बजाना शुरु कर देते हैं। सारे देश में आनन्द की लहरें दौडने लगती हैं। गावों और शहरों में भी होली के कई दिन पहले से लकडी इकट्ठा हो जाती है। यह लकडी पूर्णिमा के दिन 'होली' जलाने में काम आती है।

होली के बारे में एक कहानी होती है। प्रह्लाद की कहानी का इस त्योहार से घनिष्ठ संबंध है। कहा जाता है कि प्रह्लाद की ईश्वर-भक्ति से नाराज होकर उस के पिता हिरण्य ने होलिका नामक अपनी बहन को प्रह्लाद की हत्या केलिए नियुक्त किया। होलिका को एक ऐसा वरदान मिला था। जिसके प्रभाव वह आग से बच जाती थी। होलिका प्रहाद को गोद में लेकर आग में कूद पडि। लेकिन होलिका जलकर राख हो गयी। प्रह्लाद बिकूलल बच गया। भलाई की तीन हुई ओर बुरायी, की हार। इस पवित्र टरना की याद में हर साल होली जला जाती हैं।

इस उत्सव का पुरा मजा होलिका दहन के अगले दिन ही मिलता है। उस दिन सबेरे ही सब लोग मूँह पर गुलाल मलते है। इस के बाद सब लोग होली खेलने निकलते हैं। एक दूसरे पर रंग डालते हैं और सडकों पर खडे होकर आने जने वालों पर भी रंग की पिचकारियाँ छोडते हैं। उस दिन ऐसी अठखेलियाँ करने की पुरी आजादी है। साफ कपडे पहनकर निकलना होली के खिलाडियों को मानो पिचकारियाँ चलने का निमंत्रण देना है।

उस दिन बूढे, बच्चे, स्त्री, पुरुष, मालिक नौकर आदि आपस में कोई फरक नहीं मानते। होली का दिन सम-भावना का सबक सिखाता है। गार्व आदि मनका मैला धो डालने का अपूर्व अवसर होली में मिलता है। सच पुछा जाय तो यह लोगों में समानता स्थापितकरने का त्योहार है। होली भारत के सभी लोगों में एकता की भावना दिखाती है।

तिरुओणम भारतीयों का एक देशीय त्योहार है भारत भुमी के दक्षण पश्चिमतम भाग, केरल, स्वतंत्र भारत का सब से छोटा राज्य है। ओणम केरल का सब से प्रधान त्याहार हैं।

ओणम के बारे मे बहुत से लोक-गीत प्रचलित है। ऐसे ऐक लोक- गीत में इस त्योहार का संबध सम्राट महावली से बताया गया है। जब केरल में महावली राज करता था तब मानव मानव से कोई फरक नहीं था महावली से सारी पृथ्वी दान में लेकर तिविक्रम वामन के रुप में विष्णू ने उन को पाताल भेज दिया था। लेकिन इस उत्सव के दिन महावली अपनी जनता को देखने आते हैं। इसलिये सब लोग उसके स्वागत की तैयारी करते हैं।

केरल के सब लोग ओणम बडे आडंबर के साथ मनाते हैं उस दिन लोग अच्छे और नये कपडे पहनते है। घर में बढिया भोजन बनाते है। उस दिन लडके और लडकियाँ को बडे आनन्द का दिन है। बुढी- बूढे अपनी जवानी के दिनों की याद करके स्वय खुश हो जाते हैं। इस सुन्दर वातावरण में केरलीय अपने तमाम दखों को भुल जाते है और आनंद विभोर हो उठते हैं। ओणम के दिन पर दोपहर के भोजन के बाद खेल तमाशे का दौर शुरु होता है। लडके पतंगबाजी के विनोद में लग जाते है। कहीं कही मुर्गों की अपनी लडाई होती है।

Best Complements:

BEETAL STUDIO

K. K. Road, KOTTAYAM.

Phone: 3374 Res: 4380

स्त्रियाँ हिडोले की झूल, नृत्य, कैकोट्टिकलि आदि में बडे उत्साह के साथ भाग लेती हैं। अस्त्र-शस्त्र के प्रयोग और अभ्यास भीखूब होता है। केरल की प्राचीन संस्कुति के विशेष चिदो में तिरुओणम का स्थान आज भी ऊँचा रहा है।

ओणम के समान दशहरा भरतीयों का एक देशीय त्यौहार है। भारत के सभी भागों से बडे उत्साह के साथ यह त्यौहार मनाया जाता है विजयादशमी के दिन श्रीरामचन्द्र ने रावण पर विजय पायी थी। इस विजय की उत्तर भारत में बडी धूम-धाम के साथ रावण वध का अभीनय किया जाता है।

केरल में इस त्यौहार का नाम नवरात्रि है। इसें त्यौहार का उदेश्य अपनी पुरानी पिरता कि याद दिलाना है और नये उत्साह के साथ अपने कामें मे लग जाने की प्रेरणा देय भी है।

दीपावली भारतीयों का एक प्रमुख्य त्योहार है। उत्तर भारत और दक्षिण भारत के लोग यह त्योहार मनाते है। इस त्योहार के पहले भी इस की तैयारियां करते हैं। परिवारों मे लोग भीख मीख प्रकार के कपडे पहनते है। दीपावली के दिन सारे देश में आनन्द की लहरें दौडने लगति है।

जो भी हों, इसी प्रकार के कई त्योहार है। इन त्याहारों का मूल संस्कृति और धर्म पर निर्भर है। विज्ञान के इस युग में हमारे धार्मीक व्यवहारें को और आचार-विचारें को धक्का पहूँचाया गाया है। पुराने आचार और व्यावहार आधुनिक सभ्यता की द्रष्टि में प्रतिक्रियावादि लगते है। ये त्योहर लोगों मे आनन्द और मेल का भाव उत्पन्न करते है

JC

आशीर्वाद है हिन्दी

Radhakrishnan Nair S. I D. C. History.

सौभाग्य भारतभूमि का स,कार है हिन्दी ।
प्रेम , [मैत्री, सहिष्णता व्यापार है हिन्दी ।
काश्मी क्या कैल,स , कन्य.कुमारी तक य्य, ;
हिन्द महा उदाधि तक क, विस्त,र है हिन्दी ।

मृदोद्‌गार न विषैली फुकार है हिन्दी ।
मृदु गुंजार न धनुष की टंकार है हिन्दी ।
सरस, सुंदर, सरल, सुखकर सरस्वति कर की,
भारत-वीणा की मधुर झंकार है हिन्दी ।

अब्दुर्रहमान का मधुमय गान है हिन्दी ।
रहिम की, रसखान की रसखान है हिन्दी ।
मुसलमान सूफी साधको की साधन है,
कला-पारखि जायसी का प्राणा है हिन्दी ।

कबीर, सूर, तुलसी की अनुरक्ति है हिन्दी ।
पियूष-वर्षिणी मीरों की भा क्त है हिन्दी ।
रम्य वाटिका केशव, देव, विहारे की है,
भूषण कवि की लेखनी की शक्ति है हिन्दी ।

भावत्मक जन एकता का नाद है हिन्दी ।
राजेन्द्र, जव,हर का शांतिवाद है हिन्दी ।
राजषि टंडन के जीवन की व्रत तपस्य,
मह,त्म, गांधि क, अ,शीर्वाद है हिन्दी ।

हिन्दी साहित्य समाज की वार्षिक रिपोर्ट

न्यूमेन कालेज की इस वर्ष की वार्षिक रिपोर्ट, प्रस्तुत करना हमारेलिए बडी
प्रसलता की बात है । इस कालेज की हिन्दी साहित्य समाज कला और साहित्य
सबंधी कई बातें में विघ्यार्थियों कि भलाई केलिए अत्यन्द महनीय सेवा कर रहा है ।
खुशी कि बात यह है कि हिंन्दी के कइ विंघ्यार्थी इस कालेज में अध्ययन कररहे हैं और वे
हिन्दी स,हित्य समाज को प्रगति की ओर ले ज, रहे हैं ।

प्रज्ञतंगीय तरीके के चुन,व के ध्वारा इस वर्ष में समाज सिक्रटरी के पद पर श्री
ए . के. मीरालवा चुन लिए गये। हिन्दी साहित्य समाज के इस साल की कार्य वाहक
समिदि के मौजूदे सदस्य ये है ।

प्रसिडेंट —प्रफसर यु वी-जोण (प्रिनासिपल)
नि र्देशक —श्री-एन. वी. तोमस-एम ए.
सिक्रटरी —श्री-ए. के. मीरालवा (II. बी. ए.)

समाजका उल्घाटन 9-2-1972 को श्री रवीन्द्र नाथ ने किया गया ।
उन्होंने और उस अवसर में भाषण दावा श्री शशी भुषण ने विघ्यार्थीयो में अनुशासन की
आवश्यकता पर प्रकाश डाला ।

हिन्दी साहित्य समाज के दवारा किये गये भाषण प्रभाभाषण कविता रचना
आदी कलाओं में बहुत विद्यार्थी और विघ्यार्थिनियाँ भाग ले लिया ।

हिन्दी साहित्य समाज की उन्नति और प्रगति केलिए परिश्रम किये हमारे
पूजनीय प्रिनसिपल महोदय से हम बहुत आभारी हैं । उसी प्रकार अपने उपदेश
निर्देशों से समय-समय पर सहायता किये श्री एन. वी. तोमस (निर्देशक) का नाम
भी उस समाज सादर याद कर रहा है । कई विघ्यार्थी-विघ्यार्थिनियों भी सहायत की
है । वे सब हमारे हार्थिक धन्यवाद के पात्र है। हिन्दी साहित्य समाज की प्रगति
को लक्ष्य करके काम किये सब लोगों को, एक बारे फिर, धन्यवाद देते हुए हम इस
रिपोर्ट को पाठको के सामने प्रस्तुत कर रहे है ।

आपका सिक्रेटरी
मीरालवा ए. के ।

Index to our advertisers

1 Mercantile Bankers, Thodupuzha
2 Azad Book centre, Thodupuzha
3 S.J. Shoe Mart Thodupuzha
4 Chemi glass Corporation Ernakulam
5 Muttappillil Vaidyasa'a. Koothattukulam
6 East India Bankers, Thodupuzha
7 St. Joseph's College, Koothattukulam
8 Vimala Silk House Thodupuzha
9 Gemini Electronics, Koothattukulam
10 Seematti, Kottayam
11 Ninans Technical College, Koothattukulam.
12 Maths centre, Thodupuzha.
13 Hotel Woodlands, Thodupuzha.
14 Geo Joe Brothers, Kottayam.
15 Aiyappas Textiles' Kottayam.
16 Blue Bird Autos, Thodupuzha.
17 Hotel New SRVS, Thodupuzha.
18 Vijaya textiles, Karimkunnam.
19 Kannikkatt Trading Company, Thodupuzha.
20 Pulickal Agencies, Thodupuzha.
21 Institute of Home Economics, Moolamattam.
22 pulparambil Jewellers, Thodupuzha.
23 Cherupushpam Depot, Thodupuzha.
24 Breeze Hotel, Thodupuzha.
25 Quality Traders, Ernakulam.
26 Tea'sC. Restaurant, Thodupuzha.
27 Central Stores, Thodupuzha.
28 Loyal Studio, Thodupuzha.
29 Sowdambika Silk Stores, Thodupuzha.
30 Stany Trust and Agencies, Thodupuzha.
31 Union Hardwares, Thodupuzha.
32 Metro Studio, Thodupuzha.
33 Kalliyana Special Textiles, Thodupuzha.
34 Sudarsan Stores, Thodupuzha.
35 Nehru College Kanjar
36 Josco Restaurant, Thodupuzha.
37 Jose Brothers, Chemists, Thodupuzha.
38 Nirmala glass works, Thodupuzha.
39 E. A. Parameswaran Nair and Co. Thodupuzha.
40 M. C. Thomas and Co. Thodupuzha
41 Co. op. Marketting society, Thodupuzha.
42 Kavalakatt Bros, Thodupuzha.
43 Jos studio, Thodupuzha
44 Chettipparambil Textiles, Thodupuzha.
45 Alankar Textiles, Thodupuzha.
46 Bettall Studio, Kottayam.
47 Arvee Credits, Ltd, Ernakulam.
48 Chanthiam Tourist Home, Thodupuzha.

ആർവി ക്രെഡിററ്സ്

വ്യവസായ രംഗത്തു ചെയ്യുന്ന സേവനങ്ങൾ

വൻകിടവ്യവസായങ്ങൾ പ്രമോട്ടു ചെയ്യുന്നു.

2 സ്വന്തമായി വ്യവസായങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നു.

നിലവിലുള്ള വ്യവസായങ്ങൾക്ക് ധനസഹായം നൽകുന്നു.

4. അഭ്യസ്ത വിദ്യർക്കു തൊഴിൽ പരിശീലനം നൽകുന്നു.

പുതിയ വ്യവസായങ്ങളാരംഭിക്കുവാൻ ധനസഹായം നല്കുന്നു.

6. കമ്പനിയിൽ നിന്നും നേരിട്ടു തൊഴിൽ നൽകുന്നു.

വ്യവസായങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ട സാങ്കേതിക ഉപദേശം നൽകുന്നു.

...ായവൽക്കരണത്തിലൂടെ തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കു പരിഹാരം കണ്ടെത്താൻ ആർവി ക്രെഡിററ്സ് നിങ്ങളുടെ സഹായസഹകരണം ക്ഷണിക്കുന്നു.

ആർവി ക്രെഡിററ്സ് Ltd.

പെരുമ്പിള്ളി ബിൽഡിംഗ്സ്, എറണാകുളം, കൊച്ചിൻ-11.

ദി ചാന്തിയം ടൂറിസ്റ്റ് ഹോം

തൊടുപുഴ.

സുഖകരമായ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങൾ!

വൈവിധ്യം നിറഞ്ഞ പാചകരീതികൾ!

വിശാലവും വൃത്തിയേറിയതുമായ കോൺഫ്റൻസ് ഹാളുകൾ!

സർവ്വോപരി ഹൃദ്യമായ പെരുമാററ രീതികൾ!

എല്ലാം ലഭിക്കുന്ന

ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ പ്രമുഖ ടൂറിസ്റ്റ് ഹോട്ടൽ.

N. B. പാർട്ടി ഓർഡറുകൾക്ക് പേരുകേട്ട സ്ഥാപനം.

Printed at **PRIYA PRINTERS**, Thodupuzha. Phone: 205.